ការអនុវត្តក្របខ័ណ្ឌ
ការទារគណនេយ្យភាពសង្គម

ផែនការសម្រាប់ការអនុវត្ត
ឆ្នាំ ២០១៤-២០១៦

១៦ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១៣

ផ្នែកទី ១ សេចក្តីផ្តើម

១. ឯកសារនេះកំណត់នូវវិសាលភាព ខ្លឹមសារ និងអភិក្រមដែលបានស្នើឡើង"សម្រាប់ការអនុវត្តផែនការក្របខ័ណ្ឌគណនេយ្យភាពសង្គម" (I-SAF) ដោយផ្អែកលើមូលដ្ឋាននៃឯកសារដើមនៃក្របខណ្ឌការងារគណនេយ្យភាពសង្គម ដែលត្រូវបានអនុម័តដោយឯកឧត្តមឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី និងតំណាងអង្គការសង្គមស៊ីវិលកាលពីខែតុលាឆ្នាំ២០១២ [1]។

២. ក្នុងគោលបំណងដើម្បីផ្តល់នូវទិដ្ឋភាពរួមនៃ I-SAF ឯកសារសង្ខេប នេះរួមបញ្ចូលសកម្មភាព និងការរៀបចំនានាទាំងផ្នែកតម្រូវការ (ដែលដឹកនាំដោយសង្គមស៊ីវិល) និងផ្នែកផ្គត់ផ្គង់ (ដែលរៀបចំដោយរដ្ឋាភិបាល)។ ឯកសារនេះចែកចេញជា៥ផ្នែករួមមាន វិសាលភាព និងខ្លឹមសារនៃសមាសភាគនានា ការរៀបចំស្ថាប័ន ថវិកា និងការផ្តល់ ហិរញ្ញប្បទាន លទ្ធផលរំពឹងទុក និងហានិភ័យដែលអាចកើតឡើង។

៣. គណនេយ្យភាពសង្គមគឺជាមធ្យោបាយមួយដើម្បីជំរុញសហប្រតិបត្តិការនៅមូលដ្ឋាន រវាងអាជ្ញាធរ អ្នកផ្តល់សេវា និងប្រជាពលរដ្ឋ អ្នកប្រើប្រាស់សេវានៅមូលដ្ឋាន សំដៅគាំទ្រដល់អ្នកផ្តល់សេវាសាធារណៈឲ្យអាចបំពេញការងាររបស់ខ្លួនបានប្រសើរជាងមុន។ បទពិសោធន៍កន្លងមកបានបង្ហាញថា ឧបករណ៍គណនេយ្យភាពសង្គមនានា (ដូចជា ប័ណ្ណដាក់ពិន្ទុសហគមន៍) ជួយជំរុញឲ្យមានការគោរពគ្នាទៅវិញទៅមក និងការចូលរួមរវាងប្រជាពលរដ្ឋ និងស្ថាប័ន អង្គភាពរបស់រដ្ឋ។

៤. ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រគណនេយ្យភាពសង្គមដែលបានអនុម័តរួច បានពិពណ៌នានូវយុទ្ធសាស្ត្រចំនួន៥ ដើម្បីសម្រេចបាននូវគោលបំណងរួម ក្នុងការពង្រឹងការចូលរួមរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ និងពង្រឹងគណនេយ្យភាពសង្គមនៅកម្ពុជា[2] ។

---

[1] នៅពេលកំពុងរៀបចំសេចក្តីព្រាងឯកសារនេះ ក្របខណ្ឌគណនេយ្យភាពសង្គម ត្រូវបានអនុម័តជាផ្លូវការដោយ ឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី ស ខេង គឺ ***ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រស្តីពីការងារគណនេយ្យភាពសង្គមសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍតាមបែប ប្រជាធិបតេយ្យនៅថ្នាក់ក្រោមជាតិ*** នៅខែកក្កដាឆ្នាំ២០១៣។

[2] ដើម្បីឲ្យការអនុវត្តប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព យុទ្ធសាស្ត្រទាំងប្រាំនេះ ត្រូវបានរៀបចំឲ្យទៅជាសមាសភាគចំនួន៤ ដូចមានបង្ហាញខាងក្រោម។ (យុទ្ធសាស្ត្រគណនេយ្យភាពសង្គមទាក់ទងនឹងព័ត៌មានហិរញ្ញវត្ថុ ចម្ងល់នានាពាក់ព័ន្ធនឹងថវិកាត្រូវបានបញ្ចូលទៅក្នុងសមាសភាគទី១គឺ "ភាពងាយស្រួលក្នុងការទទួលបានព័ត៌មាននានា និងព័ត៌មានថវិកា" និងសមាសភាគទី២ "ការត្រួតពិនិត្យតាមដានដោយប្រជាពលរដ្ឋ។

យុទ្ធសាស្ត្រក្របខ័ណ្ឌគណនេយ្យភាពសង្គម	សមាសភាគផែនការអនុវត្តក្របខ័ណ្ឌគណនេយ្យភាពសង្គម
១. ការធ្វើឲ្យប្រសើរឡើងនូវតម្លាភាព និងភាពងាយទទួលបានព័ត៌មានស្តីពីស្តង់ដា ការបំពេញការងារ	សមាសភាគទី១៖ ភាពងាយស្រួលក្នុងការទទួលបានព័ត៌មាននានា និងព័ត៌មានថវិកា
២. ការសម្របសម្រួលឲ្យមានការត្រួតពិនិត្យតាមដាន និងការរាយការណ៍ពីសំណាក់ប្រជាពលរដ្ឋលើការផ្តល់សេវាកម្មនានារបស់រដ្ឋបាលឃុំ	សមាសភាគទី២៖ ការត្រួតពិនិត្យតាមដានដោយប្រជាពលរដ្ឋ
៣ .ការលើកកម្ពស់សមត្ថភាពយល់ដឹងរបស់ប្រជាពលរដ្ឋអំពីថវិកា	ត្រូវបានបញ្ចូលទៅក្នុងសមាសភាគទី១៖ ភាពងាយស្រួលក្នុងការទទួលបានព័ត៌មាននានា និងព័ត៌មានថវិកា
៤ .ការគាំទ្រដល់អ្នកពាក់ព័ន្ធនានា និងការកសាងសមត្ថភាពដល់អ្នកពាក់ព័ន្ធទាំងនោះដើម្បីសម្របសម្រួលការចូលរួមរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ និងកិច្ចដំណើរការនានានៃគណនេយ្យភាពសង្គម។	សមាសភាគទី៣៖ ការសម្របសម្រួល និងការពង្រឹងសមត្ថភាព
៥ .ការប្រមូលមេរៀនបទពិសោធន៍ដែលបានមកពីអន្តរាគមន៍នានានៅមូលដ្ឋានដើម្បីប្រែក្លាយបទពិសោធន៍ទាំងនេះដាក់បញ្ចូលទៅក្នុងគោលនយោបាយរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល និងពង្រឹងការងារអង្គការសង្គមស៊ីវិលនានា។	សមាសភាគទី៤៖ ការសិក្សារៀនសូត្រ ស្វែងយល់ និងការត្រួតពិនិត្យ

ផ្នែកទី ២ ទិសាលភាព និងខ្លឹមសារ

២.១. ការរៀបចំសមាសភាគនានាសម្រាប់ការអនុវត្ត

១. I-SAF ចែកចេញជា៤សមាសភាគនៃសកម្មភាព៖ (១) ភាពងាយ ស្រួលទទួលបានព័ត៌មាន និងការបើកចំហរថវិកា (២) ការត្រួតពិនិត្យតាមដានដោយប្រជាពលរដ្ឋ (៣) ការ សម្របសម្រួល និងការកសាងសមត្ថភាព និង(៤) ការសិក្សារៀនសូត្រ និងត្រួតពិនិត្យ។ សមាសភាគ ទាំង៤មានទំនាក់ទំនងគ្នា និងជួយបំពេញឲ្យគ្នាទៅវិញទៅមក។ សមាសភាគនីមួយៗមានការពាក់ ព័ន្ធនឹងសកម្មភាពទាំងផ្នែកតម្រូវការ (អង្គការសង្គមស៊ីវិល) និងផ្នែកផ្គត់ផ្គង់ (រដ្ឋាភិបាល)។ ឧទាហរណ៍ មានបង្ហាញដូចខាងក្រោម៖

- **ភាពងាយស្រួលទទួលបានព័ត៌មាននានា និងព័ត៌មានពាក់ព័ន្ធថវិកា៖** សមាសភាគទី១ មានគោលបំណង ដើម្បីពង្រឹងភាពងាយស្រួលទទួលបានព័ត៌មានជាសាធារណៈរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ (រួមមានព័ត៌មានសាមញ្ញៗពាក់ព័ន្ធថវិកា) និងដើម្បីអភិវឌ្ឍសមត្ថភាពរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ ឲ្យបានយល់ដឹង និងប្រើប្រាស់ព័ត៌មានទាំងនោះ។ គោលគំនិតខាងលើនេះ គឺដើម្បីពង្រឹងទាំងផ្នែកផ្គត់ផ្គង់ និងផ្នែកតម្រូវការសម្រាប់ព័ត៌មានជាសាធារណៈ។
- **ការត្រួតពិនិត្យតាមដានរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ៖** នៅក្នុងសមាសភាគទី២ ដំណើរការទាំងឡាយត្រូវបានណែនាំ និងបង្ហាញជូន ដើម្បីឲ្យប្រជាពលរដ្ឋអាចធ្វើការវិភាគលើព័ត៌មានដែល ផ្តល់ដោយអង្គភាពរបស់រដ្ឋាភិបាល និងត្រួតពិនិត្យ តាមដាន និងវាយតម្លៃដោយឯករាជ្យលើការផ្តល់សេវាសាធារណៈ និងការបំពេញការងាររបស់រដ្ឋបាល។ ការប្រជុំរួមគ្នានឹងធានាថាអ្វីៗដែលប្រជាពលរដ្ឋរកឃើញ ត្រូវបានចែករំលែកជាមួយអង្គភាពពាក់ព័ន្ធនានារបស់រដ្ឋាភិបាល និងដើម្បីរៀបចំផែនការសកម្មភាពគណនេយ្យភាពរួមគ្នា។ ផែនការសកម្មភាពរួមគ្នានេះ ធានាឲ្យមានសកម្មភាពត្រួតពិនិត្យតាមដានរបស់ភាគីពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ ព្រមទាំងបញ្ចូលសកម្មភាពទាំងនោះទៅក្នុងដំណើរការកសាងផែនការ និងការធ្វើសេចក្តីសម្រេចនានានៅថ្នាក់ឃុំ។
- **ការសម្របសម្រួល និងការកសាងសមត្ថភាព៖** តាមរយៈសមាសភាគទី៣ ការបណ្តុះបណ្តាល ការប្រឹក្សាយោបល់ និងហ្វឹកហ្វឺននានា នឹងត្រូវផ្តល់ដល់អ្នកសម្របសម្រួលនៅតាមសហគមន៍ អង្គការសង្គមស៊ីវិល បុគ្គលិក និងសមាជិកក្រុមប្រឹក្សានៅថ្នាក់ស្រុក និងថ្នាក់ឃុំនិងដល់អ្នកផ្តល់សេវាសាធារណៈនៅមូលដ្ឋាន។ ការសម្របសម្រួល និងការកសាងសមត្ថភាព សំដៅគាំទ្រដល់សកម្មភាពសំខាន់ៗពីរ គឺការកសាងសមត្ថភាព និង ការធានានូវនិរន្តរភាពរបស់ សកម្មភាពនានា ។
- **ការសិក្សារៀនសូត្រ និងការត្រួតពិនិត្យ៖** ការរៀនសូត្រ ស្វែងយល់នឹងបង្កើតឲ្យមានជាទម្លាប់ និងជាយន្តការសម្រាប់ "ការរៀនសូត្របណ្តើរ និងអនុវត្តបណ្តើរ" ។ លទ្ធផលដែលរកឃើញនៅសហគមន៍នឹងក្លាយជាធាតុចូល សម្រាប់កែលំអការអភិវឌ្ឍសមត្ថភាព ដែលជាការងារសំខាន់ សម្រាប់ការអនុវត្តការងារជាក់ស្តែង។

រូបភាព ២.១

វដ្តនៃគណនេយ្យភាពសង្គម

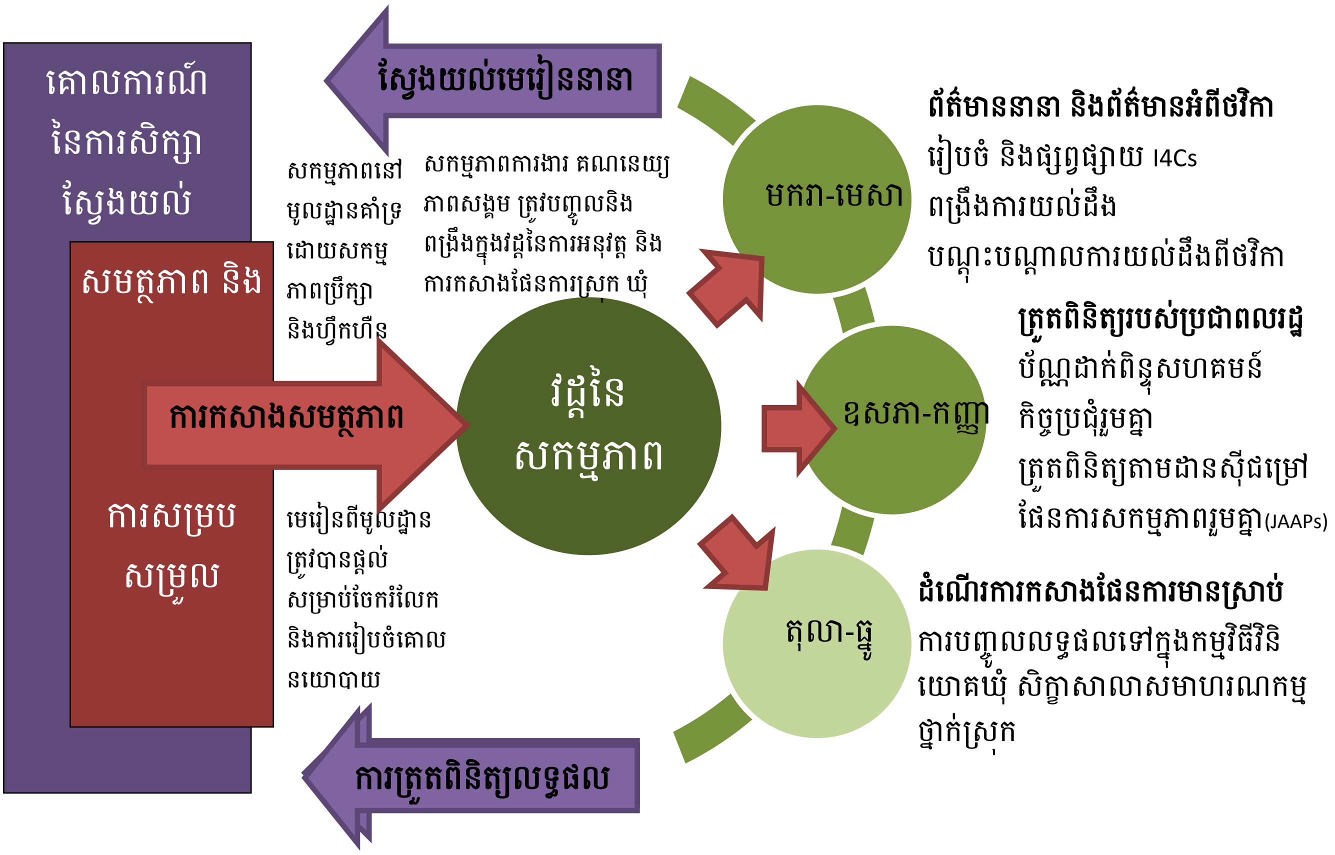

២.២. វដ្តនៃការអនុវត្ត

២. សកម្មភាពគណនេយ្យភាពសង្គម នឹងត្រូវអនុវត្តតាមរយៈវដ្តនៃសកម្មភាពរួមមាន ការចែករំលែកព័ត៌មាន និងការស្វែងយល់ដឹងពីការងារថវិកា ការអនុវត្តការងារគណនេយ្យភាពសង្គម (ដូចជាថាការត្រួតពិនិត្យតាមដានរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ) ការសម្របសម្រួល ការកសាងសមត្ថភាព ការសិក្សារៀនសូត្រ និងការត្រួតពិនិត្យតាមដាន។ល។

៣. ការកំណត់ពេលវេលាសម្រាប់សកម្មភាពនានានៅក្នុងសមាសភាគនីមួយៗ មានសារសំខាន់ណាស់ ដើម្បីឲ្យសកម្មភាពទាំងនោះ ដើរស្របគ្នាជាមួយពេលវេលានៃដំណើរការការងារដែលមានស្រាប់។ ដើម្បីទទួលបានអត្ថប្រយោជន៍ជាអតិបរមា សកម្មភាពទាំងឡាយត្រូវបញ្ចូលនូវការពង្រឹងសមត្ថភាពការផ្តល់យោបល់ត្រឡប់ និងផ្តល់ជាទុនចូលរួមទៅក្នុងប្រព័ន្ធអភិបាលកិច្ចនានានៅមូលដ្ឋាន។

២.៣ . ទំហំការងារ និងទីកន្លែងអនុវត្ត

៤. ក្នុងរយៈពេលពីឆ្នាំ២០១៤ ដល់ឆ្នាំ២០១៦ សកម្មភាពគណនេយ្យភាពសង្គមដែលពិពណ៌នាក្នុងផែនការនេះ នឹងត្រូវអនុវត្តក្នុងប្រហែល១២០ស្រុក។ វិសាលភាពនៃការអនុវត្តមានដូចខាងក្រោម៖

- **នៅដំណាក់កាលដំបូងនៃការអនុវត្ត កិច្ចការនេះនឹងផ្តោតនៅតាមតំបន់ជនបទ៖** តំបន់ទីប្រជុំជន(សង្កាត់/ខណ្ឌ និងតំបន់ក្រុង នឹងត្រូវអនុវត្តនៅដំណាក់កាលដាក់ឲ្យប្រើប្រាស់ជាផ្លូវការ [3]។
- **ឃុំទាំងអស់នៅក្នុងស្រុកមួយ នឹងត្រូវអនុវត្តការងារនេះ៖** មានសកម្មភាពជាច្រើនដែលនឹងត្រូវអនុវត្តនៅតាមឃុំ សាលារៀន និងមណ្ឌលសុខភាព ប៉ុន្តែកម្រិតគ្របដណ្តប់គឺស្ថិតនៅថ្នាក់ស្រុក។
- **ថ្នាក់ខេត្តក៏មានសារៈសំខាន់ផងដែរក្នុងដំណើរការអនុវត្ត៖** បើទោះបីជា សកម្មភាព ISAF ត្រូវបានផ្តោតនៅថ្នាក់មូលដ្ឋានក៏ដោយ ថ្នាក់ខេត្តមានតួនាទីសំខាន់ក្នុងការសម្របសម្រួល និងទំនាក់ទំនងជាមួយស្ថាប័ន អង្គភាពសំខាន់ៗ[4] ។
- **ចៀសវាងការលើកសកម្មភាពជាន់គ្នា ឬបង្កការយល់ច្រលំចំពោះអ្នកពាក់ព័ន្ធនៅមូលដ្ឋាន៖** ស្រុកដែលមានសកម្មភាពផ្សេងៗទៀតកំពុងអនុវត្ត អាចសម្រេចជ្រើសរើស ចូលរួមក្នុងការអនុវត្ត ISAF ក្នុងអំឡុងឆ្នាំ២០១៤-២០១៧ ឬក៏អាចរង់ចាំអនុវត្តនៅឆ្នាំ២០១៧ ឬ នៅពេលការអនុវត្តសាកល្បងបានបញ្ចប់។ មួយវិញទៀត អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលមួយ នឹងមិនទទួលបានថវិកាសម្រាប់ការអនុវត្តជម្រើស២ផ្សេងគ្នាទេ។
- **គណនេយ្យភាពនៅតាមតំបន់ទីប្រជុំជន៖** គេត្រូវធ្វើការវិភាគដើម្បីស្វែងយល់ពីបរិបទផ្សេងៗគ្នានៃតំបន់ទីប្រជុំជន (ខណ្ឌ/សង្កាត់)។ បញ្ហានេះ នឹងមានពិភាក្សាលម្អិតនៅក្នុងសមាសភាគទី៤ នៅឆ្នាំ២០១៤។

៥. ការជ្រើសរើសស្រុកគោលដៅ ត្រូវផ្អែកលើតំបន់គោលដៅរបស់អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលដៃគូដែលកំពុងបំពេញការងារ។ ISAF មិនបង្កើតនូវរចនាសម្ព័ន្ធពីរស្របគ្នា ឬគម្រោងដាច់ដោយឡែកនោះទេ (សូមពិនិត្យមើលផ្នែកទី៥)។ ដូច្នេះការជ្រើសរើសស្រុកណាមួយផ្សេងពីតំបន់គោលដៅដែលមានស្រាប់ទាំងនេះគឺជាការលំបាក។ សម្រាប់ដំណាក់កាលដំបូង ការសាកល្បងនឹងអនុវត្តនៅក្នុងស្រុកដែលអង្គការដៃគូកំពុងធ្វើសកម្មភាពភាព និងមានក្រុមគោលដៅរួចហើយ។

[3] តម្រូវការនៃគណនេយ្យភាពសង្គមនៅតំបន់ជនបទ និងទីប្រជុំជនអាចមានលក្ខណៈខុសគ្នា។

[4] រួមទាំងអភិបាលខេត្តផងដែរ។

សមាសភាគទី១៖ ភាពងាយស្រួលក្នុងការទទួលបានព័ត៌មាននានា និងព័ត៌មានពាក់ព័ន្ធថវិកា

១. **តម្លាភាព ភាពងាយស្រួលក្នុងការទទួលបានព័ត៌មាននានា (រួមទាំង ព័ត៌មានថវិកា) គឺជាសមាសធាតុដ៏សំខាន់នៃដំណើរប្រជាធិបតេយ្យ អភិបាលកិច្ចល្អ និងគណនេយ្យភាពសង្គម៖** ប្រសិនពុំមានព័ត៌មាន អំពីបទដ្ឋាន ស្តង់ដារនៃសេវា ប្រជាពលរដ្ឋមិនអាចដឹងបាន ថាតើមានសេវាអ្វីខ្លះ ឬតើពួកគាត់អាចស្នើសុំអ្វីខ្លះពីសេវាសុខភាព ពីសាលារៀន ឬពីរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ។ ពេលអ្នកពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ ចែករំលែកនូវព័ត៌មានជាមួយគ្នា ពួកគេនឹងយល់គ្នា ទំនាក់ទំនងគ្នា និងធ្វើសកម្មភាពរួមគ្នាកាន់តែប្រសើរ។ ការពិភាក្សារវាងភ្នាក់ងាររដ្ឋ និងមិនមែនរដ្ឋដោយផ្អែកលើទិន្នន័យ និងបទពិសោធន៍ជាក់ស្តែងនឹងនាំទៅរកការកែលំអកាន់តែប្រសើរថែមទៀត។ ផ្ទុយទៅវិញ ប្រសិនបើ ប្រជាពលរដ្ឋមិនបានទទួលព័ត៌មានដែលមានភាពសុក្រឹត្យ មានលក្ខណៈជាប្រព័ន្ធ និងទាន់ពេលវេលានោះទេ ពួកគេមិនអាចចូលរួមក្នុងដំណើរការគណនេយ្យភាពសង្គម ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពបានឡើយ។ ពេលប្រជាពលរដ្ឋពុំបានទទួលព័ត៌មាន និងពុំមានឥទ្ធិពលទៅលើការធ្វើសេចក្តីសម្រេច ធ្វើឲ្យពួកគេនឹង មិនសូវមានការទាមទារចង់ដឹងព័ត៌មាននានាឡើយ។

២. **ព័ត៌មានពាក់ព័ន្ធថវិកា និងការចំណាយ គឺជាកញ្ចប់ព័ត៌មានដែលមានសារសំខាន់ចាំបាច់៖** តាមការស្រាវជ្រាវបង្ហាញថា នៅកម្ពុជា ទាំងតម្លាភាពហិរញ្ញវត្ថុសាធារណៈ ទាំងការយល់ដឹងរបស់ប្រជាពលរដ្ឋអំពីបញ្ហាហិរញ្ញវត្ថុសាធារណៈ នៅមានកម្រិតទាបនៅឡើយ ។ ប្រទេសកម្ពុជាស្ថិតនៅក្នុងចំណាត់ថ្នាក់ទាបជាងគេនៃបណ្តាប្រទេស ដែលត្រូវបានអង្កេតលើការ"បើកចំហរផ្នែកថវិកា"[5]។ គណៈកម្មាធិការជាតិសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍតាមបែបប្រជាធិបតេយ្យនៅថ្នាក់ក្រោមជាតិ (គ.ជ.អ.ប) បានផ្តួចផ្តើមក្នុងការបើកចំហរ និងតម្លាភាពជុំវិញព័ត៌មានហិរញ្ញវត្ថុនៃមូលនិធិឃុំ សង្កាត់ ប៉ុន្តែការសិក្សា និងការអង្កេតនាពេលថ្មីៗនេះ ដោយ គ.ជ.អ.ប និងភ្នាក់ងារដ៏ទៃទៀតបានរកឃើញថា មានប្រជាពលរដ្ឋតិចតួចប៉ុណ្ណោះ ដែលបានស្នើសុំព័ត៌មានពាក់ព័ន្ធថវិកា ហើយការចង់ដឹងអំពីតម្លាភាពថវិកាក៏នៅមានកម្រិតនៅឡើយ។

ការបរិយាយអំពីសមាសភាគ

៣. **ដូចបានរៀបរាប់នៅក្នុងយុទ្ធសាស្រ្តទី១ និងទី៣ នៃក្របខ័ណ្ឌគណនេយ្យភាពសង្គម សមាសភាគនេះ ជួយពង្រឹងផ្នែកតម្លាភាព ភាពងាយស្រួលក្នុងការទទួលបានព័ត៌មាន តម្រូវការព័ត៌មាននានា និងព័ត៌មានថវិកាសម្រាប់សាធារណជន៖** សមាសភាគនេះរួមមាន ការរៀបចំព័ត៌មាន ការធ្វើ ឲ្យព័ត៌មានកាន់តែងាយស្រួលយល់ និងការផ្សព្វផ្សាយព័ត៌មាន ព្រមទាំងពង្រឹងការយល់ដឹងអំពីថវិកា។ ការធ្វើបែបនេះដើម្បី (១) ពង្រឹងការផ្តល់ និងការផ្សព្វផ្សាយព័ត៌មានជាសាធារណៈនៅថ្នាក់មូលដ្ឋាន (រួមទាំងព័ត៌មានពាក់ព័ន្ធនឹងថវិកា) (២) ធ្វើឲ្យកាន់តែមានភាពងាយស្រួលក្នុងការទទួលបានព័ត៌មាន និង(៣) ពង្រឹងសមត្ថភាពរបស់ប្រជាពលរដ្ឋក្នុងការស្វែងយល់ដឹងអំពីព័ត៌មានដែលបានផ្តល់ឲ្យ។ ការផ្តល់ព័ត៌មានឲ្យកាន់តែប្រសើរ និងការបង្កើនការយល់ដឹងអំពីព័ត៌មាន នឹងជួយសម្រួលដល់ការពិភាក្សា រកដំណោះស្រាយកែលំអការផ្តល់សេវានៅមូលដ្ឋាន។

[5] ការអង្កេតស្តីពីព័ត៌មានថវិកា ឆ្នាំ២០១០

៤. **តើព័ត៌មានអំពីអ្វី?** ដើម្បីឲ្យការចូលរួមមានប្រសិទ្ធិភាព ប្រជាពលរដ្ឋត្រូវការព័ត៌មានស្តីពីគោលនយោបាយ និងដំណើរការរបស់រដ្ឋបាល អំពីបទដ្ឋានស្តង់ដារសេវា និងអភិបាលកិច្ច ថវិកា និងការណាយប្រចាំឆ្នាំ អំពីតំបន់គោលដៅសម្រាប់ផ្តល់សេវា និងការបំពេញ ការងារដែលសម្រេចបានជាក់ស្តែង។ ព័ត៌មានទាំងនេះ គួរផ្តោតលើវិស័យជាអាទិភាពរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ (ដូចជា បញ្ហាសុខភាព ការសិក្សាអប់រំ បញ្ហាអនាម័យ និងទឹកស្អាត ការគ្រប់ គ្រងធនធានធម្មជាតិ និងសេវានានារបស់ឃុំ)។ ព័ត៌មានទាំងនេះ ចែកចេញជាពីរប្រភេទ៖ ព័ត៌មានដែលត្រូវកែសម្រួលជារៀងរាល់ឆ្នាំ(ដូចជា ទិន្នន័យនៃការបំពេញការងារ) និងព័ត៌មានដែលត្រូវ កែសម្រួលតែនៅពេលមានការផ្លាស់ប្តូរណាមួយ (ដូចជាគោលនយោបាយ)។ ព័ត៌មានទាំងនេះរួម មាន៖

- **ព័ត៌មានស្តីពីគោលនយោបាយ និងនីតិវិធី៖** ការធ្វើឲ្យគោលនយោបាយ ច្បាប់ ផែនការ និងនីតិវិធីសំខាន់ៗរបស់រដ្ឋាភិបាលមានលក្ខណៈសាមញ្ញងាយយល់ ជួយឲ្យប្រជាពលរដ្ឋយល់ដឹងនូវបរិបទនៃការងារអភិវឌ្ឍ។ ក្នុងនោះ ពួកគាត់នឹងយល់ថា តើការងារទាំងនោះដំណើរការដូចម្តេច តើសេចក្តីសម្រេចនានាត្រូវបានធ្វើដូចម្តេចខ្លះ? ត្រង់នេះ ព័ត៌មានដែលត្រូវចែកចាយរួមមាន ឯកសារគោលនយោបាយដែលងាយស្រួលយល់ (ឧទាហរណ៍ គោលនយោបាយអំពីការអភិវឌ្ឍតាមបែបប្រជាធិបតេយ្យនៅថ្នាក់ក្រោមជាតិ វិធានផ្ទៃក្នុង ក្រមសីលធម៌) និងនីតិវិធីនានារបស់ស្ថាប័នសាធារណៈនៅមូលដ្ឋាន និងការផ្តល់សេវានានា (ឧទាហរណ៍ តើហិរញ្ញវត្ថុត្រូវបានគ្រប់គ្រងចាត់ចែងដូចម្តេច?)។ ប្រជាពលរដ្ឋក៏ត្រូវដឹងពីវិធីក្នុងការទំនាក់ទំនងជាមួយស្ថាប័នទាំងនោះ (ដូចជា ត្រូវទាក់ទងជាមួយអ្នកណា ត្រូវទៅទទួលព័ត៌មាននៅកន្លែងណា និងត្រូវធ្វើការប្តឹងផ្តល់ដោយរបៀបណា។ឧទាហរណ៍ នៅតាមសាលារៀន ឬមណ្ឌលសុខភាព គេអាចបញ្ចូលនូវតារាងកម្រៃសេវាដែលត្រូវបង់ តើមានសេវាណាខ្លះដែលមិនត្រូវបង់ថ្លៃ ពេលម៉ោងបំពេញការងារ និងក្រមសីលធម៌របស់បុគ្គលិកជាដើម។ នៅថ្នាក់ឃុំ គេអាចបញ្ចូលព័ត៌មានស្តីពីដំណើរការប្រើប្រាស់មូលនិធិឃុំ សង្កាត់ (ដូចជា ការដេញថ្លៃ និងការអនុវត្តគម្រោង)។ ព័ត៌មានប្រភេទនេះមួយចំនួន ត្រូវបានផ្តល់រួចមកហើយនាពេលកន្លងមកនៅតាមទីកន្លែងមួយចំនួនដោយគ.ជ.អ.ប/ក្រសួងមហាផ្ទៃ និងបណ្តាក្រសួងជំនាញផ្សេងៗទៀត។[6]
- **ព័ត៌មានស្តីពីបទដ្ឋានស្តង់ដារ/ សិទ្ធិក្នុងការទទួលបានសេវា៖** ព័ត៌មានទាំងនេះ នឹងជួយឲ្យ ប្រជាពលរដ្ឋបានដឹងពីសិទ្ធិតាមផ្លូវច្បាប់របស់ពួកគាត់។ សិទ្ធិរបស់ប្រជាពលរដ្ឋក្នុងការទទួលបានសេវាសំខាន់ៗនៅមូលដ្ឋាន ត្រូវបានកំណត់នៅក្នុងគោលនយោបាយ និងច្បាប់នានា ដែលបានផ្សព្វផ្សាយដោយក្រសួងជំនាញ ឧទាហរណ៍៖ គោលនយោបាយរបស់ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា ដែលនៅតាមសាលារៀនត្រូវបង្ហាញនូវបទដ្ឋានស្តង់ដារ ដូចជាសមាមាត្ររវាងចំនួនសិស្សក្នុងគ្រូម្នាក់ គោលនយោបាយក្រសួងសុខាភិបាល សម្រាប់ការថែទាំសុខភាពបឋម ដូចជាការដាក់ឲ្យមានគិលានុបដ្ឋាយិកាដែលមានការបណ្តុះបណ្តាលត្រឹមត្រូវ ឬមានថ្នាំគ្រប់គ្រាន់ ក្រសួងមហាផ្ទៃមានគោលនយោ

[6] ឧទាហរណ៍ ការបង្ហាញក្រមសីលធម៌នៃបុគ្គលិក និងភាពងាយទទួលបានព័ត៌មានស្តីពីសេវាក្នុងគម្រោងច្រកចេញចូលតែមួយ ប្រព័ន្ធដោះស្រាយបណ្តឹងតវ៉ានៃក្រុមការងារគណនេយ្យភាព។

បាយណែនាំក្នុងការចុះបញ្ជីអត្រានុកូលដ្ឋាន ណែនាំពីការគ្រប់គ្រង និងប្រើប្រាស់មូលនិធិឃុំ សង្កាត់ និងមូលនិធិក្រុង ស្រុក។

- **ព័ត៌មានពាក់ព័ន្ធថវិកា និងការចំណាយនានា៖** ប្រជាពលរដ្ឋ គួរដឹងពីចំនួន និងប្រភពមូលនិធិ។ បច្ចុប្បន្ននេះ ព័ត៌មានថវិកាដែលមាន ដូចជាថវិកាសម្រាប់រដ្ឋបាលឃុំ សម្រាប់សាលារៀន មួយចំនួនក៏បានបិតផ្សាយរួចហើយនៅតាមជញ្ជាំងការិយាល័យ សម្រាប់សាធារណជនអាចមើលបាន។ ប៉ុន្តែមណ្ឌលសុខភាពភាគច្រើន មិនបានដឹងពីចំនួនថវិកាសរុបរបស់គេទេរហូតដល់ដំណាច់ឆ្នាំ (ប៉ុន្តែពួកគេអាចយោងចំនួនថវិកាសម្រាប់ឆ្នាំមុនៗធ្វើជាមូលដ្ឋានបាន)។ ព័ត៌មានទាំងនេះត្រូវមានការចងក្រងបូកសរុប និងបង្ហាញតាមទម្រង់មួយសម្រាប់ប្រជាពលរដ្ឋស្វែងយល់។ ព័ត៌មានថវិកានេះ ត្រូវស្របគ្នាជាមួយព័ត៌មាននៃការចំណាយនៅដំណាច់ឆ្នាំនីមួយៗ។
- **ព័ត៌មានស្តីពីគោលដៅអនុវត្ត៖** គោលដៅនានា (ដូចជា គោលដៅអភិវឌ្ឍសហសវត្សរបស់កម្ពុជា ឬគោលដៅកម្មវិធីនានារបស់ក្រសួង) ត្រូវបានបង្កើតឡើងដើម្បីកែលំអនូវការបំពេញការងារ។ ការតាមដានលទ្ធផលការងារធៀបនឹងគោលដៅកំណត់ នឹងជួយឲ្យរដ្ឋាភិបាលអាចដឹងថា តើនៅថ្នាក់មូលដ្ឋានបានបំពេញការងារយ៉ាងដូចម្តេច។ ព័ត៌មានទាំងនេះមានបង្ហាញជាសាធារណៈមួយចំនួនរួចហើយប៉ុន្តែមិនបានផ្សព្វផ្សាយឲ្យបានទូលំទូលាយនៅតាមមូលដ្ឋាននៅឡើយ។ ឧទាហរណ៍៖
  - នៅតាមសាលាបឋមសិក្សាៈ គោលដៅជាលទ្ធផលសំខាន់ៗរួមមាន អត្រាចុះឈ្មោះចូលរៀនដំបូង (៩៦%) ការចុះឈ្មោះនៅកម្រិតការអប់រំកុមារតូច (ECE) នៅអាយុ៥ឆ្នាំ (៥០%) សមាមាត្រសិស្សានុសិស្សក្នុងគ្រូ១នាក់ (សិស្ស៤៥នាក់) អត្រាប្រលងជាប់ពីថ្នាក់ទី១ដល់ទី៦ (៧៥%)។
  - ផ្នែកសុខភាពៈ គោលដៅសម្រាប់ឆ្នាំ២០១៧រួមមាន ការផ្តល់វ៉ាក់សាំងការពារ (សម្រាប់ក្មេងទទួលវ៉ាក់សាំងបង្ការ៣ដងDPT) ៧០% អត្រានៃការពិនិត្យសុខភាពមុនពេលសម្រាល (មកពិនិត្យ ២ដង) ៩៥% ការផ្តល់សេវាសុខភាព ៩០% អត្រាស្លាប់នៅក្រោមអាយុ៥ឆ្នាំ (៧០%)។
  - នៅតាមឃុំៈ មានការបង្កើតឡើងនូវបទដ្ឋានស្តង់ដារនៃសេវាសម្រាប់ការចុះបញ្ជីកំណើត និងចុះបញ្ជីមរណភាព។
- **ព័ត៌មានស្តីពីការបំពេញការងារ និងលទ្ធផលដែលសម្រេចបាន៖** ប្រជាពលរដ្ឋ ត្រូវការព័ត៌មានស្តីពីការបំពេញការងារ និងលទ្ធផលរបស់ភ្នាក់ងារផ្តល់សេវា ដូចជាសាលារៀន មណ្ឌល សុខភាព និងរដ្ឋបាលស្រុក ឃុំ។ រាជរដ្ឋាភិបាលបានចងក្រង "កម្រងព័ត៌មានឃុំ" ដែលមាននៅក្នុងទិន្នន័យមូលដ្ឋានរបស់ឃុំ[7]។ សកម្មភាព ISAF នឹងជំរុញការចងក្រង និងការផ្សព្វផ្សាយ ព័ត៌មាន ពាក់ព័ន្ធសូចនាករបំពេញការងារសំខាន់ៗមួយចំនួនជាមុន។ ព័ត៌មានពាក់ព័ន្ធការបំពេញការងារ និងលទ្ធផលមាន ដូចជា៖

  ១. អត្រាចុះឈ្មោះចូលរៀននៅមុនអាយុកំណត់សម្រាប់កុមារ

  ២. អត្រាចុះឈ្មោះចូលរៀនថ្នាក់បឋមសិក្សា

[7] គេរំពឹងថារដ្ឋបាលស្រុកនឹងចូលរួមនៅក្នុងឆ្នាំទី២ ឬទី៣នៅពេលដែលមូលនិធិស្រុកដំណើរការ។ រដ្ឋបាលស្រុកមានតួនាទីចងក្រងព័ត៌មាននានា និងព័ត៌មានថវិកា និងកសាងសមត្ថភាពដូចបានកំនត់នៅក្នុងសមាសភាគទី៣។

៣. អត្រាសិស្សានុសិស្សរៀនដល់ថ្នាក់ទី៦
៤. ចំនួនសិស្សក្នុងគ្រូ១នាក់
៥. ចំនួនផ្តល់វ៉ាក់សាំងបង្ការ (កុមារទទួលវ៉ាក់សាំងបង្ការ ៣ដង DPT)
៦. អត្រាត្រួតពិនិត្យសុខភាពមុនពេលសម្រាល (មកពិនិត្យ ២ដង)
៧. អត្រាផ្តល់សេវាសុខភាព (ទាំងរដ្ឋ និងឯកជន)
៨. ចំនួនកុមារស្លាប់ក្រោមអាយុ៥ឆ្នាំ
៩. ភាគរយនៃការចុះបញ្ជីកំណើត ធៀបនឹងបទដ្ឋានស្តង់ដារសេវា
១០. ភាគរយនៃការចុះបញ្ជីមរណភាព ធៀបនឹងបទដ្ឋានស្តង់ដារសេវា
១១. សូចនាករនៃការអនុវត្តរបស់ឃុំ (ឧទាហរណ៍ ចំនួនគម្រោងមូលនិធិឃុំ សង្កាត់)
១២. សូចនាករផ្នែកសេដ្ឋកិច្ច-សង្គម[8]។

៥. ឧបករណ៍ចំបងសម្រាប់ការផ្តល់ព័ត៌មាន "ស្នូល"ដល់ប្រជាពលរដ្ឋនៅក្នុងដំណាក់កាលទី១ ហៅថា "កញ្ចប់ព័ត៌មានសម្រាប់ប្រជាពលរដ្ឋ" (ឬ I4Cs)។ ដើម្បីចាប់ផ្តើមការចែករំលែក និងការពិភាក្សាព័ត៌មាននៅថ្នាក់មូលដ្ឋាន កញ្ចប់ព័ត៌មានស្នូលទាក់ទងនឹងការងាររបស់រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ និងការផ្តល់សេវានៅមូលដ្ឋាន នឹង ត្រូវបានប្រមូល ចងក្រង៖ ជាកញ្ចប់ព័ត៌មានដែលហៅថា "កញ្ចប់ព័ត៌មានសម្រាប់ប្រជាពលរដ្ឋ" (ឬ I4Cs)។ I4Cs នឹងធ្វើឡើងដោយថ្នាក់ស្រុក បន្ទាប់មកបែងចែកទៅឲ្យឃុំ អ្នកផ្តល់សេវានៅមូលដ្ឋាន និងអង្គការមិន មែនរដ្ឋាភិបាលជាដៃគូ សម្រាប់ផ្សព្វផ្សាយ និងបែងចែកបន្ត។10 កញ្ចប់ព័ត៌មាននេះរៀបចំឡើងដើម្បី ឆ្លើយ តបនឹងតម្រូវការផ្សេងៗរបស់អ្នកពាក់ព័ន្ធនានា រួមមានស្ត្រី យុវវ័យ និងប្រជាពលរដ្ឋក្រីក្រ។ ក្រោយពេល រៀបចំចងក្រងរួច កញ្ចប់ព័ត៌មាននេះ នឹងកំនត់អំពីអ្វីដែលរដ្ឋាភិបាលបាលកំណត់ថាជាកិច្ចការដែលត្រូវធ្វើ (ស្របតាមបទដ្ឋានស្តង់ដារ និងគោលដៅ) អំពីអ្វីដែលរដ្ឋាភិបាលធ្វើជាក់ស្តែង (សូចនាករបំពេញការងារ) ព្រម ទាំងអំពីប្រភពមូលនិធិ (ទាំងថវិកា និងការចំណាយ)។

៦. នៅថ្នាក់មូលដ្ឋាន អ្នកពាក់ព័ន្ធសំខាន់ៗត្រូវបានលើកទឹកចិត្តឲ្យបំពេញព័ត៌មានបន្ថែមពាក់ព័ន្ធនឹងស្រុក ឬ ឃុំ ជាក់លាក់ណាមួយទៅលើកញ្ចប់ I4Cs។ ព័ត៌មានបន្ថែមនោះអាចជាព័ត៌មានពាក់ព័ន្ធធនធានធម្មជាតិក្នុងមូលដ្ឋាន ការផ្គត់ផ្គង់ទឹកស្អាត និងអនាម័យជាដើម ឬបន្ថែមព័ត៌មានអ្វីដែលគិតថាចាំបាច់សម្រាប់សហគមន៍។ អាចបន្ថែមព័ត៌មានស្តីពីសុខភាព ឬការសិក្សា អប់រំ (ដូចជាថ្នាក់អប់រំក្រៅប្រព័ន្ធ ឬELCs) ឬសូចនាករទាក់ ទងនឹងហានិភ័យណាមួយនៅមូលដ្ឋាននោះ។ ព័ត៌មានដែលប្រមូលបានពីប័ណ្ណផ្តល់ពិន្ទុសហគមន៍ (មានរៀប ចំនៅក្នុងសមាសភាគទី២នៃ ISAF) នឹងបង្ហាញពីកម្រិតនៃការពេញចិត្តរបស់ប្រជាពលរដ្ឋទៅលើការបំពេញ ការងារ និងដំណើរការពាក់ព័ន្ធនានា។ ក្នុងករណីខ្លះ អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលក៏អាចទទួលបានព័ត៌មាន លម្អិត? ពីវិស័យផ្សេងៗ ហើយកែសម្រួលព័ត៌មានទាំងនោះឲ្យកាន់តែងាយស្រួលសម្រាប់ប្រជាពលរដ្ឋ11។ ទម្រង់សម្រាប់ការផ្តល់ព័ត៌មានបន្ថែមនេះ ត្រូវដូចគ្នានឹងទម្រង់

[8] នឹងមានការពិភាក្សា និងព្រមព្រៀងគ្នាក្នុងពេលរៀបចំទម្រង់ I4Cs។

[9] ការបញ្ជាក់បញ្ហានេះ គួរធ្វើឲ្យបានឆាប់ តើអ្នកណានឹងទទួលខុសត្រូវសម្រាប់ការប្រមូលព័ត៌មាននេះ។

[10] កញ្ចប់ព័ត៌មាននេះរំពឹងថាអាចធ្វើទៅបាន ដោយសារវាតិចតួចជាងរបាយការណ៍ផ្ទៃក្នុងរដ្ឋបាល។

[11]ក្នុងរយៈពេលវែង អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល អាចទទួលបានទិន្នន័យកាន់តែលម្អិតជាងនេះ ព្រមទាំងធ្វើការវិភាគលើទិន្នន័យទាំងនោះ។ ក្នុងពេលនេះ I4Cs គួរបញ្ចូលនូវព័ត៌មានដែលមានលក្ខណៈឯករាជ្យដែលផ្តល់ដោយភាគីទីបី (ដូចជាលទ្ធផលនៃការធ្វើសវនកម្ម)។

ព័ត៌មានស្ទួលខាងលើដែរ ឬក៏អាចជាទម្រង់ ជាក់លាក់ទៅតាមគោលបំណងនីមួយៗ តែចំណុចសំខាន់គឺត្រូវធ្វើយ៉ាងណាឲ្យព័ត៌មាននោះងាយទទួលបាន។

៧. តាមរយៈកញ្ចប់ IC4 ប្រជាជននឹងទទួលបានព័ត៌មាន ដើម្បីប្រៀបធៀបលទ្ធផលការងារ រវាងភាគីពាក់ព័ន្ធនានា។ ការប្រៀបធៀបខាងក្រោម ត្រូវបានលើកឡើងនៅក្នុងដំណាក់កាលទីមួយនៃ ISAF ហើយរបៀបអនុវត្តការងារនឹងត្រូវរៀបចំឡើងនៅក្នុងដំណាក់កាលចាប់ផ្តើមៈ

- ការប្រៀបធៀបលទ្ធផលជាក់ស្តែង ជាមួយនឹងលទ្ធផល និងដំណើរការរំពឹងទុក រួមទាំងការប្រៀបធៀបនូវគោលដៅ បទដ្ឋានស្តង់ដារ តម្រូវការនានា ផែនការ និងការប្រៀបធៀបថវិកាជាមួយការអនុវត្តជាក់ស្តែង និងការចំណាយ
- ការប្រៀបធៀបនូវការផ្លាស់ប្តូរ និងនិន្នាការប្រែប្រួលតាមពេលវេលា
- ការប្រៀបធៀបលទ្ធផលនានា រវាងអង្គភាពប្រហាក់ប្រហែលគ្នា។ ព័ត៌មានដែលទទួលបាននឹងជួយឲ្យប្រជាពលរដ្ឋធ្វើការប្រៀបធៀបលទ្ធផលការងារក្នុងចំណោមសាលារៀន សេវា សុខភាព រដ្ឋបាលឃុំ និង ស្រុក។ ជាដំបូង ការងារនេះនឹងត្រូវធ្វើនៅថ្នាក់ស្រុក [12]។

៨. "កញ្ចប់ព័ត៌មាន I4Cs" ជាយន្តការសម្រាប់ទំនាក់ទំនងរវាងរដ្ឋាភិបាលជាមួយប្រជាពលរដ្ឋ។ ព័ត៌មាននេះជួយប្រជាពលរដ្ឋឲ្យយល់ដឹងអំពីដំណើរការនានា សិទ្ធិ និងការបំពេញការងារ។ កញ្ចប់ព័ត៌មាន I4Cs រួមមានព័ត៌មានស្តីពីសេវានៅមូលដ្ឋាននិងសកម្មភាពកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ។ កញ្ចប់ព័ត៌មានI4Cs នឹងបង្ហាញទិន្នន័យ ងាយស្រួលសម្រាប់ប្រជាពលរដ្ឋស្វែងយល់ និងចូលរួមចំណែកកែលំអការបំពេញការងារ និងការផ្តល់សេវា។

៩. **ទម្រង់ និងខ្លឹមសារព័ត៌មានៈ ភាពសាមញ្ញ និងងាយយល់គឺជាកត្តាសំខាន់។** ព័ត៌មានត្រូវផ្តល់ដល់ប្រជាពលរដ្ឋក្នុងទម្រង់សាមញ្ញ មានក្រាហ្វិក ងាយស្រួលយល់ និងប្រើប្រាស់។ គំរូនៃទម្រង់ព័ត៌មានត្រូវធ្វើសាកល្បង និងផ្តល់ទៅឲ្យឃុំ និងអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលក្នុងមូលដ្ឋានសម្រាប់ប្រើប្រាស់។ ព័ត៌មាននេះនឹងត្រូវចងក្រង និងបង្ហាញជាទម្រង់ងាយស្រួលព្រីន ចតចម្លងជាផ្ទាំងធំៗ ជាខិតប័ណ្ណ ឬតាមមធ្យោបាយទំនាក់ទំនងផ្សេងៗ។ គំរូព័ត៌មាននេះ នឹងត្រូវធ្វើការសាកល្បងដើម្បីឲ្យប្រាកដថា មានផ្ទុកនូវខ្លឹមសារដែលចាំបាច់ ងាយស្រួលយល់ និងត្រូវពាក់ព័ន្ធជាមួយក្រុមប្រជាពលរដ្ឋដូចជាស្ត្រី យុវវ័យ និងប្រជាពលរដ្ឋក្រីក្រ។13

១០. ការរៀបចំកញ្ចប់ព័ត៌មាន I4Cs និងការផ្តល់ព័ត៌មានពីរដ្ឋាភិបាល នឹងធានាបាននូវគោលការណ៍បើកចំហរ។ លិខិតបទដ្ឋាននានាដែលបង្កើតដោយ គ.ជ.អ.ប នឹងធានាថាព័ត៌មាននឹងត្រូវផ្តល់ជាប្រចាំឆ្នាំ មានភាពត្រឹមត្រូវពិតប្រាកដ មានបិតផ្សាយជាសាធារណៈ អាចរក និងទទួលបានដោយប្រជាពលរដ្ឋ។ គ.ជ.អ.ប នឹងពង្រឹងសមត្ថភាពរបស់រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិទាំងអស់ឲ្យបានយល់ដឹង ព្រមទាំងទាមទារឲ្យរដ្ឋបាល ថ្នាក់ក្រោមជាតិមានការបើកចំហរនូវព័ត៌មានទាំងនេះ ហើយត្រូវដឹងពីតួនាទី និងការទទួល

---

[12] ព័ត៌មានដែលទទួលបាននេះនឹងអនុញ្ញាតឲ្យមានការប្រៀបធៀបជាមួយមធ្យមភាគថ្នាក់ជាតិ ក៏ដូចជាអនុញ្ញាតឲ្យមានការកំណត់ចំណាច់ថ្នាក់អង្គភាពផ្តល់សេវាផ្សេងៗ។

[13] ទោះបីព័ត៌មានមានចំនួនកើនឡើងសម្រាប់សាធារណៈជន និងតាមបណ្តាញអ៊ិនធរណែត ភាគច្រើននៃព័ត៌មានទាំងនេះរៀបចំសម្រាប់ប្រើប្រាស់ដោយអ្នកជំនាញបច្ចេកទេសនិងអ្នកអាជីពតាមវិស័យនានានៅថ្នាក់ជាតិ។ដូច្នេះត្រូវផ្តល់នូវភាពងាយស្រួលក្នុងការទទួលព័ត៌មានទៅដល់ប្រជាពលរដ្ឋ។ នៅមានភាពមិនច្បាស់លាស់ចំពោះប្រភពថវិកាគាំទ្រនានា និងការរៀបចំរបាយការណ៍។

ខុសត្រូវរបស់ខ្លួន។ ការជំរុញការអនុវត្ត និងការធ្វើអធិការកិច្ច នឹងធានាថាលិខិតបទដ្ឋាននានាទាំងនេះ ត្រូវបានត្រួតពិនិត្យតាម ដាន និងអនុវត្តព្រមគ្នា។

១១. **តាមរយៈយុទ្ធនាការបង្កើនការយល់ដឹង ការពង្រឹងសមត្ថភាព និងការខិតខំប្រឹងប្រែងស្វែងយល់អំពីថវិកា ប្រជាពលរដ្ឋ អង្គការសហគមន៍មូលដ្ឋាន នឹងបានយល់ដឹង និងប្រើប្រាស់ពីកញ្ចប់ព័ត៌មាន I4Cs បានល្អប្រសើរ។** កិច្ចការសំខាន់មួយគឺធ្វើយ៉ាងណាឲ្យព័ត៌មាននេះបានទៅដល់តំបន់គោលដៅ មានន័យថាត្រូវផ្តល់កញ្ចប់ព័ត៌មាន I4Cs ទៅឲ្យដល់ប្រជាពលរដ្ឋ មិនមែនរង់ចាំប្រជាពលរដ្ឋមកកាន់ការិយាល័យរបស់ រដ្ឋបាលដើម្បីសុំព័ត៌មាននោះទេ។ ការប្រជុំពិភាក្សាលើបញ្ហាកញ្ចប់ព័ត៌មាន I4Cs នឹងត្រូវរៀបចំឡើង ។ យុទ្ធនាការបង្កើនការយល់ដឹងនៅតាមសហគមន៍ ការអភិវឌ្ឍ សមត្ថភាពរបស់អង្គការសហគមន៍មូលដ្ឋាន និង ការបណ្តុះបណ្តាល "អ្នកសម្របសម្រួលគណនេយ្យ ភាពតាមសហគមន៍" នៅគ្រប់ឃុំ នឹងជួយជំរុញឲ្យមាន ការចាប់អារម្មណ៍ និងការទាមទារចង់បានកញ្ចប់ ព័ត៌មាន I4Cs។ បង្កើនចំណេះដឹងពីថវិកា និងការយល់ដឹងពី ការគ្រប់គ្រងចាត់ចែងហិរញ្ញវត្ថុ គឺជាសមាសធាតុដ៏សំខាន់ក្នុងការបង្កើនការយល់ដឹងលើបញ្ហានេះ។ ដូច្នេះ ចាំបាច់ត្រូវមានការ បណ្តុះបណ្តាល និងហ្វឹកហ្វឺន ដើម្បីឲ្យប្រជាពលរដ្ឋមានភាពងាយស្រួលក្នុងការទទួល បានព័ត៌មានសាធារណៈ។ ត្រូវមានការយកចិត្តទុកដាក់ជាពិសេសលើក្រុមគោលដៅជាស្ត្រី និងយុវវ័យ ដោយសារពួកគេជាភ្នាក់ងារផ្លាស់ប្តូរនៅថ្នាក់មូលដ្ឋាន។

១២. ទាំងរដ្ឋាភិបាល និងសង្គមស៊ីវិលមានការទទួលខុសត្រូវដើម្បីធ្វើឲ្យមានការផ្លាស់ប្តូរប្រែប្រួលនានា។ រដ្ឋាភិបាល[14] មានតួនាទី៖ (១) ប្រមូលទិន្នន័យ (២) រៀបចំកញ្ចប់ព័ត៌មាន I4Cs និង (៣)បិតផ្សាយព័ត៌មានសំខាន់ៗ នៅតាមទីកន្លែងមានលក្ខណៈងាយស្រួលមើល។ អង្គការសង្គមស៊ីវិលនឹងជួយរដ្ឋា ភិបាល (៤) ផ្សព្វផ្សាយ កញ្ចប់ព័ត៌មាន I4Cs (នៅថ្នាក់ឃុំ និងភូមិ) (៥) ធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពទិន្នន័យកញ្ចប់ព័ត៌មាន I4Cs នៅ ថ្នាក់មូលដ្ឋាន និង(៦) ពង្រឹងការយល់ដឹងរបស់ ប្រជាពលរដ្ឋ និងការទាមទារនូវព័ត៌មាន។

<u>សមាសភាគទី១ក៖ ព័ត៌មានពាក់ព័ន្ធការបំពេញការងារ និងលទ្ធផល</u>

១៣. **សមាសភាគនេះធ្វើការប្រមូល ពិនិត្យឡើងវិញ និងរៀបចំទិន្នន័យផ្នែកផ្គត់ផ្គង់ស្តីពីគោលនយោបាយ ស្តង់ដារ គោលដៅ ថវិកា និងការបំពេញការងារដោយបញ្ចូលទៅក្នុងកញ្ចប់ព័ត៌មានសម្រាប់ប្រជាពលរដ្ឋ (I4Cs)។** ទិន្នន័យដែលត្រូវប្រមូលរួមមាន ការផ្តល់សេវារបស់រដ្ឋបាលឃុំ/ស្រុក សេវាសុខភាព និងអប់រំ។ ព័ត៌មានទាំងនោះត្រូវបានប្រមូលនៅតាមសាលារៀន មណ្ឌលសុខភាព រដ្ឋបាលឃុំ/ស្រុក និង បូកសរុបនៅថ្នាក់ស្រុកថ្នាក់ស្រុក។ នៅក្នុងដំណាក់កាលដំបូងនេះ ក្រុមរៀបចំតាក់តែង ISAF នឹង ធ្វើការជាមួយលេខាធិការដ្ឋាន គ.ជ.អ.ប និងមន្ទីរជំនាញផ្សេងៗដើម្បីពង្រីក និងពិនិត្យឡើងវិញ នូវព័ត៌មានដែលមានស្រាប់ ព្រមទាំងរៀបចំគោលការណ៍ណែនាំខ្លីៗដើម្បីពន្យល់ពីដំណើរការប្រមូលព័ត៌មាន (ឧទាហរណ៍ នរណាជាអ្នកទទួលខុសត្រូវជាក់លាក់ក្នុងការប្រមូលព័ត៌មាន? តើមន្ត្រីនៅថ្នាក់ ស្រុកត្រូវប្រមូលព័ត៌មានសម្រាប់ប្រជា

[14] ពាក្យ "រដ្ឋាភិបាល" ដែលបានប្រើប្រាស់ក្នុងឯកសារនេះ គឺសំដៅលើសាលារៀន មណ្ឌលសុខភាព ឃុំ សង្កាត់ និង ក្រុង ស្រុក ខណ្ឌ ហើយនាពេលអនាគតអាចមានអង្គភាពផ្តល់សេវាដទៃទៀត (ទាំងមជ្ឈការ និងវិសហមជ្ឈការ)។

ពលរដ្ឋ (I4C) ប្រចាំឆ្នាំដែរឬទេ?តើចាំបាច់បង្កើតឲ្យមានគណៈកម្មាធិការរួមគ្នាថ្នាក់ស្រុក សម្រាប់ធ្វើការត្រួតពិនិត្យលើការប្រមូល/ផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈ?

លទ្ធផល ១.១៖ ទិន្នន័យស្នូល (ធាតុចូលសម្រាប់ព័ត៌មានសម្រាប់ប្រជាពលរដ្ឋ (I4Cs)) ត្រូវបានប្រមូល ពិនិត្យឡើងវិញ និងចងក្រង

១៤. លទ្ធផលនេះធ្វើការប្រមូល ពិនិត្យឡើងវិញ និងរៀបចំឲ្យបានត្រឹមត្រូវនូវព័ត៌មានពាក់ព័ន្ធនឹងអ្នកផ្តល់សេវា និងព័ត៌មានដទៃទៀតដើម្បីទទួលបាននូវព័ត៌មានត្រឹមត្រូវ និងចាំបាច់សម្រាប់រៀបចំកញ្ចប់ព័ត៌មានសម្រាប់ប្រជាពលរដ្ឋ (I4Cs) ។ ដូចបានលើកឡើងខាងលើ ព័ត៌មានស្នូលដែលមានក្នុង I4Cs ត្រូវបាន កំនត់អាទិភាពទៅតាមប្រភេទព័ត៌មាន។ ទោះបីមានការលំបាកក្នុងការចងក្រងព័ត៌មានខ្លះក៏ដោយ ព័ត៌មានស្នូលភាគច្រើនមានស្រាប់រួចហើយ។ នៅពេលដែលមានចេញជាគោលការណ៍ណែនាំរួចហើយ[15] គេរំពឹងថាការផ្តល់ព័ត៌មានទាំងឡាយនឹងមានលក្ខណៈរលូនជាងមុន។ ស្របពេលជាមួយគ្នានេះ ថ្នាក់ស្រុក ឃុំ និងអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលនៅមូលដ្ឋាន គួរត្រូវបានលើកទឹកចិត្តឲ្យធ្វើការផ្សព្វផ្សាយ និងចងក្រងព័ត៌មានបន្ថែមដែលអាចយកទៅប្រើប្រាស់ សម្រាប់ជាតម្រូវការ និងជាប្រយោជន៍ដល់ប្រជាពលរដ្ឋនៅមូលដ្ឋានក្នុងកំឡុងពេលនៃការបំពេញការងាររបស់ពួកគេ។

លទ្ធផល ១.២៖ កញ្ចប់ព័ត៌មានសម្រាប់ប្រជាពលរដ្ឋ (I4Cs) ត្រូវបានរៀបចំ

១៥. ក្រុមប្រឹក្សាឃុំ និងអង្គភាពផ្តល់សេវា ត្រូវរៀបចំបង្ហាញព័ត៌មានទៅតាមទម្រង់កំណត់ណាមួយ (ដោយសហការជាមួយអង្គការសង្គមស៊ីវិលដែលពាក់ព័ន្ធ។ ទម្រង់នៃការផ្តល់ព័ត៌មាន/សេចក្តីណែនាំ នឹងត្រូវរៀបចំ និងប្រើសាកល្បងនៅក្នុងដំណាក់កាលដំបូង។ នៅក្នុងការរៀបចំ I4Cs ត្រូវគិតពីផលប្រយោជន៍ និងតម្រូវការរបស់ស្ត្រី យុវវ័យ ប្រជាពលរដ្ឋក្រីក្រ និងក្រុមពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀត) ។ ព័ត៌មានសម្រាប់សាកល្បងត្រូវមាន៖ (១) គោលបំណង និងក្រុមគោលដៅ (២) មធ្យោបាយផ្តល់ព័ត៌មានឲ្យបានត្រឹមត្រូវ (ដូចជាការប្រើប្រាស់ខិតប័ណ្ណ វិទ្យុ កិច្ចប្រជុំ ក្តារព័ត៌មាន របាយការណ៍ គេហទំព័រ ។ល។)? និង(៣) កំណត់ខ្លឹមសារ និងពន្យល់ទិន្នន័យត្រឹមត្រូវ ព្រមទាំងផ្តល់ព័ត៌មានដែលអាចធ្វើការប្រៀបធៀបបាន (ការប្រៀបធៀបស្តង់ដារជាមួយនឹងគោលដៅ ការប្រែប្រួលនានា)។

១៦. យោងតាមការណែនាំលម្អិតនៅក្នុងសេចក្តីណែនាំ I4Cs អ្នកពាក់ព័ន្ធនានានៅថ្នាក់ឃុំ និងស្រុកនឹងទទួលខុសត្រូវបង្កើតមធ្យោបាយផ្សព្វផ្សាយព័ត៌មានដែលមានការព្រមព្រៀងគ្នា ដូចជាការប្រើក្តារព័ត៌មាន របាយការណ៍ និងខិត្តប័ណ្ណដើម្បីផ្សព្វផ្សាយ I4Cs។ សង្គមស៊ីវិលនឹងរៀបចំកិច្ចពិភាក្សានៅថ្នាក់មូលដ្ឋានដើម្បីធ្វើការពិនិត្យឡើងវិញ និងបញ្ជាក់ពីភាពសុក្រឹត្យរបស់ទិន្នន័យដែលបានផ្សព្វផ្សាយ។ សង្គមស៊ីវិលក៏ត្រូវ

[15] ទោះបីជាមានចំនួនទិន្នន័យច្រើនដែលអាចទទួលបានជាសាធារណៈក៏ដោយ ព័ត៌មានភាគច្រើនត្រូវបានរៀបចំ សម្រាប់តែធ្វើការរាយការណ៍ទៅថ្នាក់ជាតិតែប៉ុណ្ណោះ និងមិនមានភាពងាយស្រួលក្នុងការស្វែងរក និងទទួល បាននៅមូលដ្ឋានទេ។ នៅមានករណីផ្សេងទៀត ជាពិសេស នៅថ្នាក់មូលដ្ឋានមានព័ត៌មានជាច្រើនដែលមិនមែនសុទ្ធតែមានប្រយោជន៍សម្រាប់ក្រុមប្រឹក្សា និងប្រជាពលរដ្ឋនោះទេ។ ជាទូទៅ ទិន្នន័យមិនត្រូវ បានរៀបចំ និង ប្រមូលផ្តុំនៅថ្នាក់ មូលដ្ឋានទេ រួមជាមួយគ្នានេះ ទម្លាប់ក្នុងការប្រមូលទិន្នន័យហាក់ដូចជាផ្តោតតែនៅថ្នាក់ខេត្ត ប៉ុណ្ណោះ។ ជាលទ្ធផល ការគ្រប់គ្រង និងការប្រមូលទិន្នន័យមិនត្រូវបានធ្វើវិមជ្ឈការឲ្យបានពេញលេញទៅឲ្យថ្នាក់ស្រុកទេ។ ទម្រង់និងការបង្ហាញព័ត៌មានមិនបានបង្កលក្ខណៈឲ្យមានការប្រៀបធៀបបានទេ។ ដូច្នេះ លទ្ធផល ១.១ នេះមានគោលដៅដើម្បីដោះស្រាយនូវភាពខ្វះខាតនេះ។

បង្កើតឲ្យមានឯកសារសម្រាប់ការសិក្សារៀនសូត្របន្ថែម និងជួយលើកកម្ពស់ការយល់ដឹង ព្រមទាំងចុះតាមតំបន់គោលដៅដើម្បីផ្សព្វផ្សាយព័ត៌មាន (សូមមើលលទ្ធផល ១.៨ ខាងក្រោម)។

<u>សមាសភាគទី ១ខ៖ ការបើកចំហរព័ត៌មានថវិកា</u>

លទ្ធផល ១.៣៖ ទិន្នន័យអំពីថវិកាត្រូវបានប្រមូល ពិនិត្យឡើងវិញ និងចងក្រង

១៧. ការបើកចំហរព័ត៌មានថវិកា គឺជាកិច្ចការដ៏ចម្បងមួយនៅក្នុងក្របខ័ណ្ឌគណនេយ្យភាពសង្គម និង I4Cs។ ការប្រមូលព័ត៌មានទាក់ទងនឹងថវិកាមានលក្ខណៈខុសគ្នាពី អង្គភាពមួយទៅអង្គភាពមួយទៀត។ ជាទូទៅ ថ្នាក់ឃុំ និងសាលារៀនមានការយល់ដឹងច្រើនអំពីថវិកា និងចំណាត់ថ្នាក់ថវិកា ដូច្នេះគេអាចធ្វើផែនការប៉ាន់ស្មាន និងគ្រប់គ្រងការចំណាយបាន។ ព័ត៌មានដែលត្រូវបង្ហាញ ត្រូវ បញ្ចូលនូវ តួលេខថវិកាបដិភាគរបស់សហគមន៍ ក៏ដូចជាជំនួយថវិកាផ្សេងៗដែលសាលារៀនបានទទួល និងគ្រោងទទួល (ជំនួយគាំទ្រដោយ SIDA និងដៃគូអភិវឌ្ឍន៍នានា)។ ចំណែកឯព័ត៌មានថវិការបស់មណ្ឌលសុខភាព នៅមានលក្ខណៈដាច់ដោយឡែកៗ និងខ្វះបច្ចុប្បន្នភាព ដែលតម្រូវឲ្យមានការកែលំអ ជាចាំបាច់។ ក្នុងករណីនេះ ការបិតផ្សាយគួរយកទិន្នន័យពីឆ្នាំមុន។

លទ្ធផល ១.៤៖ព័ត៌មានថវិកាដែលមានលក្ខណៈសាមញ្ញត្រូវបានបង្ហាញ និងបិតផ្សាយ

១៨. ព័ត៌មានថវិកាដែលមានលក្ខណៈសាមញ្ញនឹងត្រូវបានបញ្ចូលនៅក្នុង I4Cs ក៏ដូចជាបិតផ្សាយដោយឡែកនៅតាមសាលារៀន មណ្ឌលសុខភាព និងសាលាឃុំ/ស្រុក ទៅតាមអ្វីដែលមានចែងនៅក្នុងសេចក្តីណែនាំ។ សាលារៀន មណ្ឌលសុខភាព និងសាលាឃុំ ភាគច្រើនបានអនុញ្ញាតឲ្យសហគមន៍មើលពីព័ត៌មាន ថវិកាបាន។ លទ្ធផល ១.៤ នឹងបង្កើតឲ្យមានជាទម្រង់បែបបទនៃការផ្តល់ព័ត៌មានជាលក្ខណៈសាកល្បងមួយ និងគាំទ្រឲ្យមានការបង្ហាញ និងបិតផ្សាយព័ត៌មានអំពីថវិកាដែលមានលក្ខណៈជាប្រព័ន្ធត្រឹមត្រូវនៅថ្នាក់មូលដ្ឋាន ជាពិសេសនៅថ្នាក់ស្រុក ឃុំ មណ្ឌលសុខភាព និងសាលារៀន។

<u>សមាសភាគ ទី១គ៖លក្ខណៈជាប្រព័ន្ធ លិខិតបទដ្ឋាន និងការគោរពអនុវត្តតាម</u>

១៩. អនុសមាសភាគនេះបង្កើតឲ្យមានជាប្រព័ន្ធ សេចក្តីណែនាំ និងលិខិតបទដ្ឋាននានា និង ការគោរពអនុវត្តតាម ដើម្បីពង្រឹងភាពងាយស្រួលក្នុងការទទួលបាននូវព័ត៌មាននានា និងព័ត៌មានថិវកា ព្រមទាំងរៀបចំឲ្យមានជារបៀបក្នុងការត្រួតពិនិត្យ។

លទ្ធផល ១.៥៖ នីតិវិធីក្នុងការគ្រប់គ្រងទិន្នន័យនៅថ្នាក់ស្រុកត្រូវបានបង្កើត និងអនុវត្ត

២០. ប្រភពព័ត៌មានផ្សេងៗដូចបានរៀបរាប់ខាងលើនឹងត្រូវរៀបចំចងក្រង និងរក្សាទុកនៅថ្នាក់ស្រុក។ ការធ្វើបែបនេះអនុញ្ញាតឲ្យមានការប្រៀបធៀបព័ត៌មាន និងងាយទទួលបានព័ត៌មាន។ រដ្ឋបាលស្រុកនឹងធ្វើការប្រមូលព័ត៌មាន ហើយផ្តល់ព័ត៌មានទាំងនោះទៅឲ្យក្រុមប្រឹក្សាឃុំ និងប្រជាពលរដ្ឋអាចធ្វើការវិភាគ និងប្រើប្រាស់ព័ត៌មានបាន។ ពាក់ព័ន្ធនឹងឃុំនេះផងដែរ ការប្រមូលទិន្នន័យអេឡិចត្រូនិច ដូចជា ព័ត៌មានទិន្នន័យនៃការអនុវត្តគម្រោង (PID) និងព័ត៌មានទិន្នន័យឃុំ (CDB) បច្ចុប្បន្នត្រូវបានធ្វើនៅថ្នាក់ខេត្តមិនមែននៅថ្នាក់ស្រុកឡើយ។ លទ្ធផល ១.៥ នឹងគាំទ្របង្កើតឲ្យមានការបញ្ចូលទិន្នន័យ ការគ្រប់គ្រង និងការថែរក្សា

ទុកទិន្នន័យនៅថ្នាក់ស្រុក និងជួយឲ្យការទទួលបាននូវព័ត៌មានឲ្យកាន់តែរហ័សជាងមុនសម្រាប់ថ្នាក់ឃុំ និងស្រុក។ ជាមួយគ្នានេះដែរ ក៏ត្រូវមានការត្រួតពិនិត្យផ្នែកបច្ចេកទេសទៅលើដំណើរការនៃការប្រមូលទិន្នន័យ និងបន្ទាប់មកត្រូវធ្វើការកែប្រែមួយចំនួនទៅលើនីតិវិធី និងសេចក្តីណែនាំដែលពាក់ព័ន្ធ។ ការកែសម្រួលលើការគ្រប់គ្រងទិន្នន័យ ត្រូវចាត់ទុកថាជាកិច្ចការដ៏សំខាន់មួយក្នុងការពង្រឹងភាពជាម្ចាស់ និងការប្រើប្រាស់ទិន្នន័យ។ សកម្មភាពដែលត្រូវអនុវត្តផ្សេងទៀតរួមមាន ការបង្កើតឲ្យមានជាយុទ្ធសាស្ត្រក្នុងការរក្សាទុកព័ត៌មាន ពិចារណាបង្កើតឲ្យមានជាគេហទំព័រ ឬប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងព័ត៌មាននៅថ្នាក់ស្រុក[16]។

លទ្ធផល ១.៦៖ លិខិតបទដ្ឋាន និងសេចក្តីណែនាំនានាសម្រាប់ការបើកចំហរព័ត៌មានថវិកា និងព័ត៌មាននានានៅមូលដ្ឋានត្រូវបានបង្កើត និងអនុវត្ត

២១. លិខិតបទដ្ឋាន និងសេចក្តីណែនាំនានានឹងត្រូវបង្កើតឡើង ដោយមានចែងពីទំហំការងារ និងខ្លឹមសារនៃព័ត៌មាននានា និងព័ត៌មានថវិកា និងបើកទូលាយព័ត៌មាននោះ ជាសាធារណៈ និងពីមធ្យោបាយក្នុងការធ្វើឲ្យការទទួលព័ត៌មានមានលក្ខណៈប្រសើរឡើង ។ លទ្ធផល១.៦ នឹងជំរុញឲ្យគ្រប់រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ មណ្ឌលសុខភាព និងសាលារៀនមានកាតព្វកិច្ច ផ្លូវច្បាប់ និងមធ្យោបាយក្នុងការផ្តល់ព័ត៌មានទៅឲ្យប្រជាពលរដ្ឋ។ មុនពេលសេចក្តីណែនាំត្រូវបានតាក់តែង និងផ្អែកតាមយុទ្ធសាស្ត្រដែលស្នើឡើងក្នុងឯកសារនេះ គ.ជ.អ.ប នឹងរៀបចំគោលនយោបាយខ្លីមួយ បញ្ជាក់ ពីមធ្យោបាយរបស់រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិក្នុងការផ្តល់ព័ត៌មានទៅកាន់សាធារណជន។ មន្ត្រីសាធារណៈ នឹងត្រូវទទួលបានការបណ្តុះបណ្តាលក្នុងការអនុវត្តឲ្យមានការបើកចំហរព័ត៌មាន (ឧទាហរណ៍ តួនាទីក្នុងការធ្វើឲ្យមានភាពងាយស្រួលក្នុងការទទួលបានព័ត៌មាន ក៏ដូចជាវិធីសាស្ត្រក្នុងការផ្តល់សេវាជូនអតិថិជន)។

លទ្ធផល ១.៧៖ ប្រព័ន្ធត្រួតពិនិត្យ និងការគោរពអនុវត្តតាម សម្រាប់ការបើកចំហរព័ត៌មានថវិកានៅមូលដ្ឋានត្រូវបានបង្កើត និងអនុវត្ត

២២. សម្រាប់រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ចាំបាច់ត្រូវមានប្រកាសស្តីពីការផ្តល់ព័ត៌មានដល់ប្រជាពលរដ្ឋ ។ នៅក្នុងប្រកាសនោះ ក្រសួងមហាផ្ទៃត្រូវកំណត់នូវលក្ខខ័ណ្ឌ ការលើកទឹកចិត្ត និងទណ្ឌកម្មចាំបាច់នានា ដើម្បីជំរុញឲ្យមន្ត្រីរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិអនុវត្តតាម[17]។ ដំណើរការនៃការត្រួតពិនិត្យ[18]នេះត្រូវបង្កើតឡើង និងធ្វើឲ្យមានលក្ខណៈជាផ្លូវការ (បន្ថែមពីលើយន្តការត្រួតពិនិត្យ និងការផ្តល់ យោបល់របស់សង្គមស៊ីវិល) ។ ឧទាហរណ៍ ចាប់ផ្តើមដោយមានជា បញ្ជី ផ្ទៀងផ្ទាត់ និងសៀវភៅណែនាំ ប៉ុន្តែចាប់ពីឆ្នាំ ២០១៥ តទៅ ដំណើរការនៃការត្រួតពិនិត្យនោះនឹងមាន លក្ខណៈកាន់តែឯករាជ្យ ផ្លូវការ ជាលក្ខណៈប្រព័ន្ធ និងមានការគោរពអនុវត្តតាម (ក្នុងក្របខ័ណ្ឌ ផ.អ.៣)។ ការត្រួតពិនិត្យ ត្រូវវាយតម្លៃលើ៖ (១) តើព័ត៌មាន ត្រូវបានផ្តល់

---

16 បើទោះបីសកម្មភាពនេះអាចអនុវត្តបានភាគច្រើនតែនៅក្នុងទីប្រជុំជន ឱកាសក្នុងការសាកល្បងសកម្មភាពទាំង នេះអាចធ្វើបានដោយការិយាល័យប្រជាពលរដ្ឋទាំង៣៥ និងការិយាល័យព័ត៌មានសម្រាប់ប្រជាពលរដ្ឋ (CICs) ដែលទើបបង្កើតថ្មីទាំង៦ដែលបានសាកល្បងនៅក្នុងការិយាល័យប្រកចេញចូលតែមួយ។ ព័ត៌មានដែលត្រូវរៀបរាប់ក្នុងសមាសភាគនេះនឹងត្រូវចែកជូនទៅកាន់ ការិយាល័យ ព័ត៌មានសម្រាប់ប្រជាពលរដ្ឋ (CICs)។

17 ទោះបីក្រសួងមហាផ្ទៃជាអ្នកទទួលខុសត្រូវចម្បងក៏ដោយ ក៏ក្រសួងនេះអាចផ្ទេរការទទួលខុសត្រូវ (ដូចជាផ្ទេរមុខ ងារទៅឲ្យថ្នាក់ខេត្ត) ឬអាចធ្វើអធិការកិច្ចរួមគ្នាជាមួយអ្នកចូលរួមផ្នែកឯកជន ឬអង្គការសង្គមស៊ីវិល។

18 ដំណើរការត្រួតពិនិត្យតាមដានដោយប្រជាពលរដ្ឋនឹងយកមកធ្វើការពិភាក្សាក្នុងសមាសភាគទី២។

ស្របតាម គោលការណ៍ ណែនាំដែរឬទេ? (២) តើព័ត៌មានដែលបានផ្តល់ឲ្យមានភាពត្រឹមត្រូវដែរឬទេ?[19]។ សកម្មភាពទាំងនោះមាន រួមបញ្ចូលដូចជា ការរៀបចំតាក់តែង និងការអនុវត្តនូវនីតិវិធីក្នុងការត្រួតពិនិត្យរបស់រដ្ឋាភិបាល និងសង្គម ស៊ីវិលដើម្បីធានាថាព័ត៌មាន និងរបាយការណ៍ចាំបាច់នានាត្រូវបានផ្តល់ឲ្យដោយរដ្ឋបាលឃុំ សេវាសុខភាព សាលារៀន ព្រមទាំងការត្រួតពិនិត្យដោយប្រើប្រាស់ភស្តុតាងជាក់ស្តែង ដើម្បីពង្រឹងគោលការណ៍ណែនាំក្នុងការផ្តល់នូវព័ត៌មាន និងទម្រង់បែបបទក្នុងការធ្វើរបាយការណ៍។ មួយផ្នែកនៃសកម្មភាពនៃការត្រួតពិនិត្យ គឺត្រូវមើលថាតើរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិបានប្រមូលចងក្រងទិន្នន័យបានត្រឹមត្រូវដែរឬទេ? កិច្ចការនេះ ចាំបាច់ត្រូវមានការពិភាក្សាបន្ថែមទៀត តើត្រូវចាប់ផ្តើមដូចម្តេច ព្រមទាំងពិភាក្សាពីរបៀបក្នុងការត្រួតពិនិត្យ នៅពេលដែលប្រព័ន្ធត្រួតពិនិត្យមិនទាន់បានបង្កើតឡើងនៅឡើយ។

លទ្ធផល ១.៨៖ ដំណើរការត្រួតពិនិត្យរបស់សង្គមស៊ីវិល លើការបើកចំហរព័ត៌មានថវិកានៅមូលដ្ឋានត្រូវបានបង្កើត និងអនុវត្ត

២៣. ការបង្កើតឲ្យមានយន្តការត្រួតពិនិត្យតាមដាន គឺដើម្បីឲ្យគោលការណ៍ណែនាំក្នុងការបើកចំហរព័ត៌មានថវិកាត្រូវបានអនុវត្តនៅមូលដ្ឋាន មិនត្រឹមតែពឹងផ្អែកលើប្រព័ន្ធរបស់រដ្ឋាភិបាលប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែក៏ត្រូវមានការចូលរួមពីបណ្តាអង្គការដៃគូក្នុងការផ្តល់យោបល់ត្រឡប់ជាទៀងទាត់ អំពីវឌ្ឍនភាពដែលសម្រេចបាន។ លទ្ធផល ១.៨ នឹងរៀបចំបង្កើតឲ្យមានប្រព័ន្ធត្រួតពិនិត្យ និងការរាយការណ៍ពីបណ្តាអង្គការសង្គមស៊ីវិលលើការអនុវត្តតាមគោលការណ៍នានាក្នុងការផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈនូវព័ត៌មាន និងថវិកានៅមូលដ្ឋានរបស់ស្រុក/ឃុំ មណ្ឌលសុខភាព/សាលារៀន (អង្គការដៃគូនឹងបញ្ចូលទៅក្នុងសកម្មភាពរបស់ខ្លួន នូវការងារផ្តល់គោលការណ៍ណែនាំ និងការកសាងសមត្ថភាពផងដែរ)។ ព្រមជាមួយគ្នានេះ គ.ជ.អ.ប ត្រូវរៀបចំ និងផ្សព្វផ្សាយពីគោលការណ៍ណែនាំដើម្បីជំរុញឲ្យមានការឆ្លើយតប ចំពោះការងារត្រួតពិនិត្យរបស់អង្គការសង្គមស៊ីវិល។ យន្តការត្រួតពិនិត្យតាមដានសម្រាប់ការចូលរួមរបស់ "ភាគីទីបី" នឹងត្រូវបង្កើតឡើងក្នុងដំណាក់កាលដំបូងនៃការអនុវត្ត I-SAF ។

<u>សមាសភាគ ១ឃ៖ ការលើកកម្ពស់ការយល់ដឹង និងការកសាងសមត្ថភាព</u>

២៤. សមាសភាគនេះ មានគោលបំណងជំរុញឲ្យមានតម្រូវការទាមទារចង់ដឹងពីព័ត៌មានផ្សេងៗ និងព័ត៌មានថវិកា ដើម្បីឲ្យតួអង្គទាំងអស់យល់ដឹងអំពីព័ត៌មានដែលទទួលបាន អំពីសិទ្ធិរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ ក៏ដូចជាទីកន្លែងរបៀបក្នុងការស្វែងរក និងការប្រើប្រាស់ព័ត៌មានទាំងនោះ។ សមាសភាគនេះក៏មានគោលបំណងក្នុងការកសាងសមត្ថភាពរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ និងសហគមន៍មូលដ្ឋានឲ្យចេះប្រើប្រាស់ព័ត៌មាននានា និងព័ត៌មានថវិកាប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព។ សមាសភាគនេះមានរៀបចំយុទ្ធនាការលើកកម្ពស់ការយល់ដឹងនៅមូលដ្ឋាន ដែលត្រូវធ្វើស្របគ្នាជាមួយការផ្សព្វផ្សាយកញ្ចប់ពត៌មាន I4Cs នៅថ្នាក់ស្រុក ឃុំ និងភូមិតាមរយៈការលើកកម្ពស់ការយល់ដឹង ការបង្កើតជំនាញផ្សេងៗ ការផ្សព្វផ្សាយ និងវិភាគលើព័ត៌មាននានា និងព័ត៌មានថវិកានានា។ សកម្មភាពទាំងនេះត្រូវផ្តោតជាពិសេស លើស្ត្រី យុវវ័យ និងជនក្រីក្រ ហើយធ្វើយ៉ាងណាឲ្យពត៌មានបានទៅដល់ក្រុមគោលដៅទាំងនេះ។

---

[19] ជាការសំខាន់ដែលត្រូវបញ្ចូលអង្គការសង្គមស៊ីវិលនៅក្នុងការអនុវត្តតាមការត្រួតពិនិត្យ (និងស្របទៅតាមគោលការណ៍ គណនេយ្យភាពសង្គម)។

លទ្ធផល ១.៩៖ សមត្ថភាពអ្នកសម្របសម្រួលនៅសហគមន៍ត្រូវបានបណ្តុះ បណ្តាលលើការងារគណនេយ្យភាពសង្គម ព័ត៌មាននានា និងព័ត៌មានថវិកា

២៥. អ្នកសម្របសម្រួលគណនេយ្យភាពនៅសហគមន៍ គឺជាតួអង្គដ៏សំខាន់ក្នុងការផ្សព្វផ្សាយ និងលើកកម្ពស់ការយល់ដឹងពីព័ត៌មាន និងថវិការបស់រដ្ឋ។ លទ្ធផល១.៩ បង្ហាញព័ត៌មានជាមូលដ្ឋានស្តីពីក្របខ័ណ្ឌ និងគោលការណ៍នានានៃគណនេយ្យភាពសង្គម ព្រមទាំងផ្តល់ការបណ្តុះបណ្តាល និងយោបល់ដល់អ្នកសម្របសម្រួលគណនេយ្យភាពនៅសហគមន៍ ឲ្យបានដឹងពីសិទ្ធិរបស់ប្រជាពលរដ្ឋក្នុងការទទួលបានព័ត៌មាន និងយល់ពីសារៈសំខាន់នៃព័ត៌មានទាំងនោះ។ អ្នកសម្របសម្រួល នឹងត្រូវរៀនពីរបៀបវិភាគព័ត៌មានដែលមានក្នុងកញ្ចប់ព័ត៌មានI4Cs របៀបចែករំលែកព័ត៌មានទៅកាន់ប្រជាពលរដ្ឋ និងជួយឲ្យប្រជាពលរដ្ឋបានយល់ និងប្រើប្រាស់នូវព័ត៌មានទាំងនោះ។ ដូចបានរៀបរាប់ខាងលើ កញ្ចប់ព័ត៌មាន I4Cs នឹងមានរួមបញ្ចូលនូវព័ត៌មានថវិកា និងការចំណាយសាធារណៈនានា។ អ្នកសម្របសម្រួល នឹងទទួលបានការបណ្តុះបណ្តាលអំពីថវិកាសាធារណៈ ហើយធ្វើការអប់រំបន្តដល់ប្រជាពលរដ្ឋ សំដៅជួយពួកគាត់អាចទទួលបាន និងប្រើប្រាស់ព័ត៌មានថវិកា ជាទុនសម្រាប់ការពិភាក្សាជាមួយមន្ត្រីមូលដ្ឋានទាក់ទងនឹងបញ្ហាថវិកាសាធារណៈ។ សកម្មភាពទាំងនេះត្រូវផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់ដោយឡែកចំពោះស្ត្រី យុវវ័យ និងសមាជិកផ្សេងៗទៀតរបស់សហគមន៍ដែលមិនសូវទទួលបានឱកាសចូលរួមក្នុងការពិភាក្សាពីបញ្ហាថវិកា និងត្រូវពន្យល់ដល់ពួកគេអំពីសារៈសំខាន់នៃការយល់ដឹងពីព័ត៌មាន និងថវិកានេះ។

លទ្ធផល ១.១០៖ ក្រុមប្រឹក្សា មន្ត្រីមូលដ្ឋាន និងអ្នកផ្តល់សេវានៅមូលដ្ឋានត្រូវបានទទួលការបណ្តុះបណ្តាលស្តីពីព័ត៌មាននានា និងព័ត៌ថវិកា

២៦. ស្ថាប័ន អង្គភាពរបស់រដ្ឋនៅមូលដ្ឋាន មានតួនាទីយ៉ាងសំខាន់ក្នុងការផ្សព្វផ្សាយ និងជួយឲ្យប្រជាពលរដ្ឋមានការយល់ដឹងពីកញ្ចប់ព័ត៌មាន I4Cs និងសារៈសំខាន់នៃតម្លាភាពហិរញ្ញវត្ថុសាធារណៈ។ នៅក្នុងលទ្ធផលនេះ សមាជិកក្រុមប្រឹក្សា មន្ត្រីនានា និងអ្នកផ្តល់សេវានៅមូលដ្ឋាន នឹងទទួលបានការបណ្តុះបណ្តាល និងការគាំទ្រ ដើម្បីយល់ដឹងអំពីព័ត៌មាននៃការបំពេញការងារ ចំណូល កិច្ចការថវិកា ការចំណាយ ពីរបៀបគាំទ្រឲ្យប្រជាពលរដ្ឋទូទៅមានការយល់ដឹងពីព័ត៌មាននានា និងព័ត៌មានថវិកា។

លទ្ធផល ១.១១: ការយល់ដឹងរបស់អង្គការសហគមន៍មូលដ្ឋាន សហគមន៍នានា និងប្រជាពលរដ្ឋទាក់ទងនឹងព័ត៌មាន និងថវិកាត្រូវបានលើកកម្ពស់

២៧. ស្ថាប័ន អង្គភាពពាក់ព័ន្ធផ្សេងៗទាំងរបស់រដ្ឋាភិបាល អង្គការសង្គមស៊ីវិល និងឯកជននឹងធ្វើការចែកចាយកញ្ចប់ព័ត៌មាន I4Cs និងព័ត៌មានថវិកា។ នៅពេលដែលកញ្ចប់ព័ត៌មាននេះ ត្រូវបានផ្តល់ក្នុងទម្រង់ថ្មីដែលងាយស្រួលក្នុងការស្វែងរក ទទួលបាន និងងាយយល់ (ដូចដែលបានរៀបរាប់នៅក្នុងលទ្ធផល ១.២ និង១.៤) អង្គការដៃគូនៅមូលដ្ឋាន អ្នកសម្របសម្រួលគណនេយ្យភាពនៅសហគមន៍ និងសមាជិកក្រុមប្រឹក្សានឹងជួយប្រជាពលរដ្ឋ និងអង្គការសហគមន៍មូលដ្ឋានឲ្យយល់ពីសារប្រយោជន៍ក្នុងការដឹងព័ត៌មានទាក់ទងនឹងការបំពេញការងារ និងព័ត៌មានថវិកា។ ការរៀបចំឲ្យមានសមត្ថភាពយល់ដឹងជាមូលដ្ឋានអំពីថវិកាគឺជាសកម្មភាពចម្បងដែលបានកំនត់ក្នុងលទ្ធផលនេះ។ ក្រុមប្រឹក្សាឃុំ និងអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលនានា

នៅមូលដ្ឋានដែលធ្វើការជាមួយអ្នកសម្របសម្រួលគណនេយ្យភាពនៅសហគមន៍ ត្រូវរៀបចំយុទ្ធនាការលើកកម្ពស់ការយល់ដឹង ការប្រជុំតាមសហគមន៍ ការចេញជាសេចក្តីប្រកាសព័ត៌មាន ផ្តល់កិច្ចសម្ភាសន៍ដល់អ្នកសារព័ត៌មាន ការរៀបចំឲ្យមានការជួបជុំស្តាប់វិទ្យុ និងមើលទូរទស្សន៍ដើម្បីលើកទឹកចិត្តដល់ប្រជាពលរដ្ឋឲ្យចេះធ្វើការឆ្លុះបញ្ចាំង និងពិភាក្សារួមគ្នាអំពីព័ត៌មានដែលមាននៅក្នុងកញ្ចប់ I4Cs និងកិច្ចការថវិកា។

២៨. សមាសភាគនេះ រំពឹងថារដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ និងអ្នកផ្តល់សេវានៅមូលដ្ឋាននឹងចងក្រងកញ្ចប់ព័ត៌មាន នឹងបិតផ្សាយព័ត៌មានថវិកា និងការចំណាយនានា ព្រមទាំងកសាងសមត្ថភាពដល់ភាគីពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ដើម្បីប្រើប្រាស់នូវព័ត៌មានទាំងនោះ (មានដូចជា គោលនយោបាយ ស្តង់ដារ ក្រុមគោលដៅ ការបំពេញការងារ ព័ត៌មានថវិកា និងការចំណាយនានា)។

- **ចំពោះផ្នែកផ្គត់ផ្គង់៖** ត្រឹមឆ្នាំ ២០១៧ ឃុំទាំងអស់នៅក្នុងស្រុកទាំង ១២០ ត្រូវបើកចំហរព័ត៌មាន/ព័ត៌មានថវិកាទាក់ទងនឹងសាលារៀន សេវាសុខភាព និងសាលាឃុំ/ស្រុក។ ព័ត៌មានទាំងនោះរួមមាន ការបំពេញការងារ ការចំណាយ និងលទ្ធិតទៅតាមភេទ និងក្រុមប្រជាពលរដ្ឋ។ ត្រឹមចុងឆ្នាំ ២០១៤ សេចក្តីព្រាងលិខិតបទដ្ឋាននានាស្តីពីការផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈត្រូវបានតាក់តែង អនុម័ត និងអនុវត្ត។ ការត្រួតពិនិត្យតាមដាននឹងត្រូវអនុវត្តជាប្រចាំ ដើម្បីធានាសុក្រឹត្យភាពរបស់ទិន្នន័យ និងភាពទៀងទាត់ក្នុងការអនុវត្តការងារ។ ការប្រមូលទិន្នន័យត្រូវធ្វើការកែសម្រួលឲ្យប្រសើរឡើង ហើយថ្នាក់ខេត្តនឹងធ្វើវិមជ្ឈការការងារកាន់តែច្រើនឡើងឲ្យដល់ថ្នាក់ស្រុក ក្នុងការប្រមូលទិន្នន័យនេះ ។
- **ចំពោះផ្នែកតម្រូវការ៖** ការងារលើកកម្ពស់ការយល់ដឹងរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ នឹងត្រូវធ្វើឡើងក្នុងលក្ខណៈជាប្រព័ន្ធ និងមានការកសាងសមត្ថភាពតាមការចាំបាច់។ ការយល់ដឹងអំពីថវិកា នឹងក្លាយជាទុនសម្រាប់ប្រជាពលរដ្ឋក្នុងការទាមទារគណនេយ្យភាពពីរដ្ឋាភិបាល លើការផ្តល់សេវានៅមូលដ្ឋាន។ ប្រជាពលរដ្ឋ និងតួអង្គមិនមែនរដ្ឋាភិបាល នឹងប្រើប្រាស់ព័ត៌មានទាំងនេះ ក្នុងងារត្រួតពិនិត្យតាមដានដូចបានរៀបរាប់នៅក្នុងសមាសភាគទី២។

<u>តារាងសង្ខេប: សមាសភាគ ១ – ការទទួលបាននូវព័ត៌មាន និងការងារថវិកា</u>

ផ្នែក	**ការរៀបរាប់**
គោលបំនង	• លើកកម្ពស់តម្លាភាព ការទទួលបាន និងការទាមទារព័ត៌មានសាធារណៈស្តីពីគោលនយោបាយ ស្តង់ដារ ការងារថវិកា/ការចំណាយ ក្រុមគោលដៅ និងការបំពេញការងារ • លើកកម្ពស់សមត្ថភាពយល់ដឹងរបស់ភាគីពាក់ព័ន្ធអំពីថវិកា និងពង្រឹងឲ្យមានការសាកសួរអំពីការងារថវិកា
សមាសភាគ និងលទ្ធផល	**សមាសភាគ ១កៈ ព័ត៌មានពាក់ព័ន្ធការបំពេញការងារ និងលទ្ធផល** **លទ្ធផល១.១៖** ទិន្នន័យស្នូល (ធាតុចូលសម្រាប់ព័ត៌មានសម្រាប់ប្រជា ពលរដ្ឋ (I4Cs)) ត្រូវបានប្រមូល ពិនិត្យឡើងវិញ និងចងក្រង **លទ្ធផល ១.២៖** កញ្ចប់ព័ត៌មានសម្រាប់ប្រជាពលរដ្ឋ (I4Cs) ត្រូវបានរៀបចំ **សមាសភាគទី ១ខ: ការបើកចំហរព័ត៌មានថវិកា** **លទ្ធផល ១.៣៖** ទិន្នន័យអំពីថវិកាត្រូវបានប្រមូល ពិនិត្យឡើងវិញ និងចងក្រង **លទ្ធផល ១.៤៖** ព័ត៌មានថវិកាដែលមានលក្ខណៈសាមញ្ញត្រូវបានបង្ហាញ និងបិតផ្សាយ **សមាសភាគ១គ៖ លក្ខណៈជាប្រព័ន្ធ លិខិតបទដ្ឋាន និងការគោរពអនុវត្តតាម** **លទ្ធផល ១.៥៖**នីតិវិធីក្នុងការគ្រប់គ្រងទិន្នន័យនៅថ្នាក់ស្រុកត្រូវបានបង្កើត និងអនុវត្ត **លទ្ធផល ១.៦៖**លិខិតបទដ្ឋាន និងសេចក្តីណែនាំនានាសម្រាប់ការបើកចំហរព័ត៌មានថវិកា និងព័ត៌មាននានានៅមូលដ្ឋានត្រូវបានបង្កើត និងអនុវត្ត **លទ្ធផល ១.៧៖** ប្រព័ន្ធត្រួតពិនិត្យ និងការគោរពអនុវត្តតាម សម្រាប់ការបើកចំហរព័ត៌មាន ថវិកានៅមូលដ្ឋានត្រូវបានបង្កើត និងអនុវត្ត **លទ្ធផល ១.៨៖** ដំណើរការត្រួតពិនិត្យរបស់សង្គមស៊ីវិល លើការបើកចំហរព័ត៌មានថវិកានៅមូលដ្ឋានត្រូវបានបង្កើត និងអនុវត្ត **សមាសភាគ ១ឃ៖ ការលើកកម្ពស់ការយល់ដឹង និងការកសាងសមត្ថភាព** **លទ្ធផល ១.៩៖**សមត្ថភាពអ្នកសម្របសម្រួលនៅសហគមន៍ត្រូវបានបណ្តុះ បណ្តាលលើការងារគណនេយ្យភាពសង្គម ព័ត៌មាននានា និងព័ត៌មានថវិកា **លទ្ធផល ១.១០៖** ក្រុមប្រឹក្សា មន្ត្រីមូលដ្ឋាន និងអ្នកផ្តល់សេវានៅមូលដ្ឋានត្រូវបាន

ទទួលការបណ្តុះបណ្តាលស្តីពីព័ត៌មាននានា និងព័ត៌ថវិកា

លទ្ធផល ១.១១៖ ការយល់ដឹងរបស់អង្គការសហគមន៍មូលដ្ឋាន សហគមន៍នានា និងប្រជាពលរដ្ឋទាក់ទងនឹងព័ត៌មាន និងថវិកាត្រូវបានលើកកម្ពស់

សមាសភាគទី ២៖ ការត្រួតពិនិត្យតាមដានដោយប្រជាពលរដ្ឋ

១. គោលបំនងនៃសមាសភាគទី២ គឺដើម្បីណែនាំឲ្យមានការសម្របសម្រួលការត្រួតពិនិត្យតាមដាន និងរាយការណ៍របស់ប្រជាពលរដ្ឋ/សហគមន៍ពីសកម្មភាពរបស់ឃុំ/ស្រុក និងការផ្តល់សេវាមូលដ្ឋាន។ យុទ្ធសាស្ត្រនេះមានគោលបំណងពង្រឹងតួនាទីរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ អ្នកប្រើប្រាស់សេវា និងសមាជិកក្រុមប្រឹក្សាឃុំនៅក្នុងការត្រួតពិនិត្យ និងទាមទារគណនេយ្យភាពពីអ្នកផ្តល់សេវានៅថ្នាក់មូលដ្ឋាន។

២. SAF មានគោលបំនងផ្តោតលើការចូលរួមរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ តាមរយៈការត្រួតពិនិត្យតាមដាន និងផ្តល់យោបល់ត្រលប់ទៅលើការបំពេញការងាររបស់រដ្ឋាភិបាល។កន្លងមក ការចូលរួមរបស់ប្រជាពលរដ្ឋបានធ្វើឡើងតែតាមរយៈដំណើរការកសាងផែនការប៉ុណ្ណោះ។ ដោយសារតែដំណើរការការកសាងផែនការគឺជាផ្នែកមួយដ៏សំខាន់នៃប្រតិទិនរបស់ឃុំ SAF នឹងជួយបំពេញបន្ថែមលើដំណើរការនេះនូវសកម្មភាពសំខាន់ៗក្នុងការលើកកម្ពស់សិទ្ធិអំណាចរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ។ យន្តការដែលបានអនុវត្តកន្លងមកមានលក្ខណៈផ្លូវការ និងជាកាតព្វកិច្ចតម្រូវឲ្យមានការចូលរួមរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ ដែលជារឿយៗការចូលរួមនោះមិនសូវមានភាពសកម្មទេ។ ចំណែកក្របខ័ណ្ឌគណនេយ្យភាពសង្គមបានផ្តោតលើសកម្មភាពក្នុងការត្រួតពិនិត្យតាមដាននៅតាមសហគមន៍ ដែលក្នុងនោះប្រជាពលរដ្ឋអាចចូលរួមដោយសេរី និងដើរតួនាទីយ៉ាងសកម្ម។

៣. យុទ្ធសាស្ត្រនេះមានគោលបំណងលើកកម្ពស់សិទ្ធិអំណាចរបស់សមាជិកក្រុមប្រឹក្សា និងប្រជាពលរដ្ឋក្នុងការឆ្លុះបញ្ចាំងពីការបំពេញការងារធៀបទៅនឹងស្តង់ដារនានា និងផ្តោតលើសកម្មភាពផ្សេងៗដែលអាចអនុវត្ត (ដោយសហគមន៍ ក្រុមប្រឹក្សា អ្នកផ្តល់សេវា និងអង្គភាពជំនាញ) ដើម្បីធ្វើឲ្យការបំពេញការងារមាន លក្ខណៈល្អប្រសើរ។ ការត្រួតពិនិត្យតាមដានលើការបំពេញការងារ នឹងជួយលើកកម្ពស់សិទ្ធិអំណាចរបស់ប្រជាពលរដ្ឋតាមរយៈការទទួលបានព័ត៌មានដែលអាចឲ្យពួកគេចូលរួមចំណែកនៅក្នុងដំណើរការកសាង ផែនការដែលមានស្រាប់។ ការត្រួតពិនិត្យតាមដានលើការបំពេញការងារ គឺជាកត្តាមួយដ៏សំខាន់ក្នុងដំណើរការលើកកម្ពស់សិទ្ធិអំណាច ដោយសារសកម្មភាពនេះធ្វើឡើងដោយប្រជាជនខ្លួនឯងផ្ទាល់ក្នុងការដោះស្រាយនូវបញ្ហានានាដែលពាក់ព័ន្ធនឹងពួកគេ។ISAF នឹងផ្តល់ដល់ប្រជាពលរដ្ឋនូវព័ត៌មានដែលមានលក្ខណៈអន្តរវិស័យបានច្បាស់លាស់ និងជួយលើកកម្ពស់សិទ្ធិអំណាចរបស់ពួកគេឲ្យដើរតួនាទីយ៉ាងសំខាន់ក្នុងការលើកឡើងនូវ អនុសាសន៍កែលំអ និងចូលរួមក្នុងដំណើរការត្រួតពិនិត្យ វាយតម្លៃស៊ីជម្រៅលើសេវាណាមួយ ដែលពួក គេគិតថាជាអាទិភាពរបស់ពួកគេ។

ការបរិយាយពីសមាសភាគ

៤. សម្រាប់ផ្នែកតម្រូវការៈ សមាសភាគទី២នេះបង្ហាញនូវដំណើរការសម្របសម្រួលឲ្យមានការចូលរួមក្នុង ការត្រួតពិនិត្យតាមដានលើមុខងារ និងសេវាមួយចំនួន។ដោយមានការជួយពីអ្នកសម្របសម្រួលគណនេយ្យភាពនៅមូលដ្ឋាន ដែលទទួលបានការបណ្តុះបណ្តាល រួមជាមួយនឹងអង្គការដៃគូផ្សេងៗ ព្រមទាំងទទួលបានព័ត៌មានអំពីបទដ្ឋានស្តង់ដាររបស់រដ្ឋាភិបាល និងសូចនាករអំពីការបំពេញការងារដែលបង្កើតនៅក្នុងសមាសភាពទី១ ក្រុមប្រជាពលរដ្ឋនឹង៖ (១) វាយតម្លៃដោយខ្លួនឯងលើការបំពេញការងាររបស់អ្នកផ្តល់សេវានៅ មូលដ្ឋាន (រួមមានមណ្ឌលសុខភាព សាលារៀន រដ្ឋបាលឃុំ) និង (២) កំណត់អាទិភាពនៃកង្វល់ខ្លាំងបំផុត របស់ ពួក

គេ។ លទ្ធផលទទួលបានពីការវាយតម្លៃរបស់ប្រជាពលរដ្ឋហៅថា "ប័ណ្ណដាក់ពិន្ទុនៅសហគមន៍"។ លទ្ធផលនេះត្រូវបានចែករំលែក និងពិភាក្សាជាមួយសមាជិកក្រុមប្រឹក្សាឃុំ អ្នកផ្ដល់សេវា និងមន្ត្រីថ្នាក់ស្រុក តាមរយៈកិច្ចប្រជុំដែលចូលរួមពីគ្រប់អ្នកពាក់ព័ន្ធហៅថា "ការប្រជុំរួមគ្នា" ។ ក្នុងកិច្ចប្រជុំនេះ អ្នកចូលរួមត្រូវ ខិតខំរិះរកដំណោះស្រាយទៅលើបញ្ហានានា តាមរយៈដំណើរការនៃការធ្វើផែនការសកម្មភាពហៅថា "ផែនការសកម្មភាពគណនេយ្យភាពរួមគ្នា (JAAPs)"។ ផែនការសកម្មភាពនេះនឹងកំណត់នូវសកម្មភាពចំនួនបួនដែលត្រូវធ្វើដោយ៖

(១) សហគមន៍
(២) អ្នកផ្ដល់សេវា
(៣) ក្រុមប្រឹក្សាឃុំ និង
(៤) ការិយាល័យសុខាភិបាល និងការិយាល័យអប់រំស្រុក។

ដើម្បីលើកកម្ពស់គណនេយ្យភាព លទ្ធផលនៃការវាយតម្លៃ និងសកម្មភាពនានានឹងត្រូវធ្វើការផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈនៅថ្នាក់ស្រុក ព្រមទាំងបង្ហាញនៅក្នុងសិក្ខាសាលាសមាហរណកម្មថ្នាក់ស្រុក។

៥. សម្រាប់ផ្នែកផ្គត់ផ្គង់៖ សមាសភាគនេះក៏បានកំណត់នូវសកម្មភាពរបស់រដ្ឋាភិបាលក្នុងការបង្កើតឲ្យមានជានីតិវិធី ដើម្បីគាំទ្រដល់សកម្មភាពត្រួតពិនិត្យតាមដានរបស់ប្រជាពលរដ្ឋតាមសហគមន៍ (មតិ យោបល់ត្រឡប់ លទ្ធផល និងការតាមដាននានា)។ជាពិសេស អង្គភាពនានារបស់រដ្ឋាភិបាលនឹងរៀបចំ ព្រមទាំងចូលរួមក្នុងកិច្ចប្រជុំរួមគ្នា ដើម្បីស្ដាប់នូវលទ្ធផលនៃការត្រួតពិនិត្យតាមដានរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ និងត្រូវរៀបចំ និងចាត់វិធានការផ្សេងៗ។ រដ្ឋបាលមូលដ្ឋានត្រូវធានាឲ្យកិច្ចប្រជុំរួមគ្នានេះស្ថិតក្នុងបរិយាកាសអព្យាក្រឹត្យ និងមានអ្នកសម្របសម្រួលដែលមានភាពអព្យាក្រឹត្យផងដែរ។

៦. យុទ្ធសាស្ត្រនេះ ផ្ដោតលើការពង្រឹងនូវទំនាក់ទំនងការងារ និងការប្រាស្រ័យទាក់ទងរវាងប្រជាពលរដ្ឋ និងអាជ្ញាធរមូលដ្ឋានតាមរយៈដំណើរការសម្របសម្រួលនានា។យុទ្ធសាស្ត្រនេះព្យាយាមឲ្យមានការផ្លាស់ប្ដូរទំនាក់ទំនងរវាងប្រជាពលរដ្ឋ ជាមួយអាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន និងអ្នកផ្ដល់សេវានានាឲ្យទៅជាទំនាក់ទំនងមួយដែលទទួលបានលទ្ធផលប្រសើរជាងមុនតាមរយៈការចែករំលែកព័ត៌មាន ការយោគយល់ និងការគោរពមុខងារ តួនាទី និងសិទ្ធិគ្នាទៅវិញទៅមក។ យុទ្ធសាស្ត្រនេះសម្រេចបានតាមរយៈ៖

(១) ធានាថាគ្រប់ភាគីទាំងអស់ដែលចូលរួមកិច្ចប្រជុំ យល់ដឹងពីបទដ្ឋានស្តង់ដារ និងលទ្ធផលនៃការបំពេញការងារ
(២) សមាជិកក្រុមប្រឹក្សា ត្រូវទៅជួបជាមួយប្រជាពលរដ្ឋ (ជាជាងគ្រាន់តែឲ្យប្រជាពលរដ្ឋចូលរួមក្នុងកិច្ចប្រជុំរបស់ក្រុមប្រឹក្សា)
(៣) ផ្ដល់ការសម្របសម្រួលប្រកបដោយវិជ្ជាជីវៈ
(៤) ផ្ដល់ការយកចិត្តទុកដាក់លើយេនឌ័រ អាយុ និងស្ថានភាពសេដ្ឋកិច្ច-សង្គម និង

(៥) លើកកម្ពស់ការចូលរួម និងការផ្លាស់ប្តូរយោបល់។ រាល់ការត្រួតពិនិត្យ និងសកម្មភាពរួមគ្នានានា ត្រូវបានសម្របសម្រួលដោយអ្នកសម្របសម្រួលគណនេយ្យភាពនៅសហគមន៍ដែលទទួលការបណ្តុះបណ្តាល និងគាំទ្រពីអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល (សូមមើលសមាសភាគទី៣)។

៧. កិច្ចប្រជុំរួមគ្នានឹងបង្កើតឲ្យមានផែនការសកម្មភាពគណនេយ្យភាពរួមគ្នា (JAAPs)

ផែនការ JAAPs នេះនឹងរៀបរាប់នូវអ្វីដែលប្រជាពលរដ្ឋ អ្នកផ្តល់សេវាមូលដ្ឋាន រដ្ឋបាលឃុំ និងការិយាល័យស្រុកត្រូវធ្វើដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហាខ្វះខាតក្នុងការបំពេញការងារ តាមរយៈសកម្មភាពត្រួតពិនិត្យតាមដាន។ ផែនការ JAAPs នឹងត្រូវរៀបចំក្នុងកិច្ចប្រជុំរួមគ្នា និងត្រូវមានការត្រួតពិនិត្យតាមដានបន្តក្រោមការណែនាំរបស់គណៈកម្មាធិការរួមមួយសម្រាប់ផែនការ JAAPs ដែលមានសមាសភាពតំណាងមកពីឃុំ និងប្រជាពលរដ្ឋ។ គណៈកម្មាធិការនេះ នឹងស្នើសុំការយល់ព្រមពីក្រុមប្រឹក្សាឃុំ (ឲ្យមានការឯកភាពលើសកម្មភាពដែលត្រូវអនុវត្តដោយឃុំ) ព្រមទាំងផ្តល់ការគាំទ្រ និងត្រួតពិនិត្យលើការអនុវត្តផែនការ JAAPs ដោយភាគីពាក់ព័ន្ធទាំងឡាយ។

៨. តួនាទីរបស់ក្រុមប្រឹក្សាឃុំ

នៅក្នុងករណីខ្លះ ក្រុមប្រឹក្សាឃុំគឺជាអ្នកផ្តល់សេវា ក៏ប៉ុន្តែនៅក្នុងករណីខ្លះទៀត ក្រុមប្រឹក្សាឃុំគឺជាតំណាងរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ និងមានតួនាទីជាអ្នកពិនិត្យមើលពីលើក្នុងការផ្តល់សេវាកម្មនៅថ្នាក់មូលដ្ឋាន។ អាស្រ័យហេតុនេះ នៅក្នុងការប្រាស្រ័យទាក់ទងជាមួយថ្នាក់ជាតិ តួនាទីពិនិត្យមើលពីលើរបស់តួអង្គសំខាន់ៗនៅថ្នាក់ឃុំ (ដូចជាសមាជិកក្រុមប្រឹក្សាឃុំ ស្មៀន និងមេភូមិ) ត្រូវបានពង្រឹង។ សមាជិកក្រុមប្រឹក្សាឃុំនឹងក្លាយជាស្ពានក្នុងការប្រាស្រ័យទាក់ទងរវាងប្រជាពលរដ្ឋ ជាមួយអង្គភាពផ្តល់សេវានានារបស់រដ្ឋាភិបាល ដែលស្ថិតនៅក្នុងដែនសមត្ថកិច្ចរបស់ក្រុមប្រឹក្សាឃុំ។

៩. ការសម្របសម្រួលក្នុងការអនុវត្ត

ការអនុវត្តសមាសភាគទីពីរនេះ ត្រូវនាំមុខជាបឋមដោយប្រជាពលរដ្ឋ/សហគមន៍ដែលធ្វើការជាមួយអ្នកសម្របសម្រួលគណនេយ្យភាពនៅសហគមន៍ដែលទទួលបានការបណ្តុះបណ្តាល ហ្វឹកហ្វឺនណែនាំពីអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលនានា។ មានការរំពឹងថា ក្នុងស្រុកនីមួយៗយ៉ាងហោចណាស់មានចំនួនប្រជាពលរដ្ឋ ៨០០នាក់ (ដែលក្នុងនោះ ៤០០ នាក់ជាស្ត្រី) ចូលរួមដោយផ្ទាល់នៅក្នុងការត្រួតពិនិត្យតាមដានប្រចាំឆ្នាំ លើបញ្ហានៃការផ្តល់សេវារបស់អង្គភាពជំនាញនានា។

<u>***សមាសភាគ ទី២ក: ការត្រួតពិនិត្យតាមដានរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ***</u>

១០. ដំណើរការត្រួតពិនិត្យតាមដានរបស់ប្រជាពលរដ្ឋនៅថ្នាក់ភូមិ

កិច្ចដំណើរការត្រួតពិនិត្យតាមដានរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ នឹងធ្វើឡើងនៅតាមភូមិនីមួយៗ (ឬប្រមូលផ្តុំភូមិមួយចំនួន)។ សមាជិកសហគមន៍នឹងដាក់ពិន្ទុដោយខ្លួនឯង និងចាត់អាទិភាពតាមវិស័យ ឬបញ្ហានានា ក៏ដូចជាការពិភាក្សា និងផ្ទៀងផ្ទាត់ទិន្នន័យ ព័ត៌មានដែលមានស្រាប់ទៅតាមវិស័យ។ អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលនៅមូល

ដ្ឋាន នឹងហ្វឹកហ្វឺនដល់អ្នកសម្របសម្រួលគណនេយ្យភាពនៅសហគមន៍ និងអង្គការសហគមន៍មូលដ្ឋាននានា។ រដ្ឋបាលមូលដ្ឋាននឹងចូលរួមពេញលេញក្នុងសកម្មភាពត្រួតពិនិត្យតាមដាន។ អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល និងដៃគូរបស់ខ្លួន នឹងលើកសំណើអំពីទីកន្លែងដែលត្រូវមានការត្រួតពិនិត្យតាម ដានដែលធ្វើស្របតាមគោលការណ៍ណែនាំ ព្រមទាំងសម្របសម្រួលចងក្រងក្រុមស្ត្រី យុវវ័យ និងគ្រួសារក្រីក្រដើម្បីចូលរួមក្នុងការជួប ជុំនានា។

១១. គោលការណែនាំសម្រាប់បំពេញប័ណ្ណដាក់ពិន្ទុរបស់សហគមន៍ លើការផ្តល់សេវារបស់វិស័យនានា នឹងត្រូវរៀបចំជាសៀវភៅណែនាំ។ នៅក្នុងដំណាក់កាលរៀបចំ សៀវភៅណែនាំ នឹងត្រូវតាក់តែងឡើងសម្រាប់បំពេញប័ណ្ណដាក់ពិន្ទុ។ រាល់ឧបករណ៍ទាំងឡាយនឹងត្រូវធ្វើការសាកល្បងនៅមូលដ្ឋានដើម្បីប្រមូលមតិយោបល់នានា និងធ្វើការកែសម្រួលឲ្យកាន់តែប្រសើរ។ ផ្នែកខាងក្រោមនឹងបង្ហាញអំពីលទ្ធផលនៃសមាសភាគនេះ។

លទ្ធផល ២.១៖ ការដាក់ពិន្ទុលើការផ្តល់សេវាតាមវិស័យនានានៅសហគមន៍ត្រូវអនុវត្តប្រចាំឆ្នាំនៅក្នុងស្រុកគោលដៅនីមួយៗ

១២.ប័ណ្ណដាក់ពិន្ទុលើការផ្តល់សេវាតាមវិស័យនានានៅសហគមន៍ នឹងត្រូវអនុវត្តប្រចាំឆ្នាំនៅក្នុងស្រុកទាំងអស់ដែលបានកំណត់នៅក្នុងផែនការ។ នៅក្នុងស្រុកនីមួយៗ រំពឹងថានឹងមានការចូលរួមរបស់ប្រជាជនប្រហែល ៨០០ នាក់ (ក្នុងនោះ យ៉ាងហោចណាស់ ៥០% គឺជាស្ត្រី)នឹងចូលរួមក្នុងសិក្ខាសាលា។[20] ប័ណ្ណដាក់ពិន្ទុត្រូវរាប់បញ្ចូលទាំងសាលារៀន មណ្ឌលសុខភាព រដ្ឋបាលឃុំ/ស្រុក[21] និងសេវាផ្សេងៗទៀត ព្រមទាំងបញ្ហាអភិវឌ្ឍន៍ទាំងឡាយទៀតដែលជាអាទិភាពរបស់សហគមន៍។ ក្នុងស្រុកនីមួយៗ គេរំពឹងថា ដៃគូអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលនៅថ្នាក់មូលដ្ឋានមួយ នឹងជួយគាំទ្រដល់អង្គការសហគមន៍មូលដ្ឋាន និងផ្តល់ការបណ្តុះបណ្តាល និងយោបល់ណែនាំដល់អ្នកសម្របសម្រួលគណនេយ្យភាពនៅសហគមន៍ដើម្បីដឹកនាំដំណើរការបំពេញប័ណ្ណដាក់ពិន្ទុ។ ប័ណ្ណដាក់ពិន្ទុ នឹងទទួលបានxxxxក្នុងឃុំនីមួយៗ។ លទ្ធផលបំពេញប័ណ្ណនឹងត្រូវបិតផ្សាយនៅ សាលាឃុំ សាលារៀន មណ្ឌលសុខភាព សម្រាប់ប្រជាពលរដ្ឋមើល។

១៣. ដើម្បីគាំទ្រដំណើរការដាក់ពិន្ទុ ត្រូវបង្កើតឲ្យមានការអភិវឌ្ឍសមត្ថភាព និងការលើកកម្ពស់ការយល់ដឹងនានា ។ សកម្មភាពទាំងនេះនឹងត្រូវរៀបរាប់នៅក្នុងសមាសភាគទី៣។-

[20] ទោះបីជាមានចំនួនទិន្នន័យច្រើនដែលអាចទទួលបានជាសាធារណៈក៏ដោយ ព័ត៌មានភាគច្រើនត្រូវបានរៀបចំ សម្រាប់តែធ្វើការរាយការណ៍ទៅថ្នាក់ជាតិតែប៉ុណ្ណោះ និងមិនមានភាពងាយស្រួលក្នុងការស្វែងរក និងទទួល បាននៅមូលដ្ឋានទេ។ នៅមានករណីផ្សេងទៀត ជាពិសេស នៅថ្នាក់មូលដ្ឋាន មានព័ត៌មានជាច្រើនដែលមិនមែនសុទ្ធតែមានប្រយោជន៍សម្រាប់ក្រុមប្រឹក្សា និងប្រជាពលរដ្ឋនោះទេ។ ជាទូទៅ ទិន្នន័យមិនត្រូវបានរៀបចំ និង ប្រមូលផ្តុំនៅថ្នាក់ មូលដ្ឋានទេ រួមជាមួយគ្នានេះ ទម្លាប់ក្នុងការប្រមូលទិន្នន័យហាក់ដូចជាផ្តោតតែនៅថ្នាក់ខេត្ត ប៉ុណ្ណោះ។ ជាលទ្ធផលការគ្រប់គ្រង និងការប្រមូលទិន្នន័យមិនត្រូវបានធ្វើវិមជ្ឈការឲ្យបានពេញលេញទៅឲ្យថ្នាក់ស្រុកទេ។ ទម្រង់ និងការបង្ហាញព័ត៌មានមិនបាន បង្កលក្ខណៈឲ្យមានការប្រៀបធៀបបានទេ។ ដូច្នេះ លទ្ធផល ១.១ នេះមានគោលដៅដើម្បីដោះស្រាយនូវភាពខ្វះខាតនេះ។

[21] នៅក្នុងដំណាក់កាលដំបូង ប័ណ្ណដាក់ពន្ទុយ៉ាងហោចណាស់ត្រូវរួមបញ្ចូល សកម្មភាពរបស់ឃុំ មណ្ឌលសុខភាព និងសាលារៀន ដែលសុទ្ធសឹងជាកត្តាចម្បង។ សកម្មភាពអាទិភាពផ្សេងទៀតដែលសម្រេចដោយសហគមន៍ក៏អាច បន្ថែមពីលើសកម្មភាពខាងលើដែរ។ រដ្ឋបាលថ្នាក់ស្រុកត្រូវបានរំពឹងថា នឹងចាប់ផ្តើមអនុវត្តបន្តិចម្តងៗ អាស្រ័យតាមការផ្ទេរហិរញ្ញវត្ថុតាមរយៈមូលនិធិស្រុក។

លទ្ធផល ២.២៖ ដោយផ្អែកលើតម្រូវការរបស់សហគមន៍ ត្រូវបង្កើតឲ្យមានការត្រួតពិនិត្យតាមដានដោយ ប្រជាពលរដ្ឋដែលមានលក្ខណៈស៊ីជម្រៅទៅលើសេវាមូលដ្ឋាន និងបញ្ហាដែលមានភាពជាក់លាក់មួយចំនួន

១៤. នៅពេលប័ណ្ណដាក់ពិន្ទុលើសេវារបស់វិស័យនានសហគមន៍ត្រូវបានបំពេញរួចរាល់ នឹងមានការផ្តល់ការគាំទ្រដល់សហគមន៍ក្នុងការវាយតម្លៃឲ្យបានស៊ីជម្រៅទៅលើបញ្ហា និងសេវាជានានាដែលបង្ហាញនៅក្នុងប័ណ្ណដាក់ពិន្ទុថាត្រូវការយកចិត្តទុកដាក់កាន់តែខ្លាំង។ ការត្រួតពិនិត្យតាមដានស៊ីជម្រៅអាចធ្វើឡើងតាមទម្រង់ផ្សេងៗអាស្រ័យលើបញ្ហា និងសមត្ថភាពរបស់ដៃគូអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលនៅថ្នាក់មូលដ្ឋាន និងអ្នកសម្របសម្រួល។ ឧទាហរណ៍ ប័ណ្ណដាក់ពិន្ទុបានលើកឡើងបញ្ហាមួយស្តីពីគុណភាពសេវាសុខភាព ពិសេសបុគ្គលិកមណ្ឌលសុខភាព ពេលនោះសហគមន៍អាចស្នើឲ្យមានការត្រួតពិនិត្យដោយប្រជាពលរដ្ឋលើការមិនមកធ្វើ ការរបស់បុគ្គលិកមណ្ឌលសុខភាព។ ប្រសិនបើបញ្ហាត្រូវបានរកឃើញទាក់ទងនឹងការចាត់ចែងហិរញ្ញវត្ថុ នោះនឹងអាចមានការស្នើសុំឲ្យមានការធ្វើសវនកម្មសង្គម។ លទ្ធផលរកឃើញនឹងត្រូវបញ្ចូលទៅក្នុងកិច្ចប្រជុំរួមគ្នា និងសម្រាប់បញ្ចូលក្នុងផែនការ JAAPs។ ចំពោះលទ្ធផលរកឃើញទាំងឡាយណាដែលពាក់ព័ន្ធក៏ត្រូវបញ្ចូលទៅក្នុងកញ្ចប់ព័ត៌មាន I4Csសម្រាប់ឆ្នាំបន្ទាប់ទៀតផងដែរ។

<u>សមាសភាគ ទី២ខ៖ កិច្ចប្រជុំរួមគ្នា និងផែនការសកម្មភាពរួមគ្នា</u>

១៥. នៅពេលការបំពេញប័ណ្ណដាក់ពិន្ទុបានបញ្ចប់ ជំហានបន្ទាប់គឺត្រូវរៀបចំកិច្ចប្រជុំរួមគ្នា ដើម្បីចែករំលែកលទ្ធផលរកឃើញជាមួយអ្នកពាក់ព័ន្ធនានានៅមូលដ្ឋាន (ដូចជា ប្រជាពលរដ្ឋ សមាជិកក្រុមប្រឹក្សា មន្ត្រីស្រុក ឃុំ និងភូមិដែលបានជ្រើសរើស អ្នកគ្រប់គ្រងមណ្ឌលសុខភាព នាយកសាលា) ដើម្បីឯកភាពលើ វិធានការដែលត្រូវដោះស្រាយចំពោះបញ្ហានោះ។ ដំណើរការសម្រាប់កិច្ចប្រជុំរួមនេះ នឹងត្រូវបញ្ចូលទៅក្នុងសៀវភៅណែនាំ ដែលត្រូវបញ្ចូលនូវទិដ្ឋភាពសំខាន់ៗរួមមាន៖

- ក្រុមប្រឹក្សា មន្ត្រីការិយាល័យអប់រំ និងការិយាល័យសុខាភិបាលស្រុក អ្នកផ្តល់សេវា ត្រូវចុះជួបប្រជាពលរដ្ឋ ជាជាងហៅប្រជាពលរដ្ឋឲ្យមកចូលរួមប្រជុំនៅការិយាល័យរបស់រដ្ឋ
- ការបង្ហាញអំពីលទ្ធផលត្រួតពិនិត្យរបស់ប្រជាពលរដ្ឋត្រូវបង្ហាញដោយប្រជាពលរដ្ឋ និងតំណាងអង្គការសហគមន៍មូលដ្ឋាន
- ស្ថាប័ន អង្គភាពរបស់រដ្ឋាភិបាលនៅមូលដ្ឋាន ត្រូវស្តាប់ និងឆ្លើយតបទៅកាន់ប្រជាពលរដ្ឋ
- ប្រជាពលរដ្ឋនឹងពិភាក្សាពីកញ្ចប់ព័ត៌មាន I4Cs ទាំងព័ត៌មានលើការបំពេញការងារ និងការងារថវិកា ក៏ដូចជាលទ្ធផលទទួលបានពីការត្រួតពិនិត្យតាមដានរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ
- លទ្ធផលនៃការវាយតម្លៃខ្លួនឯងរបស់អ្នកផ្តល់សេវានិងអនុសាសន៍នានាសម្រាប់ចាត់វិធានការកែលំអ
- កិច្ចប្រជុំរួមគ្នា ត្រូវកំណត់ពេលម៉ោងដើម្បីឲ្យលទ្ធផលនៃការត្រួតពិនិត្យរបស់ប្រជាពលរដ្ឋត្រូវបានទទួលយកដោយឃុំ ស្រុក និងបញ្ចូលក្នុងកម្មវិធីវិនិយោគប្រចាំឆ្នាំ។
- កិច្ចប្រជុំនេះ មានលក្ខណៈស្ថាបនា ដោយមានអ្នកជំនាញធ្វើការសម្របសម្រួលការពិភាក្សារវាងស្ថាប័ន អង្គភាពរបស់រដ្ឋាភិបាល និងប្រជាពលរដ្ឋ។

១៦. លទ្ធផលសំខាន់ៗនៃកិច្ចប្រជុំ នឹងបង្កើតបានផែនការសកម្មភាពគណនេយ្យភាពរួមគ្នា (JAAP)។ សមាសធាតុសំខាន់នៃផែនការJAAP នឹងត្រូវបានយល់ព្រមនៅក្នុងកិច្ចប្រជុំ និងត្រូវត្រួតពិនិត្យតាមដានបន្ត

ដោយគណៈកម្មការ JAAP ដែលដឹកនាំដោយ ក្រុមប្រឹក្សាឃុំ និងសមាសភាពផ្សេងៗទៀតដែលមានតំណាងមកពីសហគមន៍ ឃុំ សាលារៀន និង មណ្ឌលសុខភាព ក៏ដូចជាតំណាងមកពីរដ្ឋបាលស្រុក និងការិយាល័យជំនាញនានា។

(១) សកម្មភាពរបស់**សហគមន៍**ដែលអាចធ្វើបានដោយខ្លួនឯង (ឧទាហរណ៍ ការសម្អាតបរិវេណមណ្ឌលសុខភាព ការតាមដានចំនួនម៉ោងបំពេញការងាររបស់បុគ្គលិកមណ្ឌលសុខភាព)

(២) វិធានការដែល**អ្នកផ្តល់សេវា**នានាត្រូវប្រកាន់យកដោយមានការកែប្រែតិចតួចនៅក្នុងថវិកា (ឧទាហរណ៍ សាលារៀន នាយកសាលាចាត់វិធានការលើការបង្រៀនរបស់គ្រូ បុគ្គលិកសុខាភិបាលប្រព្រឹត្តចំពោះអ្នកជម្ងឺដោយការគោរព និងការកែលំអរអនាម័យ

(៣) សកម្មភាពរបស់**ក្រុមប្រឹក្សាឃុំ និងក្រុមប្រឹក្សាស្រុក**។ សកម្មភាពទាំងនេះអាចធ្វើ ឡើងក្នុងរូបភាពពីរះ

(ក) ជាអ្នកផ្តល់សេវា៖ ឃុំអាចចាត់វិធានការលើសេវាដែលខ្លួនផ្តល់ដល់ប្រជាពលរដ្ឋ (ដូចជាត្រូវធានាថា ត្រូវមានទម្រង់បែបបទចុះបញ្ជីអត្រានុកូលដ្ឋាន ដំណើរការកសាងផែនការឲ្យបានទូលំទូលាយ)

(ខ) ជាអ្នកត្រួតពិនិត្យមើល៖ ត្រូវទទួលខុសត្រូវក្នុងការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ និងដោះស្រាយបញ្ហាផ្សេងៗនៅមូលដ្ឋាន។ គេរំពឹងថា ក្រុមប្រឹក្សាឃុំអាចធ្វើឲ្យមានការប្រែប្រួលនូវសេវានានា (សាលារៀន និងមណ្ឌលសុខាភាព) ឬស្នើសុំការគាំទ្រពីការិយាល័យស្រុក

(៤) សកម្មភាពដែលត្រូវធ្វើដោយ**ការិយាល័យជំនាញថ្នាក់ស្រុក**។ ត្រូវមានសកម្មភាពគាំទ្រពីអ្នកគ្រប់គ្រងថ្នាក់ខ្ពស់ (ឧទាហរណ៍ សំនើសុំគ្រូបន្ថែម សំនើសុំឱសថបន្ថែមសម្រាប់មណ្ឌលសុខភាព ការផ្តល់វ៉ាក់សាំងផ្សេងៗ)។

១៧. គណៈកម្មាធិការនានានៅថ្នាក់មូលដ្ឋានត្រូវចូលរួមដើម្បីធានាថា សកម្មភាពដែលបានលើកឡើងនៅក្នុងផែនការJAAP ត្រូវបានអនុវត្ត (ដូចជាក្រុមទ្រទ្រង់សុខភាពភូមិ[22] គណៈកម្មាធិការគ្រប់គ្រងមណ្ឌលសុខភាព គណៈកម្មាធិការទ្រទ្រង់សាលា និងគណៈកម្មាធិការទទួលបន្ទុកកិច្ចការនារី និងកុមារឃុំ ស្រុក[23]។ បទពិសោធន៍បង្ហាញថា ត្រូវមានការយកចិត្តទុកដាក់ និងមានផែនការសម្រាប់តាមដាន។ សកម្មភាពផ្តួចផ្តើមពីមុនមួយចំនួន ការត្រួតពិនិត្យដោយប្រជាពលរដ្ឋ ត្រូវបានអនុវត្តដោយជោគជ័យ ប៉ុន្តែ ការអនុវត្តផែនការដើម្បីកែលំអគឺនៅមានកម្រិតនៅឡើយ។ ជាការសំខាន់ណាស់ដែលការប្រាស្រ័យទាក់ទង និងឆ្លើយឆ្លងទៅវិញទៅមករវាងប្រជាពលរដ្ឋ/អ្នកទទួលសេវា អ្នកផ្តល់សេវា និងអាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន មិនត្រូវកម្រិតត្រឹមតែក្នុងកិច្ចប្រជុំរួមគ្នាទេ ប៉ុន្តែត្រូវមានការគាំទ្ររបស់គណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យតាមដានផែនការJAAPs បន្ថែមទៀត ។

[22] ជាការសំខាន់ក្នុងការបង្កើតឲ្យមានការផ្សារភ្ជាប់រវាងការអនុវត្តក្របខ័ណ្ឌគណនេយ្យភាពសង្គម និងគោលនយោបាយរបស់ក្រសួងសុខាភិបាលស្តីពីការចូលរួមរបស់សហគមន៍។ គោលនយោបាយនេះអាចមានសារៈសំខាន់ក្នុងការផ្តល់ការណែនាំបុគ្គលិករបស់ក្រសួងសុខាភិបាល និងអ្នកផ្តល់សេវានានាទាក់ទងនឹងការចែករំលែកព័ត៌មាន ការបិតជាសាធារណៈនូវឯកសារសំខាន់ៗនានា ការចូលរួមរបស់បុគ្គលិកសុខាភិបាលក្នុងដំណើរការប័ណ្ណដាក់ពិន្ទុ និងការប្រជុំរួមគ្នា ការចូលរួមក្នុងការអនុវត្តផែនការសកម្មភាពរួម។ល។

[23] គណៈកម្មាធិការទទួលបន្ទុកកិច្ចការនារី និងកុមារឃុំ ចូលរួមដើម្បីជួយឲ្យសកម្មភាពនានាត្រូវបានយកចិត្តទុកដាក់លើ ការងារយុវវ័យ។

១៨. គណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យផែនការសកម្មភាព (JAAP) ត្រូវ ធានាថាលទ្ធផលបានមកពីប័ណ្ណដាក់ពិន្ទុ និងលទ្ធផលរបស់ផែនការសកម្មភាព JAAP ត្រូវបានដាក់បញ្ចូលនៅក្នុងផែនការវិនិយោគឃុំ ហើយចំពោះរបកគំហើញណាដែលពាក់ព័ន្ធត្រូវធ្វើការបង្ហាញនៅក្នុងសមាហរណកម្មថ្នាក់ស្រុក។

១៩. លទ្ធផលខាងក្រោមត្រូវមានចាំបាច់សម្រាប់អនុសមាសភាគនេះ។

លទ្ធផល ២.៣៖ កិច្ចប្រជុំរួមគ្នាត្រូវបានដំណើរការ ហើយផែនការ JAAPs ត្រូវបានរៀបចំ

២០. បន្ទាប់ពីបញ្ចប់ការបំពេញប័ណ្ណដាក់ពិន្ទុលើសេវាវិស័យនានា អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលធ្វើការងារ ជាមួយអង្គការសហគមន៍ជាដៃគូនៅមូលដ្ឋាន រួមជាមួយនឹងអ្នកសម្របសម្រួលគណនេយ្យភាពសហគមន៍ ធ្វើការរៀបចំប្រមូលលទ្ធផលដែលបានមកពីប័ណ្ណដាក់ពិន្ទុ(កម្រិតភូមិ) និងបង្ហាញលទ្ធផលតាមទម្រង់ដែលសាមញ្ញ និងងាយស្រួលក្នុងការប្រើប្រាស់។ លទ្ធផលទាំងនេះនឹងត្រូវបង្ហាញក្នុងកិច្ចប្រជុំប្រចាំឆ្នាំ (ដែលធ្វើឡើងក្នុងភូមិណាមួយ) នៅមុនពេលវដ្តនៃការធ្វើផែនការឃុំ។ ដើម្បីឲ្យដំណើរការនេះមានប្រសិទ្ធភាព ទាមទារឲ្យមានការចងក្រងប្រជាពលរដ្ឋ និងកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងកសាងសមត្ថភាពច្រើន (សូមមើលក្នុង សមាសភាគទី៣)។ រាល់សកម្មភាពទាំងអស់ត្រូវព្យាយាមឲ្យមានចំនួនប្រកបដោយសមធម៌រវាងស្ត្រី និង យុវវ័យ ព្រមទាំងត្រូវបញ្ចូលបញ្ហាយុវវ័យ និងប្រភេទអាយុផ្សេងៗនៅក្នុងនោះផងដែរ។ លក្ខណៈផ្សេងៗ ត្រូវបានលើកឡើងក្នុងកថាខ័ណ្ឌ១៥។

២១. កិច្ចប្រជុំរួមគ្នាសម្រេចបានជាផែនការសកម្មភាព JAAPs។ ផែនការនេះនេះរៀបរាប់ពីអ្វីខ្លះដែលសហគមន៍ និងអ្នកពាក់ព័ន្ធនានានៅមូលដ្ឋានអាចធ្វើបាន និងអ្វីដែលនឹងត្រូវធ្វើ ដើម្បីលើកកម្ពស់គុណភាព និងភាពងាយស្រួលទទួលបានសេវាសាធារណៈ។ ផែនការសកម្មភាព JAAPs ជាលទ្ធផលនៃការប្តេជ្ញាចិត្តរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ និងស្ថាប័ន អង្គភាពរបស់រដ្ឋ ក្នុងការដាក់ចេញវិធានការជាក់លាក់ដើម្បីសម្រេចបាននូវលទ្ធផលជាវិជ្ជមាន។ អង្គការដទៃទៀត ត្រូវយល់ព្រមទទួលយកផែនការសកម្មភាព JAAP ដើម្បីអនុវត្ត។ ទម្រង់បែបបទនៃផែនការ JAAP នឹងត្រូវសាកល្បង និងបញ្ចូលទៅក្នុងសៀវភៅណែនាំ ប៉ុន្តែផែនការនេះត្រូវមានលក្ខណៈគ្រប់ជ្រុងជ្រោយដែលមានសកម្មភាពសំខាន់៤គឺ៖

(១) សកម្មភាពរបស់**សហគមន៍**ដែលអាចធ្វើបានដោយខ្លួនឯង (ឧទាហរណ៍ ការសម្អាតបរិវេណមណ្ឌលសុខភាព ការតាមដានចំនួនម៉ោងបំពេញការងាររបស់បុគ្គលិកមណ្ឌលសុខភាព)

(២) វិធានការដែល**អ្នកផ្តល់សេវា**នានាត្រូវប្រកាន់យកដោយមានការកែប្រែតិចតួចនៅក្នុងថវិកា (ឧទាហរណ៍ សាលារៀន នាយកសាលាចាត់វិធានការលើការបង្រៀនរបស់គ្រូ បុគ្គលិកសុខាភិបាលប្រព្រឹត្តចំពោះអ្នកជម្ងឺដោយការគោរព និងការកែលំអអនាម័យ

(៣) សកម្មភាពរបស់**ក្រុមប្រឹក្សាឃុំ និងក្រុមប្រឹក្សាស្រុក**។ សកម្មភាពទាំងនេះអាចធ្វើ ឡើងក្នុងរូបភាពពីរ៖

(ក) ជាអ្នកផ្តល់សេវា៖ ឃុំអាចចាត់វិធានការលើសេវាដែលខ្លួនផ្តល់ដល់ប្រជាពលរដ្ឋ (ដូចជាត្រូវធានាថា ត្រូវមានទម្រង់បែបបទចុះបញ្ជីអត្រានុកូលដ្ឋាន ដំណើរការកសាងផែនការឲ្យបានទូលំទូលាយ)

(៣) ជាអ្នកត្រួតពិនិត្យមើលៈ ត្រូវទទួលខុសត្រូវក្នុងការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ និងដោះស្រាយបញ្ហាផ្សេងៗនៅមូលដ្ឋាន។ គេរំពឹងថា ក្រុមប្រឹក្សាឃុំអាចធ្វើឲ្យមានការប្រែប្រួលនូវសេវានានា (សាលារៀន និងមណ្ឌលសុខាភាព) ឬស្នើសុំការគាំទ្រពីការិយាល័យស្រុក

(៤) សកម្មភាពដែលត្រូវធ្វើដោយ**ការិយាល័យជំនាញថ្នាក់ស្រុក**។ ត្រូវមានសកម្មភាពគាំទ្រពីអ្នកគ្រប់គ្រងថ្នាក់ខ្ពស់ (ឧទាហរណ៍ សំនើសុំគ្រូបន្ថែម សំនើសុំឱសថបន្ថែមសម្រាប់មណ្ឌលសុខភាព ការផ្តល់វ៉ាក់សាំងផ្សេងៗ)។

លទ្ធផល ២.៤៖ ផែនការសកម្មភាព JAAPs ត្រូវបានផ្សព្វផ្សាយ និងអនុវត្ត

២២. នៅពេលព្រមព្រៀងគ្នារួចហើយ សកម្មភាពទាំងឡាយដែលបានបង្ហាញក្នុងផែនការ JAAPs នឹងត្រូវអនុវត្តដោយប្រជាពលរដ្ឋ ក្រុមប្រឹក្សាឃុំ សាលារៀន និងមណ្ឌលសុខភាព រួមទាំងមន្រ្តីជំនាញតាមស្រុកដែលពាក់ព័ន្ធ។ ដំបូង អ្នកសម្របសម្រួលគណនេយ្យភាពតាមសហគមន៍ និងអង្គការសហគន៍មូលដ្ឋានជាដៃគូនឹងធ្វើការជាមួយសហគមន៍ដើម្បីផ្តល់ព័ត៌មានដល់ពួកគេអំពីខ្លឹមសារនៃផែនការ JAAPs ក៏ដូចជាឲ្យពួកគេចូលរួមវាយតម្លៃការអនុវត្ត។ បន្ទាប់មក ដើម្បីផ្តល់ព័ត៌មានដល់ប្រជាពលរដ្ឋឲ្យកាន់តែទូលាយអំពីដំណើរការនេះ អ្នកសម្របសម្រួលគណនេយ្យភាពសង្គមតាមមូលដ្ឋាន និងអង្គការសហគមន៍មូលដ្ឋាន រួមជាមួយក្រុមប្រឹក្សាឃុំ និងអង្គការដៃគូ នឹងបង្ហាញលទ្ធផលនៃប័ណ្ណដាក់ពិន្ទុរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ និងផែនការ JAAPs នៅមូលដ្ឋាន រួមមានការផ្សព្វផ្សាយព័ត៌មាននៅថ្នាក់ស្រុក (ដូចជា ការផ្តល់ដល់សារព័ត៌មាន ការសម្ភាសន៍ផ្សេងៗ)។

លទ្ធផល ២.៥៖ គណៈកម្មការតាមដាន ត្រូវបានបង្កើតដើម្បីត្រួតពិនិត្យការអនុវត្តផែនការ "JAAP"

ការអនុវត្តសកម្មភាពនៅក្នុងផែនការ JAAP នឹងត្រូវត្រួតពិនិត្យដោយ "គណៈកម្មការតាមដាន" រួមគ្នាមួយដែលរៀបចំ និងដឹកនាំកិច្ចប្រជុំដោយក្រុមប្រឹក្សាឃុំ ព្រមទាំងមានតំណាងមកពីភាគីសំខាន់ៗដែលពាក់ព័ន្ធផ្សេងៗ។ ទស្សនកិច្ចសិក្សា និងកិច្ចប្រជុំ នឹងត្រូវរៀបចំតាមជាក់ស្តែង (អាស្រ័យលើសកម្មភាពដែល បានឯកភាពគ្នា សមាជិកគណៈកម្មការតាមដានផែនការ JAAP នឹងផ្តល់ព័ត៌មានដល់ប្រជាពលរដ្ឋ និងអង្គការសហគមន៍អំពីការអនុវត្តអនុសាសន៍របស់ពួកគាត់)។ សកម្មភាពទាំងឡាយណាដែលតម្រូវឲ្យមានការប្រើប្រាស់ថវិកា ត្រូវមានការពិភាក្សាជាមួយក្រុមប្រឹក្សាឃុំដើម្បីដាក់បញ្ចូលក្នុងកម្មវិធីវិនិយោគឃុំ ឬសាលារៀន មណ្ឌលសុខភាព និងក្នុងកម្មវិធីរបស់ការិយាល័យស្រុក។ ផែនការសកម្មភាព JAAPs នឹងត្រូវបង្ហាញនៅក្នុងសិក្ខាសាលាសមាហរណកម្មថ្នាក់ស្រុក ដើម្បីទាក់ទាញការគាំទ្រពីភ្នាក់ងារមិនមែនរដ្ឋាភិបាល[24]។

<u>សមាសភាគទី ២គ៖ លិខិតបទដ្ឋានដើម្បីគាំទ្រការត្រួតពិនិត្យរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ និងរបស់សមាជិកក្រុមប្រឹក្សា</u>

[24] សិក្ខាសាលាសមាហរណកម្មថ្នាក់ស្រុកក៏ជាវេទិកាមួយដែលអាចឲ្យសហគមន៍អាចស្វែងរកការគាំទ្រលើការបំពេញប័ណ្ណដាក់ពិន្ទុដែលមានលក្ខណៈស៊ីជម្រៅ។ ។

២៣. ដោយសារតែសមាជិកក្រុមប្រឹក្សាឃុំកើតឡើងដោយការបោះឆ្នោត និងជាតំណាងរបស់ប្រជាពលរដ្ឋនៅមូលដ្ឋាន ពួកគេមានតួនាទីជាអ្នកដឹកនាំដ៏សំខាន់នៅក្នុងសកម្មភាពគណនេយ្យភាពសង្គមនៅមូលដ្ឋាន។ សកម្មភាពគណនេយ្យភាពសង្គមត្រូវបានអនុវត្តសាកល្បងទូទាំងប្រទេសកម្ពុជា ហើយតាមរយៈបទពិសោធន៍នៃការអនុវត្តបានបង្ហាញថា នៅពេលសមាជិកក្រុមប្រឹក្សាឃុំមានទំនុកចិត្តក្នុងការធ្វើអន្តរាគមន៍ និងធ្វើឲ្យមានការប្រែប្រួល នោះប្រសិទ្ធភាពនឹងទទួលបានច្រើន។ សមាសភាពនេះផ្តល់ការគាំទ្រដើម្បីរៀបចំតួនាទី និងសមត្ថភាពក្នុងការត្រួតពិនិត្យ ។

២៤. ទំនាក់ទំនងរវាងគណនេយ្យភាពផ្នែកសង្គម និងផ្នែកនយោបាយមានសារៈសំខាន់ណាស់។ ក្នុងនាមជាអ្នកតំណាងដែលកើតឡើងដោយការបោះឆ្នោត សមាជិកក្រុមប្រឹក្សាឃុំមានតួនាទីត្រួតពិនិត្យមើលលើការងារក្នុងឃុំរបស់ខ្លួន ដែលផ្តល់អាណត្តិឲ្យពួកគេត្រួតពិនិត្យរាល់បញ្ហា សេវានានាដែលប៉ះពាល់ដល់សហគមន៍។ សកម្មភាពគណនេយ្យភាពសង្គម ត្រូវបំពេញឲ្យគ្នាទៅវិញទៅមក ដើម្បីឲ្យប្រព័ន្ធទាំងមូលកាន់តែមានគណនេយ្យភាព។ ទោះបីសេវាទាំងនេះត្រូវបានផ្តល់តាមរយៈក្រសួងជំនាញក៏ដោយ ឃុំត្រូវដើរតួនាទី យ៉ាងសំខាន់ ក្នុងនាមខ្លួនជាតំណាងកើតឡើងដោយការបោះឆ្នោតដែល ទទួលអាណត្តិក្នុងការកាត់ បន្ថយភាពក្រីក្រ និងធ្វើការអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ច។[25]

លទ្ធផល២.៦៖ ប្រកាស និងសេចក្តីណែនាំស្តីពីតួនាទីរបស់រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិលើការត្រួតពិនិត្យរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ ត្រូវបានតាក់តែង អនុម័ត និងអនុវត្ត

២៥. ជាការសំខាន់ណាស់ដែលសកម្មភាពគណនេយ្យភាពសង្គម (ដូចជា កិច្ចប្រជុំរួមគ្នា) ក្លាយជានីតិវិធីធម្មតារបស់រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ មណ្ឌលសុខភាព និងសាលារៀន។ ដូច្នេះ ប្រកាសនឹងត្រូវរៀបចំ ដើម្បីឲ្យរដ្ឋបាលមូលដ្ឋាន និងអ្នកផ្តល់សេវានានាផ្តល់ការគាំទ្រ និងចូលរួមដោយសកម្មនៅក្នុងដំណើរការនេះ ព្រមទាំងទទួលបានការណែនាំ (ការបណ្តុះបណ្តាល)ពីរបៀបអនុវត្តការងារនោះ។ សេចក្តីណែនាំ និងនីតិវិធីនឹងត្រូវបញ្ចូលក្នុងសៀវភៅណែនាំ។

លទ្ធផល២.៧៖ក្របខ័ណ្ឌលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តសម្រាប់ការត្រួតពិនិត្យរបស់ឃុំ សង្កាត់ និងក្រុង ស្រុក ខណ្ឌលើការផ្តល់សេវាមូលដ្ឋាន ត្រូវបានកែសម្រួល

---

[25] នៅថ្នាក់ស្រុក ទោះបីនីតិវិធីក្នុងការអនុវត្តមិនទាន់បង្កើតឡើងនៅឡើយ តែតួនាទីក្នុងការត្រួតពិនិត្យ និងមើលពីលើការផ្តល់សេវារបស់រដ្ឋត្រូវ បានប្រគល់ឲ្យគណៈអភិបាលស្រុកដែលដើរតួតំណាងថ្នាក់ជាតិ។ ការិយាល័យអន្តរវិស័យស្រុកទទួលខុសត្រូវក្នុងការសម្របសម្រួលរវាងក្រសួងជំនាញ និងគម្រោងអភិវឌ្ឍន៍ ក៏ដូចជាជួយដោះស្រាយបញ្ហាផ្សេងៗដែលស្ថិតក្រោមដែនសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួន។ មាត្រា ១៥៤ នៃច្បាប់រៀបចំអង្គការចែងថា" អភិបាលមានតួនាទីជាតំណាងក្រសួងស្ថាប័ននានារបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ដើម្បីណែនាំ សម្របសម្រួល តម្រង់ទិសមន្ទីរ អង្គភាព ខ្សែបណ្តោយរបស់ក្រសួង ស្ថាប័ននានា និងទីភ្នាក់ងារនានារបស់រាជរដ្ឋាភិបាលដែលធ្វើសកម្មភាពក្នុងដែនសមត្ថកិច្ចរបស់ក្រុមប្រឹក្សា។ អភិបាលត្រូវធ្វើជាតំណាងរាជរដ្ឋាភិបាល តំណាងក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធក្នុងការងារ សន្តិសុខ សណ្តាប់ធ្នាក់របៀបរៀបរយសាធារណៈ ច្បាប់ និងសិទ្ធិមនុស្ស ក្នុងដែនសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួន។ ក្នុងតួនាទីជាតំណាងរាជរដ្ឋាភិបាល ក្រសួង ស្ថាប័ននានារបស់រាជរដ្ឋាភិបាល អភិបាលត្រូវមាន គណនេយ្យភាពចំពោះ រាជរដ្ឋាភិបាល ក្រសួងមហាផ្ទៃ និងក្រសួងស្ថាប័ននានា។

២៦. លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត (ប្រកាស) នឹងត្រូវរៀបចំ និងបញ្ជាក់នូវមុខងារ និងការទទួលខុសត្រូវរបស់ក្រុមប្រឹក្សាឃុំ និងក្រុមប្រឹក្សាស្រុក ក្នុងការត្រួតពិនិត្យមើលលើការផ្តល់សេវានៅក្នុងដែនសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួន[26] ព្រមទាំងតួនាទីប្រជាពលរដ្ឋនៅក្នុងការដំណើរការត្រួតពិនិត្យ។[27] នៅក្នុងដំណើរការនេះ គេរំពឹងថា គ.ជ.អ.ប នឹងជួលទីប្រឹក្សាជំនាញ ដើម្បីរៀបចំសេចក្តីព្រាងប្រកាសមុននឹងអនុវត្ត។

<u>សមាសភាគ២យ៖ ការលើកកម្ពស់ការយល់ដឹង និងការកសាងសមត្ថភាព</u>

សកម្មភាពលើកកម្ពស់ការយល់ដឹង និងការកសាងសមត្ថភាពនៅថ្នាក់ស្រុក ត្រូវបញ្ចូលក្នុងសមាសភាគទី២។

លទ្ធផល ២.៨៖ កម្មវិធីដែលត្រូវបានសម្របសម្រួលសម្រាប់ការបណ្តុះបណ្តាល/ការហ្វឹកហ្វឺន/ការរៀនសូត្រតាមរយៈការអនុវត្តផ្ទាល់ "Learning by doing" ជាមួយអ្នកសម្របសម្រួលគណនេយ្យសហគមន៍ត្រូវបានអនុវត្ត។

២៧. តាមរយៈលទ្ធផលនេះ អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលមូលដ្ឋាន ជាដៃគូ នឹងបណ្តុះបណ្តាលអ្នកសម្របសម្រួលគណនេយ្យភាពសហគមន៍។ ការបណ្តុះបណ្តាលអ្នកសម្របសម្រួលគណនេយ្យភាពសហគមន៍មានរយៈពេល១០ខែ និងមានវគ្គបណ្តុះបណ្តាលចំនួន៤ ដែលក្នុងមួយវគ្គៗមានចំនួន៦ថ្ងៃ។ ក្នុងវគ្គបណ្តុះបណ្តាលនោះមានបញ្ចូលទាំងការអនុវត្តដោយផ្ទាល់ "Learning by doing" (ដូចជា ការអនុវត្តសកម្មភាពកម្មវិធីផ្សេងៗ រួមមានការយល់ដឹងពីកញ្ចប់ព័ត៌មាន I4Cs ការបំពេញប័ណ្ណដាក់ពិន្ទុលើការផ្តល់សេវារបស់វិស័យនានា ការសម្របសម្រួលកិច្ចប្រជុំរួមគ្នា។ល។)។ អ្នកសម្របសម្រួលសហគមន៍នឹងត្រូវរៀនសូត្រមិនត្រឹមតែពីរបៀបក្នុងការជួយប្រជាពលរដ្ឋឲ្យទទួលបាននូវពត៌មានសំខាន់ៗនោះទេ ប៉ុន្តែក៏ត្រូវរៀនពីរបៀបក្នុងការសម្របសម្រួលការអនុវត្តគណនេយ្យភាពសង្គម ពង្រឹង និងសម្របសម្រួលការប្រាស្រ័យទាក់ទង រវាងប្រជាពលរដ្ឋ និងរដ្ឋបាលមូលដ្ឋាន ព្រមទាំងអ្នកផ្តល់សេវានានា។ នៅចុងបញ្ចប់នៃការអនុវត្តកម្មវិធីនេះ នៅក្នុងស្រុកគោលដៅនីមួយៗ[28]នឹងមានអ្នកសម្របសម្រួលដែលទទួលការបណ្តុះបណ្តាលត្រឹមត្រូវចំនួនពី ៣៥ ទៅ៤០នាក់ ដែលអាចផ្តល់ការគាំទ្រជាប្រចាំក្នុងសកម្មភាពការងារគណនេយ្យភាពសង្គម ។[29]

លទ្ធផល ២.៩៖ ការលើកកម្ពស់ការយល់ដឹងលើការត្រួតពិនិត្យតាមដានរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ និងផែនការសកម្មភាព JAAPs ត្រូវបានបង្កើតឡើងសម្រាប់អង្គការសហគមន៍មូលដ្ឋាន សហគមន៍ និងប្រជាពលរដ្ឋ

[26] ទោះបីឃុំមានអាណត្តិរបស់ខ្លួនក៏ដោយ ត្រូវមានការបញ្ជាក់ឲ្យបានច្បាស់លាស់ដើម្បីជួយឲ្យឃុំអាចចូលរួមក្នុងដំណើ ការគណនេយ្យភាព សង្គម បាន។

[27] នៅពេលដែលប្រកាសត្រូវបានរៀបចំរួចរាល់ សៀវភៅណែនាំក្នុងការអនុវត្ត និងប្រព័ន្ធដែលមានស្រាប់នឹងអាចធ្វើការកែសម្រួលប្រសិនចាំបាច់

[28] តាមរយៈបទពិសោធន៍ទាំងឡាយបង្ហាញថា ការបណ្តុះបណ្តាលរួមគ្នារវាងអង្គភាពរដ្ឋាភិបាល និងមិនមែនរដ្ឋាភិបាលមានអត្ថប្រយោជន៍ ដោយសារគេអាចលើកកម្ពស់ការយល់ដឹង និងកសាងទំនុកចិត្ត ព្រមទាំងពង្រឹងនូវទំនាក់ទំនង ការងាររវាងអង្គភាពទាំងពីរ។ ក្នុងនោះផងដែរ ការបណ្តុះបណ្តាលនឹងផ្តោតលើការពង្រឹងនូវសម្លេងរួមគ្នា និងផ្តោតទៅលើក្រុមស្ត្រី យុវវ័យ និងក្រុមភាគតិចផ្សេងទៀត។

[29] នៅក្រោមសមាសភាគទី៣ ដៃគូដែលមានជំនាញ នឹងផ្តល់ការបណ្តុះបណ្តាលដល់គ្រូបង្គោលដែលជាបុគ្គលិកមកពី អង្គការមិនមែន រដ្ឋាភិបាលថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់មូលដ្ឋានដែលមានតួនាទីផ្តល់ការបណ្តុះបណ្តាលបន្តទៅឲ្យអ្នកសម្របសម្រួលគណនេយ្យភាពនៅសហគមន៍ (សូមមើល សមាសភាគទី៣)។

២៨. តួនាទីចម្បងរបស់អ្នកសម្របសម្រួលគណនេយ្យភាពសហគមន៍ គឺត្រូវជួយសមាជិកសហគមន៍ឲ្យបានចូលរួមក្នុងដំណើរការគណនេយ្យភាពសង្គម។ តួនាទីនេះ រួមមានសកម្មភាពមួយចំនួនក្នុងការលើកកម្ពស់ការយល់ដឹង និងការកសាងសមត្ថភាពដល់ប្រជាពលរដ្ឋ និងអង្គការសហគមន៍មូលដ្ឋាន ដូចជាណែនាំ និងសម្របសម្រួលឲ្យមានការចូលរួមដោយសកម្មនៅក្នុងដំណើការត្រួតពិនិត្យ និងគណនេយ្យភាពសង្គម។ សកម្មភាពនេះត្រូវពាក់ព័ន្ធជាមួយនឹងការចែករំលែកពត៌មាននៅថ្នាក់មូលដ្ឋាន (រួមទាំងការយល់ដឹងពីសិទ្ធិ) ការពិភាក្សា ដើម្បីជួយសមាជិកសហគមន៍ឲ្យបានយល់ដឹងពីគោលការណ៍ និងការអនុវត្តគណនេយ្យភាពសង្គម ការបំពេញការដាក់ពិន្ទុរបស់សហគមន៍ និងការគាំទ្រសម្រាប់ការប្រជុំរួមគ្នា។ សកម្មភាពទាំងនេះ នឹងធ្វើឡើងជាប្រចាំក្នុងរយៈពេលពេញមួយឆ្នាំ។

លទ្ធផល ២.១០: ការបណ្តុះបណ្តាល (លើ JAAPs ការត្រួតពិនិត្យរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ និងមុខងារក្នុងការសម្របសម្រួល ជំរុញ និងគាំទ្រ) សម្រាប់មន្ត្រីមូលដ្ឋាន និងអ្នកផ្តល់សេវាមូលដ្ឋានត្រូវបានរៀបចំ

២៩. សកម្មភាពគណនេយ្យភាពសង្គមក៏ផ្តល់នូវឱកាស ក្នុងការកសាងសមត្ថភាពរបស់បុគ្គលនិងស្ថាប័ននៅថ្នាក់ឃុំ និងស្រុក ដែលជាអ្នកត្រួតពិនិត្យលើការផ្តល់សេវា។ លទ្ធផលនេះនឹងផ្តល់ការបណ្តុះបណ្តាលដល់មន្ត្រីថ្នាក់ មូលដ្ឋាន (រួមមាន សមាជិកក្រុមប្រឹក្សា គណៈអភិបាល និងមន្ត្រីសំខាន់ៗ) និងបុគ្គលិកដែលជាអ្នកផ្តល់សេវា។ ម្យ៉ាងទៀត វគ្គបណ្តុះបណ្តាលគណនេយ្យភាពសង្គមនៅមូលដ្ឋាននឹងផ្តល់ដល់អង្គភាពរបស់រដ្ឋាភិបាលផង និងមិនមែនរដ្ឋាភិបាលផង ដើម្បីឲ្យមានការយោគយល់គ្នា និងពង្រឹងនូវទំនាក់ទំនងរវាងអ្នកពាក់ព័ន្ធសំខាន់ៗទាំងឡាយ។

៣០. លទ្ធផលក្នុងសមាសភាគទី២៖ ប្រជាពលរដ្ឋនឹងចូលរួមដោយសកម្ម នៅក្នុងការត្រួតពិនិត្យការបំពេញការងារ និងថវិការបស់រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ និងអង្គភាពផ្តល់សេវានៅមូលដ្ឋាន ដោយសហការជាមួយស្ថាប័ន អង្គភាពរបស់រដ្ឋាភិបាល ក្នុងការរៀបចំផែនការសកម្មភាព ដែលនាំទៅរកការអនុម័ត និងអនុវត្តសកម្មភាពដែលមានក្នុងផែនការសកម្មភាព និងថវិកា ដោយរដ្ឋាភិបាល។ សមាសភាគនេះរៀបចំប័ណ្ណដាក់ ពិន្ទុសហគមន៍ ដើម្បីត្រួតពិនិត្យ និងរាយការណ៍អំពីសេវាមូលដ្ឋាន និងការបំពេញការងាររបស់រដ្ឋាភិបាល។ កិច្ចប្រជុំរួមគ្នា រវាងប្រជាពលរដ្ឋ (សង្គមស៊ីវិល) និងរដ្ឋាភិបាលត្រូវរៀបចំដើម្បីបង្ហាញលទ្ធផលរកឃើញនិងកំណត់នូវវិធានការដោះស្រាយ ដោយបញ្ចូលក្នុងផែនការសកម្មភាព JAAPs។ ឱកាសក្នុងការបណ្តុះបណ្តាល ការប្រឹក្សាយោបល់ និងការអភិវឌ្ឍសមត្ថភាព ត្រូវបានផ្តល់ឲ្យអ្នកសម្របសម្រួលគណនេយ្យភាពសហគមន៍ ដែលធ្វើការជាមួយអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលដៃគូក្នុងមូលដ្ឋាន ដើម្បីលើកកម្ពស់ការយល់ដឹង និងសមត្ថភាពរបស់អ្នកពាក់ព័ន្ធនៅមូលដ្ឋាន។ ។ មន្ត្រីរដ្ឋបាលស្រុក នឹងទទួលបានការបណ្តុះបណ្តាល ហើយត្រូវបណ្តុះបណ្តាលបន្តដល់បុគ្គលិករដ្ឋបាលឃុំ។ មុខងាររបស់ក្រុមប្រឹក្សាស្រុក និងក្រុមប្រឹក្សាឃុំត្រូវបានពង្រឹងក្នុងការត្រួតពិនិត្យការផ្តល់សេវានៅមូលដ្ឋាន។

__តារាងសង្ខេប៖ សមាសភាគ ទី២ – ការត្រួតពិនិត្យដោយប្រជាពលរដ្ឋ__

ផ្នែក	ការរៀបរាប់
គោលបំនង	បង្កើតឲ្យមានការត្រួតពិនិត្យ និងរាយការណ៍ ដោយប្រជាពលរដ្ឋ និងអ្នកប្រើប្រាស់សេវា លើការបំពេញមុខងាររបស់រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ និងអ្នកផ្តល់សេវានានានៅមូលដ្ឋាន។
អនុសមាសភាគ	**ក. ការត្រួតពិនិត្យតាមដានរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ** **លទ្ធផល២.១៖** ការដាក់ពិន្ទុលើការផ្តល់សេវាតាមវិស័យនានានៅសហគមន៍ត្រូវអនុវត្តប្រចាំឆ្នាំនៅក្នុងស្រុកគោលដៅនីមួយៗ **លទ្ធផល ២.២៖** ដោយផ្តែកលើតម្រូវការរបស់សហគមន៍ ត្រូវបង្កើតឲ្យមានការត្រួតពិនិត្យតាមដានដោយប្រជាពលរដ្ឋដែលមានលក្ខណៈស៊ីជម្រៅទៅលើសេវាមូលដ្ឋាន និងបញ្ហាដែលមានភាពជាក់លាក់មួយចំនួន **ខ. កិច្ចប្រជុំរួមគ្នា និងផែនការសកម្មភាពរួមគ្នា** **លទ្ធផល ២.៣៖** កិច្ចប្រជុំរួមគ្នាត្រូវបានដំណើរការ ហើយផែនការ JAAPs ត្រូវបានរៀបចំ **លទ្ធផល ២.៤៖** ផែនការសកម្មភាព JAAPs ត្រូវបានផ្សព្វផ្សាយ និងអនុវត្ត **លទ្ធផល ២.៥៖** គណៈកម្មការតាមដាន ត្រូវបានបង្កើតដើម្បីត្រួតពិនិត្យការអនុវត្តផែនការ "JAAP" **គ. លិខិតបទដ្ឋានដើម្បីគាំទ្រការត្រួតពិនិត្យរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ និងរបស់សមាជិកក្រុមប្រឹក្សា** **លទ្ធផល២.៦៖** ប្រកាស និងសេចក្តីណែនាំស្តីពីតួនាទីរបស់រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិលើការត្រួតពិនិត្យរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ ត្រូវបានតាក់តែង អនុម័ត និងអនុវត្ត **លទ្ធផល២.៧៖** ក្របខ័ណ្ឌលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តសម្រាប់ការត្រួតពិនិត្យរបស់ឃុំ សង្កាត់ និងក្រុង ស្រុក ខណ្ឌ លើការផ្តល់សេវាមូលដ្ឋាន ត្រូវបានកែសម្រួល **ឃ. ការលើកកម្ពស់ការយល់ដឹង និងការកសាងសមត្ថភាព** **លទ្ធផល ២.៨៖** កម្មវិធីដែលត្រូវបានសម្របសម្រួលសម្រាប់ការបណ្តុះបណ្តាល/ការហ្វឹកហ្វឺន/ការរៀនសូត្រតាមរយៈការអនុវត្តផ្ទាល់ "Learning by doing" ជាមួយអ្នកសម្របសម្រួលគណនេយ្យសហគមន៍ត្រូវបានអនុវត្ត។ **លទ្ធផល ២.៩៖** ការលើកកម្ពស់ការយល់ដឹងលើការត្រួតពិនិត្យតាមដានរបស់ប្រជា

	ពលរដ្ឋ និងផែនការសកម្មភាព JAAPs ត្រូវបានបង្កើតឡើងសម្រាប់អង្គការសហគមន៍មូលដ្ឋាន សហគមន៍ និងប្រជាពលរដ្ឋ **លទ្ធផល ២.១០៖**ការបណ្តុះបណ្តាល (លើ JAAPs ការត្រួតពិនិត្យរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ និងមុខងារក្នុងការសម្របសម្រួល ជំរុញ និងគាំទ្រ) សម្រាប់មន្រ្តីមូលដ្ឋាន និងអ្នកផ្តល់សេវាមូលដ្ឋានត្រូវបានរៀបចំ

សមាសភាគទី ៣៖ ការសម្របសម្រួល និងការកសាងសមត្ថភាព

១. **សមាសភាគនេះមានគោលបំណងកំណត់ និងជំរុញការចូលរួមរបស់ស្ថាប័នរបស់រដ្ឋាភិបាល និងមិនមែនរដ្ឋាភិបាល ក៏ដូចជាបង្កើតឲ្យមានជំនាញក្នុងការសម្របសម្រួលលើដំណើរការការចូលរួម និងគណនេយ្យភាពសង្គម។** សមាសភាគនេះរៀបរាប់ពីសកម្មភាពដែលបានកំនត់នៅក្នុងសមាសភាគទី១ និងទី២ និងពីរបៀបដែលសកម្មភាពនេះត្រូវបានគាំទ្រដោយមានការចូលរួមពីថ្នាក់មូលដ្ឋាន និងមានការសម្របសម្រួលពីអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល ព្រមទាំងកំណត់អំពីវិធីសាស្ត្រក្នុងការកសាងសមត្ថភាពដូច ដែលរំ ពឹងទុកក្នុងដំណើរការគណនេយ្យភាពសង្គមរវាងប្រជាពលរដ្ឋ និងរដ្ឋាភិបាល។

២. **គណនេយ្យភាពសង្គមទាមទារឲ្យមានការតាំងចិត្ត និងសមត្ថភាពពីសំណាក់ស្ថាប័នរដ្ឋ សង្គមស៊ីវិល និងឯកជនដើម្បីមានទំនាក់ទំនងជាមួយគ្នា តាមរយៈភាពជាដៃគូគណនេយ្យភាពថ្មី។** ជាការសំខាន់ណាស់ដែលអង្គភាពរបស់រដ្ឋ និងអ្នកផ្តល់សេវានានាត្រូវយល់ដឹង និងទទួលយកនូវអ្វីដែលជាតួនាទីរបស់ខ្លួនក្នុងការឆ្លើយតប និងមានគណនេយ្យភាពទៅកាន់ប្រជាពលរដ្ឋដែលជាអាណត្តិរបស់ខ្លួនដែលត្រូវបំពេញ។ ស្របពេលជាមួយគ្នានេះដែរ ប្រជាពលរដ្ឋត្រូវយល់ថាពួកគេមានសិទ្ធិ និងតួនាទីក្នុងការទទួលដឹងឮពីកិច្ចការក្នុងមូលដ្ឋាន ចូលរួមនៅក្នុងកិច្ចការសាធារណៈ ហើយត្រូវរំពឹង និងទាមទារឲ្យមានគណនេយ្យ ភាពពីមន្ត្រីសាធារណៈ។

៣. **គណនេយ្យភាពសង្គម មានគោលបំណងក្នុងការពង្រឹងការយល់ដឹង ការជឿទុកចិត្ត និងការចូលរួមប្រកបដោយការស្តាបនារវាងស្ថាប័នរដ្ឋ សង្គមស៊ីវិល និងឯកជន។** មធ្យោបាយពង្រឹងគណនេយ្យភាពសង្គមមានគោលបំណងបង្កើតឲ្យមានទំនាក់ទំនងការងារប្រកបដោយលទ្ធផលរវាងប្រជាពលរដ្ឋ និងស្ថាប័នរដ្ឋដោយផ្អែកលើគោលការណ៍នៃការគោរពគ្នាទៅវិញទៅមក និងការសហការពិតប្រាកដ មានន័យថា ស្វែងរកការសហការជាជាងការប្រឈមមុខ។ គេត្រូវទទួលស្គាល់នូវតួនាទីស្របច្បាប់របស់ប្រជាពលរដ្ឋ និងសង្គមស៊ីវិលក្នុងការចោទជាសំណួរ និងផ្តល់យោបល់ទៅលើសកម្មភាព និងការសម្រេចចិត្តរបស់មន្ត្រីសាធារណៈ និងអ្នកផ្តល់សេវានានា។ គោលបំណងសំខាន់មួយទៀត គឺត្រូវលើកកម្ពស់ការចូលរួមរបស់ក្រុមប្រជាពលរដ្ឋនានា ដែលត្រូវផ្តោតលើយេនឌ័រ អាយុ ស្ថានភាពជីវភាព ដោយសារជាញឹកញាប់ពួកគេមិនត្រូវបានរួមបញ្ចូលក្នុងដំណើរការសម្រេចចិត្ត និងអភិបាលកិច្ច (ដូចជា ស្ត្រី យុវវ័យ និងប្រជាពលរដ្ឋក្រីក្រ)។

៤. **គណនេយ្យភាពសង្គមពាក់ព័ន្ធនឹងការបង្កើតឲ្យមានមធ្យោបាយ និងយន្តការដែលមានការសម្របសម្រួលសម្រាប់ការចូលរួមប្រកបដោយន័យស្ថាបនារវាងស្ថាប័នរដ្ឋ សង្គមស៊ីវិល និងឯកជន។** ដើម្បីឲ្យការចូលរួមមានប្រសិទ្ធភាព ទីកន្លែង (សម្រាប់រៀបចំព្រឹត្តិការណ៍ និងកិច្ចប្រជុំនានា) ត្រូវមាន "សុវត្ថិភាព" និងមានភាពទូលំទូលាយ។ អ្នកចូលរួមទាំងអស់ (ទាំងរដ្ឋាភិបាល និងសង្គមស៊ីវិល) ត្រូវទទួលបាននូវព័ត៌មានដែលពាក់ព័ន្ធព្រមទាំងមានពេលវេលាគ្រប់គ្រាន់ក្នុងការត្រៀមខ្លួនដោះស្រាយ។ អ្នកសម្របសម្រួលដែលបានទទួលការបណ្តុះបណ្តាល មានតួនាទីសំខាន់ក្នុងការ៖

- ជួយរៀបចំឲ្យមានអ្នកចូលរួម សម្រួលឲ្យមានការចូលរួមពីតំណាងរបស់ក្រុមប្រជាពលរដ្ឋផ្សេងៗ (ដូចជា ស្ត្រី យុវវ័យ និងប្រជាពលរដ្ឋក្រីក្រ)

- លើកកម្ពស់ឲ្យមានការចូលរួម និងបញ្ចេញមតិយោបល់ ប្រកបដោយសមធម៌ និងសកម្ម (នៃតំណាងក្រុមប្រជាពលរដ្ឋផ្សេងៗ)នៅក្នុងពេលប្រជុំ
- គ្រប់គ្រង សម្របសម្រួលការខ្វែងមតិយោបល់គ្នា ឬភាពប្រទាំងប្រទើសផ្សេងៗដែលអាចកើតមាន
- ផ្តល់យោបល់ដល់ក្រុមនានាដែលចូលរួមឲ្យទទួលបាននូវលទ្ធផលល្អប្រសើរ និង
- ធានាឲ្យមានការការតាមដានប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព។

៥. សមាសភាគទី៣ មានគោលដៅពង្រឹងគណនេយ្យភាពសង្គមដោយណែនាំ និងអប់រំឲ្យមានវប្បធម៌ថ្មីមួយក្នុងការចូលរួមដោយស្ថាបនារវាងប្រជាពលរដ្ឋ និងអាជ្ញាធរ ហើយត្រូវឲ្យមានការចូលរួមពីបុគ្គល និងអង្គការដែលមានជំនាញ ដែលអាចសម្របសម្រួលនូវដំណើរការដែលបានលើកឡើងក្នុងសមាសភាគទី១ និងទី២។ ក្នុងនោះរួមមាន (១) ការបណ្តុះបណ្តាល និងផ្តល់យោបល់ណែនាំដល់អ្នកសម្របសម្រួលនៅសហគមន៍ (២) ការគាំទ្រដោយអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលជាដៃគូ ក៏ដូចជាកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងកសាងសមត្ថភាពដែលបានបានកំណត់ (៣) ជួយដល់អ្នកនៅមូលដ្ឋានទាំងអស់ (សមាជិកសហគមន៍ សហគមន៍មូលដ្ឋាន រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ និងអ្នកផ្តល់សេវា) ឲ្យទទួលបាននូវចំណេះដឹងជាក់ស្តែង កសាងសមត្ថភាព និងជំនាញដែលពួកគេត្រូវការដើម្បីអនុវត្តគណនេយ្យភាពសង្គម និងធ្វើយ៉ាងណាឲ្យមានទំនាក់ទំនងក្នុងន័យស្ថាបនា និងប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព។

<u>ការរៀបរាប់ពីសមាសភាគ</u>

៦. **សម្រាប់ផ្នែកតម្រូវការ៖** សមាសភាគនេះនឹងបង្ហាញនូវតម្រូវការធនធានមនុស្សដែលចាំបាច់ក្នុងការធ្វើឲ្យប្រសើរឡើងនូវការប្រាស្រ័យទាក់ទងរវាងស្ថាប័នរដ្ឋ សង្គមស៊ីវិល និងឯកជននៅថ្នាក់មូលដ្ឋាន។ ក្រៅពីនេះត្រូវផ្តោតលើការកសាងសមត្ថភាព ជំនាញរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ (ស្ត្រី និងបុរស) និងអង្គការសង្គមស៊ីវិល (អង្គការសហគមន៍មូលដ្ឋាន និងដៃគូអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលនៅមូលដ្ឋាន) ដើម្បីចូលរួមប្រកបដោយន័យស្ថាបនាជាមួយរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ និងអ្នកផ្តល់សេវានានា លើដំណើរការទាំងបី នៃការងារគណនេយ្យភាពសង្គមគឺ ព័ត៌មាន ថវិកា និងការត្រួតពិនិត្យរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ។

៧. **ផ្តល់ការបណ្តុះបណ្តាល និងផ្តល់ការហ្វឹកហ្វឺនដល់ក្រុមអ្នកសម្របសម្រួលគណនេយ្យភាពសហគមន៍** (ដែលមកពីស្ថាប័នរដ្ឋាភិបាល និងមិនមែនរដ្ឋាភិបាល) ដើម្បីគាំទ្រដល់ការអនុវត្តសកម្មភាពគណនេយ្យភាពសង្គម និងការប្រជុំរួមគ្នាប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព។ សកម្មភាពដែលស្ថិតនៅក្នុងសមាសភាគទី៣ក៏ត្រូវកសាងសមត្ថភាពដល់អង្គការសហគមន៍មូលដ្ឋានជាដៃគូមួយចំនួន និងគាំទ្រសកម្មភាពអប់រំជាសាធារណៈដែលទាក់ទងនឹងគណនេយ្យភាព ដោយផ្តោតលើប្រជាពលរដ្ឋ និងសមាជិកអង្គការសហគមន៍មូលដ្ឋាន (ផ្តោតជាសំខាន់លើស្ត្រី និងយុវវ័យ)។

៨. **សម្រាប់ផ្នែកផ្គត់ផ្គង់៖ចាំបាច់ត្រូវឲ្យមានការប្រាស្រ័យទាក់ទងគ្នារវាងប្រជាពលរដ្ឋ និងរដ្ឋាភិបាលដោយផ្តល់ការគាំទ្រឲ្យបានសមស្របដល់ខាងស្ថាប័ន អង្គភាពរបស់រដ្ឋាភិបាលដើម្បីទ្រទ្រង់ និងផ្តល់ការ គាំទ្រផ្នែកបច្ចេកទេសដល់ការអនុវត្តការងារគណនេយ្យភាពសង្គម។** កិច្ចការសំខាន់នៅក្នុងសកម្មភាព អភិវឌ្ឍន៍នានានៅមូលដ្ឋាន គឺការអភិវឌ្ឍជំនាញដែលធ្វើឲ្យមានការសន្ទនា និងការសហការប្រកបដោយ ប្រសិទ្ធភាពរវាងស្ថាប័ន អង្គភាពរបស់រដ្ឋាភិបាល និងមិនមែនរដ្ឋាភិបាល។ គេរំពឹងថា នឹងមានការអភិវឌ្ឍ សមត្ថភាពដល់មន្ត្រី

រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ អំពីរបៀបក្នុងការលើកកម្ពស់ការងារគណនេយ្យភាពសង្គមប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព ជាមួយប្រជាពលរដ្ឋ អង្គការសហគមន៍នៅមូលដ្ឋាន និងអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល។

៩. **តាមរយៈការបណ្តុះបណ្តាលដល់អ្នកពាក់ព័ន្ធនានានៅមូលដ្ឋានអំពីគណនេយ្យភាពសង្គម និងជំនាញសម្របសម្រួល សមាសភាគទី៣ មានគោលបំណងមិនត្រឹមតែគាំទ្រការចូលរួមអនុវត្តនៅក្នុងពេលចាប់ផ្តើមប្រកបដោយន័យស្ថាបនាប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែថែមទាំងកសាងសមត្ថភាព និងជំនាញចាំបាច់ដើម្បីឲ្យការចូលរួមនោះ មាននិរន្តរភាព។** អ្នកសម្របសម្រួលគណនេយ្យភាពសហគន៍ និងអង្គការសហគមន៍មូលដ្ឋាន នឹងទទួលបានការបណ្តុះបណ្តាលក្នុងការផ្តួចផ្តើម និងអនុវត្តគណនេយ្យភាពសង្គម ព្រមទាំងសម្របសម្រួល និងសម្រុះសម្រួលការសន្ទនា ការសហការ និងពិភាក្សាគ្នាក្នុងចំណោម ស្ថាប័ន អង្គភាពរបស់រដ្ឋាភិបាល និងមិនមែនរដ្ឋាភិបាល។

១០. ក្នុងខណៈដែលរំពឹងថាមានអ្នក សម្របសម្រួលដែលមានភាពសកម្មច្រើនមកពីសមាជិកសហគមន៍មូលដ្ឋាន គេក៏រំពឹងថាយ៉ាងហោចណាស់ក៏មានបេក្ខជនខ្លះមកពីសមាជិកនៃគណៈកម្មាធិការទទួលបន្ទុកកិច្ចការនារី និងកុមារដែលមានតួនាទីពិនិត្យមើលលើការចូលរួម និងផលប៉ះពាល់លើស្ត្រី និងកុមារ ដូច្នេះហើយសមាជិកទាំងនោះគឺជាបេក្ខជនដ៏ស័ក្តសមនៅក្នុងតួនាទីជំរុញការងារគណនេយ្យភាពសង្គម។ ការបណ្តុះបណ្តាល និងការអភិវឌ្ឍសមត្ថភាពនៅថ្នាក់មូលដ្ឋាន នឹងត្រូវធ្វើឡើងរួមគ្នា (ទាំងស្ថាប័ន អង្គភាពរបស់រដ្ឋ និងអង្គការសង្គមស៊ីវិល)។ បទពិសោធន៍បានបង្ហាញថា ការបណ្តុះបណ្តាលរួមគ្នា នឹងធ្វើឲ្យទាំងស្ថាប័ន អង្គភាពរបស់រដ្ឋ និងអង្គការសង្គមស៊ីវិល កាន់តែមានភាពស្និទ្ធស្នាល ភាពជឿជាក់ និងមានការសហការខ្លាំងឡើង។ ការធ្វើបែបនេះ គឺមានសារៈសំខាន់ដើម្បីឲ្យការចូលរួមក្នុងន័យស្ថាបនាមាននិរន្តរភាពតទៅ និងជួយដោះស្រាយជម្លោះ និងបញ្ហាពិបាកនានាដែលអាចកើតមាន។

១១. **ដើម្បីបង្កើតឲ្យមានការប្រាស្រ័យទាក់ទងប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពរវាងស្ថាប័ន អង្គភាពរបស់រដ្ឋាភិបាលជាមួយប្រជាពលរដ្ឋ ចាំបាច់ត្រូវមានការរៀបចំក្រុមប្រជាពលរដ្ឋឲ្យបានល្អ។** អង្គការសហគមន៍មូលដ្ឋានគឺជាយន្តកាដ៏សំខាន់ និងជាមធ្យោបាយដ៏ល្អសម្រាប់ការជួបជុំរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ ការបញ្ចេញមតិ និងការធ្វើសកម្មភាពរួមគ្នា។ បើទោះជាការជួបជុំប្រជាពលរដ្ឋនៅមូលដ្ឋានក្នុងប្រទេសកម្ពុជានៅមានកម្រិតទាបក៏ដោយ ប៉ុន្តែកន្លែងណាដែលមានការបង្កើតអង្គការសហគមន៍មូលដ្ឋាន គឺអង្គការទាំងនោះ តែងទទួលបានជោគជ័យក្នុងការលើកកម្ពស់នូវសិទ្ធិអំណាចរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ។ ការធ្វើបែបនេះមានសារៈសំខាន់ណាស់នៅ ក្នុងបរិបទនៃប្រទេសកម្ពុជាដែលជាទូទៅបុគ្គលម្នាក់ៗមានការរួញរាក្នុងការបញ្ចេញមតិ។ ផ្អែលលើហេតុផលទាំងនេះ កម្មវិធីនេះនឹងកសាងនូវសមត្ថភាពរបស់អង្គការសហគមន៍មូលដ្ឋាននៅក្នុងស្រុកគោលដៅ និងគាំទ្រអង្គការសហគមន៍ទាំងនោះ ឲ្យដើរតួនាទីស្នូលក្នុងការលើកកម្ពស់គណនេយ្យភាពសង្គមនៅក្នុងសហគមន៍របស់ពួកគេ។ ការរៀបចំសម្រាប់ការអនុវត្ត ត្រូវបានបញ្ជាក់នៅក្នុងផ្នែកទី៣ នៃឯកសារនេះ។

<u>សមាសភាគ ៣កៈ ការសម្របសម្រួល</u>

លទ្ធផល ៣.១៖អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលជាដៃគូនៅមូលដ្ឋានដែលគាំទ្រអ្នកសម្របសម្រួលគណនេយ្យភាពនៅមូលដ្ឋានត្រូវបានជ្រើសរើស និងចុះកិច្ចសន្យា

១២. អង្គការដៃគូនៅមូលដ្ឋានដើរតួនាទីសំខាន់នៅក្នុងការសម្របសម្រួល ការបណ្តុះបណ្តាល ហ្វឹកហ្វឺនណែនាំ និងធ្វើការជាមួយអ្នកសម្របសម្រួលគណនេយ្យភាពសហគមន៍ និងអង្គការសហគមន៍មូលដ្ឋានជាដៃគូ។ តួនាទីរបស់ពួកគេគឺត្រូវផ្តល់ចំនេះដឹង ជំនាញ និងការគាំទ្រដល់អ្នកពាក់ព័ន្ធនានានៅមូលដ្ឋាន ដើម្បីអនុវត្តសកម្មភាពគណនេយ្យភាពសង្គមឲ្យបានជោគជ័យ។ អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលនៅថ្នាក់មូលដ្ឋាន នឹងចាត់តាំងអ្នកសម្របសម្រួលដែលមានជំនាញ និងអ្នកបណ្តុះបណ្តាលដោយបង្កើតឲ្យមានជាអនុសារណៈនៃការយោគយល់រួម ជាមួយនឹងអ្នកសម្របសម្រួលគណនេយ្យភាពសហគមន៍ និងសហគមន៍មូលដ្ឋាន ដើម្បីកសាងសមត្ថភាពរបស់ពួកគេឲ្យចេះណែនាំ និងសម្របសម្រួលសកម្មភាពគណនេយ្យភាពសង្គម។ អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលដៃគូ នៅមូលដ្ឋាន ត្រូវអនុវត្តតាមសៀវភៅណែនាំឲ្យបានត្រឹមត្រូវ។ អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល នឹងពង្រឹងសមត្ថភាពតាមមធ្យោបាយផ្សេងៗ អាស្រ័យលើសមត្ថភាព និងបរិបទ។ ទំហំការងារក្នុងស្រុកនីមួយៗ តម្រូវឲ្យមានគ្រូបង្គោល/អ្នកផ្តល់យោបល់បីនាក់ដែលត្រូវធ្វើការពេញម៉ោង រួមជាមួយនឹងមន្ត្រីរដ្ឋបាល និងគ្រប់គ្រង។ គេរំពឹងថាអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលជាដៃគូ (ទាំងជាតិ និងអន្តរជាតិ) នឹងជ្រើសរើសអង្គការដៃគូក្នុងមូលដ្ឋាន តាមរយៈការទំនាក់ទំនងជាមួយដៃគូដែលមានស្រាប់ ឬតាមរយៈការវាយតម្លៃស្នាដៃរបស់គេនៅក្នុងស្រុកគោលដៅ។ អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលជាដៃគូអនុវត្ត ត្រូវទទួលខុសត្រូវក្នុងការផ្តល់យោបល់ គាំទ្រការអភិវឌ្ឍសមត្ថភាព និងធានាឲ្យមានគុណភាពសកម្មភាពដែលអនុវត្តដោយអង្គការដៃគូនៅមូលដ្ឋាន។

លទ្ធផល ៣.២៖ ដៃគូអង្គការសហគមន៍មូលដ្ឋានដែលមានលក្ខណៈយុទ្ធសាស្ត្រ (ដោយផ្តោតលើ អ្នកតំណាងជាស្ត្រី និងយុវវ័យ) ត្រូវបានជ្រើសរើស

១៣. ដើម្បីរៀបចំសហគមន៍ឲ្យមានប្រសិទ្ធភាពនៅថ្នាក់មូលដ្ឋាន សម្រាប់ការអនុវត្តសកម្មភាពការងារគណនេយ្យភាពសង្គម គេត្រូវកំណត់អង្គការសហគមន៍មូលដ្ឋានដែលមានចំណាប់អារម្មណ៍ជាមួយនឹងគណនេយ្យភាពសង្គម។ អង្គការសហគមន៍មូលដ្ឋាននោះត្រូវបំពេញតួនាទី ជាអ្នកអនុវត្តគម្រោងផង និងជាអ្នកទទួលផលផង។ ដៃគូអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលមូលដ្ឋានត្រូវជ្រើសរើស និងមានកិច្ចព្រមព្រៀងជាដៃគូជាមួយអង្គការសហគមន៍មូលដ្ឋានពីចំនួន១០ ទៅ២០អង្គការសហគមន៍នៅក្នុងស្រុកគោលដៅនីមួយៗ។ ដោយសារតែអង្គការសហគមន៍មូលដ្ឋានត្រូវដើរតួនាទីសំខាន់ជាភ្នាក់ងារនៃការផ្លាស់ប្តូរ ហេតុនេះត្រូវផ្តល់អាទិភាពក្នុងការជ្រើសរើសអង្គការសហគមន៍មូលដ្ឋានណាដែលតំណាងស្ត្រី យុវវ័យ និងប្រជាពលរដ្ឋក្រីក្រ។ ក្នុងអំឡុងពេលនៃការអនុវត្ត អង្គការសហគមន៍មូលដ្ឋានដៃគូ ត្រូវចូលរួមក្នុងការអភិវឌ្ឍន៍សមត្ថភាព និងសកម្មភាពរៀនសូត្រតាមរយៈការអនុវត្តផ្ទាល់ "Learning by doing" ។

លទ្ធផល ៣.៣៖ អ្នកសម្របសម្រួលគណនេយ្យភាពនៅសហគមន៍ (ដោយផ្តោតលើស្ត្រី និងយុវវ័យ) ត្រូវបានជ្រើសរើស និងចងក្រងជាក្រុម

១៤. ចំណុចសំខាន់របស់កម្មវិធី គឺការបង្កើតឲ្យមានក្រុមអ្នកសម្របសម្រួលគណនេយ្យភាពនៅ សហគមន៍ដែលទទួលការបណ្តុះបណ្តាលនៅក្នុងស្រុកគោលដៅនីមួយៗ (មានចំនួនបួននាក់ក្នុងមួយឃុំ)។ ត្រូវមានអ្នកសម្របសម្រួលជាស្ត្រីចំនួន៥០% យ៉ាងតិច និងអ្នកសម្របសម្រួលដែលមានអាយុក្រោម៣៥ឆ្នាំ ត្រូវមានចំនួន២៥% យ៉ាងតិច។ សៀវភៅណែនាំ នឹងរៀបរាប់ពីមធ្យោបាយក្នុងការសម្រេចបានគោលដៅខាង

លើនេះ។ បន្ទាប់ពីបានជ្រើសរើស អ្នកសម្របសម្រួលគណនេយ្យភាពសហគមន៍នឹងជួយឲ្យអង្គការសហគមន៍មូលដ្ឋានជាដៃគូនៅចូលរួមជាប្រចាំនៅក្នុងសកម្មភាពនៃកម្មវិធី ហើយជួយជំរុញដល់ការអភិវឌ្ឍសមត្ថភាព និងជួយពង្រឹងដល់អង្គការសហគមន៍មូលដ្ឋាន។ ពួកគេនឹងផ្ទេរចំណេះដឹង និងជំនាញទៅកាន់សមាជិកអង្គការសហគមន៍មូលដ្ឋានផ្សេងទៀត។

១៥. ដោយមានការគាំទ្រពីអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលជាដៃគូនៅមូលដ្ឋាន អ្នកសម្របសម្រួលគណនេយ្យភាពនៅសហគមន៍នឹងបង្កើត និងអនុវត្តសកម្មភាពមួយចំនួនសម្រាប់ប្រជាពលរដ្ឋនៅមូលដ្ឋាន និង សមាជិកសហគមន៍មូលដ្ឋាន ដោយផ្តល់ជាដំណឹងដល់ពួកគេ សម្របសម្រួល និងកសាងសមត្ថភាពពួកគេ ដើម្បីអនុវត្តការងារគណនេយ្យភាពសង្គម និងឲ្យពួកគេចូលរួមប្រកបដោយន័យស្ថាបនាជាមួយអាជ្ញាធរនៅ មូលដ្ឋាន និងអ្នកផ្តល់សេវា។ សកម្មភាពនៃការរៀនសូត្រតាមរយៈការអនុវត្តផ្ទាល់ "Learning by doing" ផ្តោតជាពិសេសលើការចូលរួមរបស់ស្ត្រី យុវវ័យ និងប្រជាពលរដ្ឋក្រីក្រដែលពួកគេជាភ្នាក់ងារនាំឲ្យមានការផ្លាស់ប្តូរ។ ពួកគេ នឹងផ្តោតលើបញ្ហាដែលទាក់ទងនឹងព័ត៌មាន (សិទ្ធិ ថវិកា និងបទដ្ឋានស្តង់ដារ) ភាពជាប្រជាពលរដ្ឋសកម្ម ការចូលរួមក្នុងន័យស្ថាបនារបស់ប្រជាពលរដ្ឋ និងរដ្ឋនៅក្នុងការងារគណនេយ្យភាពសង្គម ដូចដែលបានរៀបរាប់នៅក្នុងសមាសភាគទី១ និង២ ខាងលើ។ ការអភិវឌ្ឍសមត្ថភាពអ្នកសម្របសម្រួលគណនេយ្យភាពសង្គមដែលត្រូវធ្វើឡើងក្នុងរយៈពេល ១០ខែតាមរយៈការបណ្តុះបណ្តាល និងការរៀនសូត្រតាមរយៈការអនុវត្តផ្ទាល់ នឹងធ្វើឲ្យអ្នកសម្របសម្រួលគណនេយ្យសង្គមទទួលបានចំណេះដឹងដែលមានលក្ខណៈគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ មានលក្ខណៈស៊ីជម្រៅ និងអាចអនុវត្តបាន។ កម្មវិធីនេះមានគោលបំនងផ្តល់ការបណ្តុះបណ្តាលអ្នកសម្របសម្រួលចំនួនពី ៣៥ ទៅ ៤០រូបនៅក្នុងស្រុកគោលដៅនីមួយៗ។ ការធ្វើដូច្នេះនឹងបង្កើតឲ្យមានបណ្តាញច្រើនទាំងអ្នកជំរុញលើកទឹកចិត្ត និងអ្នកអនុវត្តដែលមានសមត្ថភាព នៅថ្នាក់មូលដ្ឋានទាំងខាងសង្គមស៊ីវិល និងក្រុមប្រឹក្សាឃុំ ហើយពួកគេត្រូវបានផ្តល់សិទ្ធិអំណាចដើម្បីផ្តួចផ្តើម និងធ្វើឲ្យមាននិរន្តរភាពក្នុងការអនុវត្តគណនេយ្យភាពសង្គមនៅក្នុងសហគមន៍របស់ខ្លួន។ បេក្ខជនដែលបានបញ្ចប់វគ្គបណ្តុះបណ្តាលដោយជោគជ័យត្រូវទទួលបាននូវលិខិតបញ្ជាក់ថា ពួកគេគឺជាអ្នកសម្របសម្រួលគណនេយ្យភាពសង្គម។

លទ្ធផល ៣.៤៖ សហគមន៍អនុវត្ត ត្រូវបានបង្កើតឡើងដើម្បីផ្តល់ការគាំទ្រជាប្រចាំ ដល់អ្នកសម្រប សម្រួលគណនេយ្យភាព សហគមន៍

១៦. ផែនការ ISAF នឹងប្រើប្រាស់ទិន្នន័យ ប្រព័ន្ធព័ត៌មានសង្គម និងទម្រង់ផ្សេងៗទៀតនៃការប្រាស្រ័យទាក់ទង ដើម្បីគាំទ្រដល់អ្នកសម្របសម្រួល និងសហគមន៍មូលដ្ឋានជាដៃគូផ្សេងៗ។ ការប្រើប្រាស់នេះរួមបញ្ចូលនូវការបង្កើតឲ្យមានទិន្នន័យថ្នាក់ជាតិមួយ ដែលមានព័ត៌មានទាក់ទងនឹងអ្នកសម្របសម្រួលគណនេយ្យភាពសង្គម(ដើម្បីលើកកម្ពស់ បណ្តាញទំនាក់ទំនង និងទីផ្សារជំនាញនានា) ការបង្កើតក្រុមបណ្តាញទំនាក់ទំនងសង្គម (Facebook)សម្រាប់អ្នកសម្របសម្រួលគណនេយ្យភាពសង្គម (ដើម្បីលើកកម្ពស់ការពិភាក្សា និងការចែករំលែកព័ត៌មាន) និងផ្សាយព័ត៌មានថ្មីៗ និងលិខិតអញ្ជើញឲ្យចូលរួមក្នុងព្រឹត្តិការណ៍រៀនសូត្រតាមរយៈទំព័របណ្តាញទំនាក់ទំនងសង្គមជាប្រចាំ។ ការទទួលខុសត្រូវធ្វើការងារនេះ គឺអង្គការសង្គមស៊ីវិល និងត្រូវពឹងផ្អែកលើអ្នកពាក់ព័ន្ធនានាដែលត្រូវបានតែងតាំង និងធនធានដែលមាន។

សមាសភាគ ៣៖ ការបណ្តុះបណ្តាល ការហ្វឹកហ្វឺន និងកសាងសមត្ថភាព

១៧. ដៃគូផ្តល់ការបណ្តុះបណ្តាលដែលមានជំនាញ រំពឹងថានឹងដើរតួនាទីជាអ្នកគាំទ្រដល់ដៃគូអនុវត្តទាំងស្ថាប័ន អង្គភាពរបស់រដ្ឋ សង្គមស៊ីវិល និងឯកជន។ ដៃគូផ្តល់ការបណ្តុះបណ្តាលទាំងនេះ នឹងរៀបចំកម្មវិធីសម្រាប់កសាងសមត្ថភាព និងវិធីសាស្ត្ររៀនសូត្រតាមរយៈការអនុវត្តផ្ទាល់ ព្រមទាំងបណ្តុះបណ្តាលគ្រូបង្គោលរបស់ដៃគូអនុវត្តទាំងអស់ ក៏ដូចជាគ្រូបង្គោលជាមន្ត្រីរដ្ឋាភិបាល។ ការមានដៃគូតែមួយផ្តល់ការបណ្តុះបណ្តាលទាំងសម្រាប់អង្គភាពរបស់រដ្ឋាភិបាល និងមិនមែនរដ្ឋាភិបាល គឺមានអត្ថប្រយោជន៍ច្រើនដោយសារតែមានប្រធានបទច្រើនដែលត្រួតគ្នា (ឧទាហរណ៍ដូចជា ការផ្តល់ការណែនាំទូទៅ ខ្លឹមសារកញ្ចប់ព័ត៌មាន (I4Cs) គោលការណ៍នៃការបើកទូលាយព័ត៌មាន កិច្ចប្រជុំរួមគ្នាជាដើម)។ ដៃគូដែលផ្តល់ការបណ្តុះបណ្តាលត្រូវ៖

- រៀបចំឲ្យមានកម្មវិធីបណ្តុះបណ្តាល សម្ភារៈ និងវិធីសាស្ត្រ
- បណ្តុះបណ្តាលគ្រូបង្គោលទាំងអង្គភាពរបស់រដ្ឋាភិបាល និងមិនមែនរដ្ឋាភិបាល
- ផ្តល់ការគាំទ្រ ការណែនាំជាបន្តបន្ទាប់ ព្រមទាំងជំនួយបច្ចេកទេសដែលត្រូវការ។

លទ្ធផល ៣.៥៖ ដៃគូជំនាញក្នុងការបណ្តុះបណ្តាលស្តីពីគណនេយ្យភាពសង្គមត្រូវបានជ្រើសរើស

១៨. សកម្មភាពសំខាន់ៗសម្រាប់លទ្ធផលនេះរួមមាន៖ (១) រៀបចំលក្ខខ័ណ្ឌការងារ (ToR) សម្រាប់ដៃគូដែលត្រូវផ្តល់ការបណ្តុះបណ្តាល (២) ជ្រើសរើសដៃគូដែលផ្តល់ការបណ្តុះបណ្តាលតាមរយៈការប្រកួតប្រជែង និង(៣) ផ្តល់ការណែនាំតម្រង់ទិស និងគាំទ្រដល់ដៃគូដែលផ្តល់ការបណ្តុះបណ្តាលដើម្បីឲ្យបានយល់ពីកម្មវិធី។ សម្រាប់ផ្នែកតម្រូវការ ដៃគូជំនាញក្នុងការបណ្តុះបណ្តាល នឹងផ្តល់ការបណ្តុះបណ្តាលដល់គ្រូបង្គោល (ToT) ទៅដល់បេក្ខជនដែលជ្រើសរើសពីអង្គការដៃគូនៅមូលដ្ឋាន ហើយដែលនឹងត្រូវបណ្តុះបណ្តាល និងណែនាំ បន្តដល់អ្នកសម្របសម្រួលគណនេយ្យភាពនៅសហគមន៍។ បុគ្គលិកដែលចាត់តាំងមកពីអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលថ្នាក់ជាតិ នឹងត្រូវចូលរួមចំណែកផងដែរនៅក្នុងការបណ្តុះបណ្តាលដល់គ្រូបង្គោល។ ដៃគូជំនាញ នឹង ផ្តល់ការបណ្តុះបណ្តាលរំលឹកឡើងវិញ និងការគាំទ្រជាប្រចាំព្រមទាំងធ្វើការងារជាមួយអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលដែលជាអ្នកអនុវត្ត ដើម្បីធ្វើឲ្យកាន់តែប្រសើរ ឡើងនូវកម្មវិធីបណ្តុះបណ្តាល និងយុទ្ធសាស្ត្រក្នុងការរៀនសូត្រតាមរយៈការអនុវត្តផ្ទាល់ក្នុងកំឡុង៣ឆ្នាំដំបូងនៃកម្មវិធី។ សម្រាប់ផ្នែកផ្គត់ផ្គង់ ដៃគូជំនាញក្នុងការបណ្តុះបណ្តាល នឹងសម្របសម្រួលជាមួយមន្ត្រីរបស់គ.ជ.អ.ប ដើម្បី មន្ត្រីនៅថ្នាក់ស្រុក (រួមទាំងមន្ត្រីសុខាភិបាល និងអប់រំ) ទទួលបានការបណ្តុះបណ្តាល និងមានការគាំទ្រលើការកសាងសមត្ថភាពគ្រប់គ្រាន់ផងដែរ។

លទ្ធផល ៣.៦៖កម្មវិធីបណ្តុះបណ្តាល សម្ភារៈ និងវិធីសាស្ត្រ (សម្រាប់ផ្នែកតម្រូវការ និងផ្នែកផ្គត់ផ្គង់) ត្រូវបានបង្កើត

១៩. ដៃគូជំនាញក្នុងការបណ្តុះបណ្តាល នឹងរៀបចំនូវសម្ភារៈសម្រាប់សិក្សាទាំងអស់ដើម្បីអនុវត្តសកម្មភាពក្នុងការកសាងសមត្ថភាព និងការបណ្តុះបណ្តាល។ រយៈពេល និងប្រធានបទសម្រាប់ការបណ្តុះបណ្តាលក្នុងដំណាក់កាលដំបូង (ដែលចាំបាច់សម្រាប់គោលបំណងការងារថវិកា) កំពុងបង្កើតឡើងដោយក្រុមរៀបចំ ISAF។ កម្មវិធីបណ្តុះបណ្តាលនឹងត្រូវ៖

- ផ្អែកលើ គោលការណ៍នៃការសិក្សាសម្រាប់មនុស្សធំ និងការរៀនសូត្រតាមរយៈការអនុវត្តផ្ទាល់ ដោយសកម្ម (ដោយបញ្ចូលនូវវដ្តនៃព័ត៌មាន ការឆ្លុះបញ្ចាំង និងសកម្មភាពនានា)
- ធ្វើការសាកល្បងមុននឹងដាក់ឲ្យអនុវត្ត
- បង្កើតឡើងតាមរយៈដំណើរការនៃការចូលរួម មានលំហាត់អនុវត្ត មានមធ្យោបាយផ្សេងៗទៀត ដើម្បីវាយតម្លៃលើការរៀនសូត្រ
- កំណត់ពីតម្រូវការផ្សេងៗរបស់ស្ត្រី យុវវ័យ និងក្រុមប្រជាពលរដ្ឋផ្សេងៗទៀត។

ដៃគូជំនាញនឹងធ្វើការយ៉ាងជិតស្និទ្ធិជាមួយ គ.ជ.អ.ប ដើម្បីជួយរៀបចំកម្មវិធី និងសម្ភារៈសិក្សា សម្រាប់ការបណ្តុះបណ្តាលឲ្យបានសមស្រប សម្រាប់ស្ថាប័ន អង្គភាពរបស់រដ្ឋាភិបាលនៅថ្នាក់មូលដ្ឋាន (ថ្នាក់ស្រុក និងឃុំ)។ ក្រោមកម្មវិធីដែលផ្តោតលើការរៀនសូត្រ (សូមមើលសមាសភាគទី៥) សម្ភារៈសម្រាប់ការបណ្តុះបណ្តាលនឹងត្រូវពិនិត្យមើល និងកែសម្រួលឡើងវិញជារៀងរាល់ឆ្នាំតាមការចាំបាច់។)

លទ្ធផល ៣.៧ ការកសាងសមត្ថភាពដល់ដៃគូអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលថ្នាក់ជាតិ និងមូលដ្ឋាន ដោយប្រើវិធីសាស្ត្របណ្តុះបណ្តាលគ្រូបង្គោល ត្រូវបានអនុវត្ត

២០. តាមរយៈការប្រើប្រាស់វិធីសាស្ត្របណ្តុះបណ្តាលគ្រូបង្គោល លទ្ធផលនេះមានគោលបំណងកសាងសមត្ថភាពអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលជាដៃគូអនុវត្តថ្នាក់ជាតិ និងមូលដ្ឋាន។ យន្តការមួយចំនួនទៀតត្រូវបានប្រើប្រាស់ដើម្បីឲ្យអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលជាដៃគូអនុវត្តនៅថ្នាក់មូលដ្ឋានមានសមត្ថភាព មានការគាំទ្រ និងមានជំនួយបច្ចេកទេសដែលពួកគេត្រូវការ ដើម្បីបំពេញតួនាទីប្រកបដោយជោគជ័យ និងមានប្រសិទ្ធភាព។ នៅក្នុងដំណាក់កាលនៃ ការចាប់ផ្តើមរបស់កម្មវិធី បុគ្គលិកពាក់ព័ន្ធនានាដែលមកពីអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលជាដៃគូនៅមូលដ្ឋានទាំងអស់នឹងចូលរួមក្នុងវគ្គបណ្តុះបណ្តាលគ្រូបង្គោល ដើម្បីឲ្យពួកគេទទួលបានចំណេះដឹង និងជំនាញដែលត្រូវការដើម្បីយកទៅបណ្តុះបណ្តាលបន្តដល់អ្នកសម្របសម្រួលគណនេយ្យភាពនៅថ្នាក់មូលដ្ឋាន។ ការបណ្តុះបណ្តាលគ្រូបង្គោល នឹងធ្វើឡើងនៅថ្នាក់ជាតិ និងមានរយៈពេលសរុបចំនួន ២០ថ្ងៃ។ សកម្មភាពអភិវឌ្ឍកសាងសមត្ថភាព និងការអនុវត្តនានានឹងត្រូវផ្តល់ក្នុងអំឡុងពេលនៃកម្មវិធី ដោយអនុញ្ញាតឲ្យអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលនៅមូលដ្ឋានបន្តពង្រឹងចំណេះដឹង ជំនាញ និងសមត្ថភាពបន្ថែមទៀត។

អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលនៅមូលដ្ឋាននឹងទទួលបាននូវគោលការណ៍ណែនាំទាក់ទងនឹងការបណ្តុះបណ្តាល ដែលមានលក្ខណៈគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ (ដែលត្រូវបានរៀបចំដោយដៃគូជំនាញក្នុងការបណ្តុះបណ្តាល) ព្រមទាំងទទួលបានព័ត៌មានដែលមានសារៈសំខាន់ និងការណែនាំពីវិធីសាស្ត្រដែលពួកគេត្រូវការដើម្បីឲ្យពួកគេអាចផ្តល់នូវវិធីសាស្ត្រផ្សេងៗក្នុងការបណ្តុះបណ្តាល និងការរៀនសូត្រតាមរយៈការអនុវត្តផ្ទាល់ដល់អ្នកសម្របសម្រួលគណនេយ្យភាពនៅសហគមន៍។ ទោះបីយ៉ាងណាក៏ដោយ បុគ្គលិកដែលផ្តល់ការបណ្តុះបណ្តាលមកពីអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលនៅថ្នាក់ជាតិ និងមូលដ្ឋាន ត្រូវបានលើកទឹកចិត្តឲ្យធ្វើការសម្រប និងកែសម្រួល

សម្ភារៈបណ្តុះបណ្តាលឲ្យបានសមស្រប ព្រមទាំងបន្តរួមចំណែកធ្វើឲ្យប្រសើរឡើងនូវសៀវភៅបណ្តុះបណ្តាលស្តីពីក្របខ័ណ្ឌគណនេយ្យភាពសង្គម។

២១. ក្រៅពីការបណ្តុះបណ្តាលគ្រូបង្គោល និងការផ្តល់ធនធានសម្រាប់ការបណ្តុះបណ្តាលដែលមានលក្ខណៈគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលនៅមូលដ្ឋានក៏នឹងត្រូវទទួលបានការផ្តល់យោបល់ជាប្រចាំ ការគាំទ្រផ្នែកប្រតិបត្តិការ និងជំនួយផ្នែកបច្ចេកទេសទៅតាមតម្រូវការ។ ជំនួញបច្ចេកទេសនឹងត្រូវផ្តល់ជាប្រចាំទៅតាមតម្រូវការរបស់អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល ជាដៃគូនៅថ្នាក់ជាតិ (ដោយមានការជួយគាំទ្រពីដៃគូជំនាញក្នុងការបណ្តុះបណ្តាលតាមតម្រូវការ)។ ដូចបានរៀបរាប់ខាងក្រោម (នៅក្នុងសមាសភាគទី៤) កម្មវិធីនឹងទទួលបានអត្ថប្រយោជន៍ពីសេវារបស់ដៃគូជំនាញក្នុងការបណ្តុះបណ្តាល។ ការគាំទ្រក្នុងការសិក្សា និងសេវាសម្រាប់ភាពជាដៃគូរបស់អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល រួមទាំងការរៀបចំឲ្យមានសេចក្តីសង្ខេបទាក់ទងនឹងដំណើរប្រតិបត្តិការ និងមេរៀនបទពិសោធន៍ដែលទទួលបាន ក៏ដូចជាសកម្មភាពក្នុងការរៀនសូត្រ និងការចែករំលែកនានានៅថ្នាក់មូលដ្ឋាន និងថ្នាក់ជាតិ នឹងរៀបរាប់ក្នុងផ្នែកខាងក្រោម។

លទ្ធផល ៣.៨៖ ការបណ្តុះបណ្តាលមន្ត្រីថ្នាក់ជាតិ ថ្នាក់ខេត្ត ថ្នាក់ស្រុកដោយប្រើវិធីសាស្ត្របណ្តុះបណ្តាលគ្រូបង្គោល ត្រូវបានអនុវត្ត

២២. ដៃគូជំនាញក្នុងការបណ្តុះបណ្តាលនឹងទទួលខុសត្រូវក្នុងការរៀបចំកម្មវិធីក្នុងការកសាងសមត្ថភាពដល់អង្គភាពរបស់រដ្ឋ និង ផ្តល់ការបណ្តុះបណ្តាលជាលក្ខណៈគ្រូបង្គោលដល់មន្ត្រីដែលពាក់ព័ន្ធរហូតដល់ថ្នាក់ស្រុក (រួមទាំងមន្ត្រី និងបុគ្គលិសុខាភិបាល និងអប់រំមកពីថ្នាក់ខេត្ត ស្រុក)។ ដើម្បីអនុវត្តការងារនេះ ដៃគូដែលផ្តល់ការបណ្តុះបណ្តាលនឹងធ្វើការសហការជិតស្និទ្ធិជាមួយគ.ជ.អ.ប ក្នុងការអភិវឌ្ឍសមត្ថភាពរបស់គ្រូបង្គោលមួយចំនួនរបស់គ.ជ.អ.ប។ ការបណ្តុះបណ្តាលគ្រូបង្គោល នឹងធ្វើនៅថ្នាក់ជាតិ និងមានរយៈពេលសរុបចំនួន១០ថ្ងៃ។ ការបណ្តុះបណ្តាលនេះ នឹងបំពេញបន្ថែមលើកម្មវិធីបណ្តុះបណ្តាលសម្រាប់ រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិដែលផ្តល់ដោយគ.ជ.អ.ប/ក្រសួងមហាផ្ទៃ។

២៣. **ទាក់ទងនឹងលទ្ធផលនៃសមាសភាគស្តីពីការសម្របសម្រួល និងការកសាងសមត្ថភាព** នឹងបង្កើតឲ្យមានការប្រាស្រ័យទាក់ទង និងការចូលរួមប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពរវាងប្រជាពលរដ្ឋ និងសមាជិកក្រុមប្រឹក្សាឃុំ។ សមាសភាគនេះ នឹងបង្កើតឲ្យមានក្រុមអ្នកសម្របសម្រួលដែលមានជំនាញ និងតំណាងអង្គការសហគមន៍មូលដ្ឋាននៅតាមសហមន៍ ព្រមទាំងបានអភិវឌ្ឍសមត្ថភាពរបស់អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលនៅមូលដ្ឋានឲ្យចេះធ្វើការហ្វឹកហ្វឺនណែនាំ និងបង្រៀនពួកគេ ក៏ដូចជាអភិវឌ្ឍជំនាញដល់អង្គភាពរបស់រដ្ឋាភិបាលនៅថ្នាក់មូលដ្ឋានក្នុងការសម្របសម្រួលឲ្យមានការចូលរួមប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព។ ដើម្បីសម្រេចបានកិច្ចការនេះត្រូវរៀបចំចងក្រងសម្ភារៈបណ្តុះបណ្តាល ការបណ្តុះបណ្តាលគ្រូបង្គោល ព្រមទាំងមានកម្មវិធីបណ្តុះបណ្តាលផ្ទាល់ និងការរៀនសូត្រតាមរយៈការអនុវត្តដោយផ្ទាល់ជាប្រចាំ។ អ្នកសម្របសម្រួលគណនេយ្យភាពសហគមន៍ នឹងទទួលបានការគាំទ្រដោយការអនុវត្តសកម្មភាពនានា។ លទ្ធផលនេះនឹងផ្តោតលើសេចក្តីត្រូវការក្នុងការចូលរួមជាលក្ខណៈប្រព័ន្ធរបស់ស្ត្រី និងយុវវ័យ ដែលត្រូវយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះស្ត្រី និងយុវវ័យក្នុងការចូលរួមដោយពេញលេញ។

__តារាងសង្ខេប៖ សមាសភាគ ៣ – ការសម្របសម្រួល និងការកសាងសមត្ថភាព__

ផ្នែក	ការរៀបរាប់
គោលបំណង	បង្កើតឲ្យមានក្រុម មានជំនាញក្នុងការសម្របសម្រួលឲ្យមានការចូល រួមពីតួអង្គរដ្ឋ និងមិនមែនរដ្ឋនៅក្នុងដំណើរការគណនេយ្យភាពសង្គមប្រកបដោយលក្ខណៈស្ថាបនា និងទទួលបានលទ្ធផលប្រសើរ។ ធ្វើការអភិវឌ្ឍសមត្ថភាពរបស់តួអង្គរដ្ឋ និងមិនមែនរដ្ឋដែលគាំទ្រសកម្មភាពនៅ ថ្នាក់មូលដ្ឋានដើម្បីចូលរួមនៅក្នុងដំណើរការក្របខណ្ឌគណនេយ្យភាពសង្គម។
អនុសមាសភាគ	**៣ក. ការសម្របសម្រួល** **លទ្ធផល ៣.១៖** អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលជាដៃគូនៅមូលដ្ឋានដែលគាំទ្រអ្នកសម្របសម្រួលគណនេយ្យភាពនៅមូលដ្ឋានត្រូវបានជ្រើសរើស និងចុះកិច្ចសន្យា **លទ្ធផល ៣.២៖** ដៃគូអង្គការសហគមន៍មូលដ្ឋានដែលមានលក្ខណៈយុទ្ធសាស្ត្រ (ដោយផ្តោតលើ អ្នកតំណាងជាស្ត្រី និងយុវវ័យ) ត្រូវបានជ្រើសរើស **លទ្ធផល ៣.៣៖** អ្នកសម្របសម្រួលគណនេយ្យភាពនៅសហគមន៍ (ដោយផ្តោតលើស្ត្រី និងយុវវ័យ) ត្រូវបានជ្រើសរើស និងចងក្រងជាក្រុម **លទ្ធផល ៣.៤៖** សហគមន៍អនុវត្ត ត្រូវបានបង្កើតឡើងដើម្បីផ្តល់ការគាំទ្រជាប្រចាំ ដល់អ្នកសម្របសម្រួលគណនេយ្យភាពសហគមន៍ **៣ខ. ការបណ្តុះបណ្តាល ការហ្វឹកហ្វឺន និងកសាងសមត្ថភាព**[30] **លទ្ធផល ៣.៥៖** ដៃគូជំនាញក្នុងការបណ្តុះបណ្តាលស្តីពីគណនេយ្យភាពសង្គមត្រូវបានជ្រើសរើស **លទ្ធផល ៣.៦៖** កម្មវិធីបណ្តុះបណ្តាល សម្ភារៈ និងវិធីសាស្ត្រ សម្រាប់)ផ្នែកតម្រូវការ និងផ្នែកផ្គត់ ផ្គង់ត្រូវបានបង្កើត (**លទ្ធផល ៣.៧៖** ការកសាងសមត្ថភាពដល់ដៃគូអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលថ្នាក់ជាតិ និងមូលដ្ឋាន ដោយប្រើវិធីសាស្ត្របណ្តុះបណ្តាលគ្រូបង្គោល ត្រូវបានអនុវត្ត **លទ្ធផល ៣.៨៖** ការបណ្តុះបណ្តាលមន្ត្រីថ្នាក់ជាតិ ថ្នាក់ខេត្ត ថ្នាក់ស្រុកដោយប្រើវិធីសាស្ត្របណ្តុះ បណ្តាលគ្រូបង្គោល ត្រូវបានអនុវត្ត

[30] សមាសភាគទី៣ខ រួមបញ្ចូលការបណ្តុះបណ្តាលតាំងពីថ្នាក់ជាតិរហូតដល់ថ្នាក់ស្រុក (សម្រាប់ទាំងភាគីរដ្ឋ និងអង្គការនានា)។ សមាសភាពទី១ និងទី២ រួមមានលទ្ធផលសំខាន់ៗមួយចំនួនសម្រាប់ការលើកកម្ពស់ការយល់ដឹង និងការកសាងសមត្ថភាពរបស់អ្នកសម្របសម្រួលគណនេយ្យភាពសហគមន៍ អង្គការសហគមន៍មូលដ្ឋាន និងប្រជាពលរដ្ឋ) និងការបណ្តុះបណ្តាលដល់ភ្នាក់ងារឃុំ និងអ្នកផ្តល់សេវានានា។

សមាសភាគទី ៤៖ ការសិក្សារៀនសូត្រ និងការត្រួតពិនិត្យតាមដាន

១. សមាសភាគទី៤ ផ្តល់អាទិភាពលើការសិក្សារៀនសូត្រនៅក្នុងការអនុវត្តលើកិច្ចការសំខាន់ទាំងបីនៃសកម្មភាពគណនេយ្យភាពសង្គម (ព័ត៌មាន និងការងារថវិកា និងការត្រួតពិនិត្យតាមដានរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ)។ ដើម្បីលើកកម្ពស់ការអនុវត្តសកម្មភាពគណនេយ្យភាពសង្គម ISAF នឹងបញ្ចូលកិច្ចការសំខាន់មួយសម្រាប់ការសិក្សារៀនសូត្រ និងព្យាយាមបង្កើតឲ្យមានទម្លាប់នៃការសិក្សាក្នុងចំណោមអ្នកពាក់ព័ន្ធនានា។ គោលបំណងនៃសមាសភាគនេះគឺដើម្បីឲ្យមេរៀនបទពិសោធន៍ជាក់ស្តែងដែលទទួលបាន ត្រូវបានបញ្ចូលទៅក្នុងការអនុវត្តកម្មវិធី។ ការសម្រេចបានតាមគោលបំនងនេះមិនមែនជាការងាយស្រួលទេ។ មេរៀនបទពិសោធន៍ថ្មីៗបានបង្ហាញយើងនូវឧបសគ្គជាច្រើនក្នុងការរៀនសូត្រនៅក្នុងដំណើរការអភិវឌ្ឍនានា មិនមែនតែការងារគណនេយ្យភាពសង្គមប៉ុណ្ណោះទេ។ ដើម្បីដោះស្រាយឧបសគ្គទាំងនេះ ការបង្កើតទម្លាប់ក្នុងការសិក្សារៀនសូត្រ គឺជាគោលបំណងជាចម្បងនៃសមាសភាគនេះ។

២. ក្រៅអំពីបញ្ហាប្រឈម ការងារចម្បងរបស់ ISAF គឺត្រូវធ្វើយ៉ាងណាឲ្យមានការយល់ដឹងនៅមូលដ្ឋាន អំពីកិច្ចការណាខ្លះដែលអនុវត្តបាន ឬអនុវត្តមិនបាន ត្រូវមានការចែករំលែកនូវមេរៀន បទពិសោធន៍ដែលទទួលបានឲ្យបានទូលំទូលាយ និងផ្តល់មតិយោបល់ លើការកែសម្រួលគោលនយោបាយ ។ ការផ្តោតជាចម្បងក្នុងការសិក្សារៀនសូត្រនេះ គឺសម្រាប់អ្នកពាក់ព័ន្ធនានានៅមូលដ្ឋាន រួមមាន អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលនៅមូលដ្ឋាន អ្នកសម្របសម្រួលគណនេយ្យភាពសហគមន៍ និងមន្ត្រីសាធារណៈនៅមូលដ្ឋាន ដែលត្រូវធ្វើការរួមគ្នាក្នុងការអនុវត្តដំណើរការនៃការផ្តល់ព័ត៌មាន ការងារថវិកា និងការត្រួតពិនិត្យតាមដានរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ។ អ្នកពាក់ព័ន្ធទាំងនេះ នឹងត្រូវធ្វើការពន្យល់ពីគោលការណ៍ណែនាំ ការសាកល្បងនានា ព្រមទាំងការផ្តួចផ្តើមនានាពាក់ព័ន្ធនឹងគោលគំនិត ខ្លឹមសារ ដំណើរការ និងការរៀបចំស្ថាប័នជាដើម។ សមាសភាគដែលផ្តោតលើការសិក្សារៀនសូត្រនេះនឹងត្រូវៈ

- (១) ផ្តួចផ្តើមសកម្មភាពនានាតាមស្ថានភាពនៅមូលដ្ឋាន និងនៅក្នុងសហគមន៍ជាក់លាក់ណាមួយ ដែលអាចចែករំលែក និងយកទៅអនុវត្តបាននៅកន្លែងដទៃទៀត
- (២) អនុញ្ញាតឲ្យអ្នកពាក់ព័ន្ធនានាអាចបញ្ចេញមតិដោយសេរី លើកិច្ចការអ្វីខ្លះដែលពួកគេយល់ថាអាចអនុវត្តបាន ឬមិនបាន
- (៣) ធានាថាគោលនយោបាយ និងគោលការណ៍នានារបស់រដ្ឋាភិបាលពាក់ព័ន្ធនឹងតម្លាភាព និងគណនេយ្យភាព មានការឆ្លើយតបចំពោះបញ្ហា និងអាចអនុវត្តបានដោយជោគជ័យ។

៣. ដើម្បីឲ្យកិច្ចការនេះត្រូវបានលើកកម្ពស់ និងអនុវត្តទាំងស្រុង ISAF ត្រូវមានការចូលរួមពីដៃគូជំនាញពាក់ព័ន្ធការរៀនសូត្របទពិសោធន៍នានា។ ដៃគូជំនាញឯករាជ្យពាក់ព័ន្ធការរៀនសូត្រ នឹងបង្កើតឲ្យមានវេទិកាសម្រាប់សិក្សារៀនសូត្រ និងត្រួតពិនិត្យពីថ្នាក់មូលដ្ឋានដល់នៅថ្នាក់ជាតិ ដូចបានរៀបរាប់នៅក្នុងលទ្ធផលខាងក្រោម។ ដៃគូជំនាញ នឹងបង្កើតជាវេទិការួមមួយដើម្បីទទួលបានមតិឆ្លុះបញ្ចាំង និងយោបល់ត្រឡប់ចំពោះគោលនយោបាយ និងការអនុវត្តជាក់ស្តែងទាំងស្ថាប័ន អង្គភាពរបស់រដ្ឋាភិបាល និងសង្គមស៊ីវិល។

សមាសភាគ ៤ក៖ ការសិក្សាពីមេរៀនដែលរៀនសូត្របាន និងយោបល់ត្រឡប់

លទ្ធផល ៤.១៖យុទ្ធសាស្រ្ត និងផែនការសកម្មភាព ក្នុងការសិក្សារៀនសូត្រដែលមានលក្ខណៈច្នៃប្រឌិតត្រូវបានបង្កើតឡើង

៤. ទម្លាប់នៃការសិក្សារៀនសូត្រ នឹងត្រូវបំពាក់បំប៉នបន្ថែមតាមរយៈយន្តការដែលមានការច្នៃប្រឌិត និងមានរបៀបរបបជាក់លាក់។ ឧបករណ៍ និងដំណើរការនានា នឹងត្រូវបង្កើតឡើង សម្រាប់រាយការណ៍ពីមូលដ្ឋាន ចំណែកឯវេទិកានឹងត្រូវធ្វើឡើងដើម្បីជំរុញឲ្យមានការជជែកពិភាក្សា និងសន្ទនាតាមគោលការណ៍បើកទូលាយចំហរសម្រាប់ការសិក្សារៀនសូត្រ។ យុទ្ធសាស្រ្ត និងផែនការសកម្មភាពលម្អិតសម្រាប់សិក្សារៀនសូត្រ ការស្រាវជ្រាវ និងត្រួតពិនិត្យតាមដាន ដែលជាគោលការណ៍ណែនាំក្នុងការសិក្សារៀនសូត្រ នឹងត្រូវរៀបចំឡើង ក្នុងអំឡុងពេលនៃការរៀបចំតាក់តែងកម្មវិធី និងនៅពេលចាប់ផ្តើមអនុវត្ត។ យុទ្ធសាស្រ្តនេះ នឹងបញ្ចូលនូវលទ្ធផលជាច្រើនដែលត្រូវរៀបរាប់នៅផ្នែកខាងក្រោម។

លទ្ធផល ៤.២៖ឧបករណ៍ និងឯកសារណែនាំនានាត្រូវបានរៀបចំ និងផ្សព្វផ្សាយ

៥. ដើម្បីឲ្យមានការផ្តោតខ្លាំងទៅលើ "ការសិក្សាតាមរយៈការអនុវត្តផ្ទាល់" អ្នកពាក់ព័ន្ធនានានៅមូលដ្ឋានត្រូវបានលើកទឹកចិត្ត និងគាំទ្រឲ្យមានការចូលរួមនៅក្នុងដំណើរការជាប្រចាំនៃការឆ្លុះបញ្ចាំង និងការអនុវត្តនានា។ គេរំពឹងថា ការសិក្សារៀនសូត្រ នឹងត្រូវគាំទ្រ សម្របសម្រួលដោយដៃគូអនុវត្ត តាមរយៈការសហការជាមួយនឹងដៃគូដទៃទៀតនៅមូលដ្ឋាន។ ការសិក្សារៀនសូត្រ គឺជាគោលបំណងសំខាន់ នៅក្នុងសំណើនានាសម្រាប់ការផ្តល់មូលនិធិគាំទ្រ ដែលត្រូវរៀបចំដោយដៃគូអនុវត្តនានា។ ការអនុវត្តបែបនេះត្រូវផ្អែកលើឯកសារណែនាំទាំងឡាយដែលបង្កើតឡើងដោយដៃគូជំនាញក្នុងការសិក្សារៀនសូត្រ។

លទ្ធផល ៤.៣៖ វេទិកាសិក្សារៀនសូត្រ និងការផ្តល់យោបល់ត្រឡប់ត្រូវបានរៀបចំជាទៀតទាត់

៦. មានការរំពឹងទុកថា វេទិកាសម្រាប់ការផ្លាស់ប្តូរ ការជជែកពិភាក្សា និងការសន្ទនានានា នឹងត្រូវរៀបចំឡើងពីថ្នាក់មូលដ្ឋានដល់ថ្នាក់ជាតិ ដើម្បីផ្តល់ជាវេទិកាចូលរួមយោបល់ដោយសេរីអំពីអ្វីដែលអ្នកចូលរួមបានសិក្សារៀនសូត្រ។ កិច្ចការនេះ ពាក់ព័ន្ធជាមួយការផ្តល់សិទ្ធិ និងការចូលរួមពីអ្នកសម្របសម្រួលគណនេយ្យភាពសហគមន៍ នៅក្នុងដំណើរការឆ្លុះបញ្ចាំង និងការសម្របសម្រួលនានា រវាងអង្គការដៃគូនៅមូលដ្ឋាន។ ដៃគូអនុវត្តនានានៅថ្នាក់ជាតិ នឹងសម្របសម្រួលនូវដំណើរការ និងការផ្លាស់ប្តូរយោបល់លើប្រធានបទនានាក្នុងការចែករំលែកបទពិសោធន៍។ ដៃគូសម្រាប់ការសិក្សារៀនសូត្រ នឹងជំរុញរៀបចំឲ្យមានវេទិកាពីរដងក្នុងមួយឆ្នាំ (រួមមានស្ថាប័ន អង្គភាពរដ្ឋ និងអង្គការសង្គមស៊ីវិលសំខាន់ៗ ក៏ដូចជាអ្នកពាក់ព័ន្ធការងារស្រាវជ្រាវនានា) ដើម្បីធ្វើការពិភាក្សា និងសម្រេចលើមេរៀនដែលទទួលបាន។

លទ្ធផល ៤.៤៖ការផ្តល់យោបល់ត្រឡប់ និងដំណើរការពិនិត្យកែសម្រួលគោលនយបាយ ដើម្បីលើកកម្ពស់ការអនុវត្ត ISAF ត្រូវបានបង្កើត

៧. ទន្ទឹមនឹងការរំពឹងទុកថា ដៃគូអនុវត្តនៅមូលដ្ឋានអាចមានភាពបត់បែនក្នុងការប្រើប្រាស់ឧបករណ៍នានាស្របតាមបរិបទនៅក្នុងមូលដ្ឋានរបស់ខ្លួន គេក៏រំពឹងថានៅក្នុងដំណើរការនៃការអនុវត្ត នឹងទទួលបាននូវមេរៀន

ជាច្រើន ដែលអាចជួយដល់ដៃគូទាំងអស់នៅក្នុងការអនុវត្ត ISAF។ មេរៀនបទពិសោធន៍ដែលទទួលបាននឹងត្រូវចងក្រងជាឯកសារទៅតាម៖

(១) មេរៀនបទពិសោធន៍ដែលអាចលើកកម្ពស់ការអនុវត្តនូវដំណើរការនានាដែលមានស្រាប់ (មេរៀនទាំងនេះនឹងត្រូវផ្សព្វផ្សាយតាមរយៈការធ្វើបច្ចុប្បន្នភាព និងកែសម្រួលឯកសារណែនាំនានា)

(២) មេរៀនទាំងឡាយណា ដែលប៉ះពាល់ ឬធ្វើឲ្យមានការផ្លាស់ប្តូរគោលនយោបាយ និងដំណើរការនានាដែលបង្កើតឡើងរហូតមកទល់បច្ចុប្បន្ននេះ។

មេរៀនទាំងឡាយដែលប៉ះពាល់ដល់ការផ្លាស់ប្តូរគោលនយោបាយនឹងត្រូវចងក្រង និងផ្សព្វផ្សាយ ព្រមទាំងធ្វើការកែសម្រួលនូវគោលការណ៍ ឬនីតិវិធីដែលមានស្រាប់។ ដំណើរការនៃការកែសម្រួល និងការផ្តល់មតិយោបល់ត្រឡប់ នឹងជួយដល់ការអនុវត្តISAF ក្នុងដំណើរការសិក្សារៀនសូត្រ ក៏ដូចជា អាចសម្របទៅតាមការចាំបាច់ដើម្បីធ្វើឲ្យលទ្ធផលប្រសើរឡើងជាបន្តបន្ទាប់។

លទ្ធផល ៤.៥៖ ការសិក្សាជាក់លាក់ត្រូវបានរៀបចំដោយដៃគូជំនាញលើការសិក្សារៀនសូត្រ ដើម្បីគាំទ្រដល់ការអភិវឌ្ឍគោលនយោបាយ និងការអនុវត្ត ISAF

៨. ***របៀបអនុវត្តISAF នៅតំបន់ទីប្រជុំជន៖*** នៅក្នុងដំណាក់កាលដំបូង ការអនុវត្ត ISAF នឹងផ្តោតលើការអនុវត្តនៅតាមស្រុកនៅជនបទ ប៉ុន្តែស្របពេលជាមួយគ្នានេះដែរ ដំណើរការនៃការបង្កើតឲ្យមានរបៀបអនុវត្ត ISAF នៅតំបន់ទីប្រជុំជននឹងត្រូវរៀបចំដោយដៃគូជំនាញអនុវត្តការសិក្សារៀនសូត្រ។ គេរំពឹងថា ស្របពេលដែលរបៀបអនុវត្តទាំងនោះធ្វើឡើងដើម្បីទទួលបាននូវលទ្ធផលដូចគ្នា និងផ្អែកលើបទពិសោធន៍នៃការអនុវត្ត ISAF នៅ ទីជនបទ របៀបអនុវត្តទាំងនោះនឹងសម្រប តាមបរិបទផ្សេងៗទៅតាមស្ថាប័នអង្គភាព និងសហគមន៍តាមទីប្រជុំជន (មានន័យថា សេវាសម្រាប់ទីប្រជុំជន និងសហគមន៍អាទិភាពអនុវត្តនូវសេវា និងធនធានផ្សេងៗគ្នា ប្រជាពលរដ្ឋក៏ត្រូវការព័ត៌មានផ្សេងៗគ្នា ហើយដំណើរការសម្រាប់ការចូលរួមក៏ខុសៗគ្នាផងដែរ)។ ក្នុងអំឡុងឆ្នាំ ២០១៥ ដៃគូជំនាញអនុវត្តការសិក្សារៀនសូត្រនឹងធ្វើការសិក្សា រៀបចំសិក្ខាសាលា និងរៀបចំឯកសារសម្រាប់អនុវត្ត ISAF នៅទីប្រជុំជន។ នៅ ចុងឆ្នាំ ២០១៥ ឧបករណ៍នានា និង ដំណើរការទាំងឡាយនឹងត្រូវបង្កើតឡើងសម្រាប់តំបន់ទីប្រជុំជន ក្នុងគោលបំណងពង្រីកទៅដល់សង្កាត់ ក្រុងក្នុងឆ្នាំ ២០១៦-២០១៧។

៩. ***ឱកាសក្នុងការធ្វើឲ្យគណនេយ្យភាពសង្គមមានភាពប្រសើរឡើងតាមរយៈយន្តការបច្ចេកវិទ្យាព័ត៌មាន និងសារគមនាគម៍។*** តាមរយៈបទពិសោធន៍ពីប្រទេសនានាបានបង្ហាញថា យន្តការដើម្បីឲ្យមានការចូលរួមរបស់ប្រជាពលរដ្ឋក្នុងការធ្វើឲ្យការផ្តល់សេវា និងការវិភាជន៍ធនធានកាន់តែប្រសើរឡើង អាចធ្វើការពង្រឹងបានតាមរយៈការប្រើប្រាស់យន្តការបច្ចេកវិទ្យាព័ត៌មាន និងសារគមនាគម៍។ ប៉ុន្តែ មកទល់នឹងពេលនេះ ប្រទេសកម្ពុជាមិនទាន់បានប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យាព័ត៌មាន និងសារគមនាគម៍ ដើម្បីលើកកម្ពស់ការទទួលបាននូវព័ត៌មាន ការដោះស្រាយបណ្តឹងតវ៉ានានា ឬប្រព័ន្ធគណនេយ្យភាពណាមួយនៅឡើយ។ ការប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យាទូរស័ព្ទនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា និងការបង្កើនតំបន់គ្របដណ្តប់សេវាច្រើនឡើងៗ នឹងផ្តល់ជាមធ្យោបាយដើម្បីសាកល្បងមើលថា តើប្រជាពលរដ្ឋកម្ពុជាប្រើប្រាស់នូវប្រព័ន្ធបច្ចេកវិទ្យាព័ត៌មាន និងសារគមនាគម៍បាន

កម្រិតណា។ នៅក្នុងកម្មវិធីដែលផ្តោតទៅលើការសិក្សារៀនសូត្របទពិសោធន៍ នឹងធ្វើការស្រាវជ្រាវ និងសាកល្បងនូវជម្រើសក្នុងការប្រើប្រាស់នូវមធ្យោបាយបច្ចេកវិទ្យាព័ត៌មាន និងសារគមនាគមន៍ ព្រមទាំងកំណត់អ្នកដែលទទួលជោគជ័យទាំងពីខាងស្ថាប័ន អង្គភាពរបស់រដ្ឋ និងសង្គមស៊ីវិលក្នុងការធ្វើឲ្យមានការផ្លាស់ប្តូរ និងធ្វើការពិចារណាពីអាទិភាពសម្រាប់សាកល្បងនៅក្នុងបរិបទនៃការអនុវត្ត ISAF។

១០. *និរន្តរភាពនៃការរៀបចំស្ថាប័នសម្រាប់សម្របសម្រួលសកម្មភាពក្នុងការអនុវត្ត ISAF* ការលើកកម្ពស់និរន្តរភាពនៃដំណើរការសម្របសម្រួលគណនេយ្យភាពសង្គម គឺជាចំនុចសំខាន់ក្នុងការផ្តួចផ្តើមអនុវត្តគណនេយ្យភាពសង្គមទូទាំងប្រទេស។ នៅក្នុងពេលចាប់ផ្តើមដំបូងនៃកម្មវិធី យុទ្ធសាស្ត្រក្នុងការសម្របសម្រួល និងការសាកល្បងការរៀបចំសម្របសម្រួលត្រូវបានរៀបចំឡើង។ ការងារនេះ នឹងការបង្ហាញនូវជម្រើសនានា និងលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យសម្រាប់ធ្វើការវាយតម្លៃ (ដែលត្រូវធ្វើឡើង ដោយដៃគូជំនាញក្នុងការរៀនសូត្របទពិសោធន៍ និងការត្រួតពិនិត្យតាមដាន)។ ក្នុងចំណោម ជម្រើសផ្សេងៗ ទៀត ការិយាល័យប្រជាពលរដ្ឋ ឬតំណាងប្រជាពលរដ្ឋ ត្រូវបានចាត់ទុកជាកន្លែងមួយដែលធ្វើការសម្របសម្រួលសកម្មភាពគណនេយ្យភាពសង្គមនៅថ្នាក់ស្រុក។[31]

<u>***សមាសភាគ ៤ខ៖ ការត្រួតពិនិត្យតាមដាន និងលទ្ធផល***</u>

លទ្ធផល ៤.៦៖ ការត្រួតពិនិត្យតាមដានលើលទ្ធផលត្រូវបានរៀបចំឡើងស្របតាមក្របខ័ណ្ឌការងារដែលបានព្រមព្រៀង

១១. វិធីសាស្ត្រនេះ នឹងយកចិត្តទុកដាក់ទៅលើលទ្ធផលនានា ព្រមទាំងមានការទទួលស្គាល់ថាការផ្លាស់ប្តូរប្រែប្រួលនូវសមិទ្ធផលនៃការងារនេះត្រូវទាមទារនូវពេលវេលាច្រើន។ ដើម្បីទទួលបានលទ្ធផលនេះ របាយការណ៍នៅឆ្នាំទីមួយ នឹងផ្តោតលើលទ្ធផលជាក់លាក់មួយចំនួនដែលពាក់ព័ន្ធនឹងព័ត៌មាន និងការងារថវិកា និងក្របខ័ណ្ឌត្រួតពិនិត្រតាមដានរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ។ ក្របខ័ណ្ឌលទ្ធផលនៅក្នុងផ្នែកទី៧ រួមមានសូចនាការសមិទ្ធផលរបស់គម្រោង ក៏ដូចជាលទ្ធផលដែលទទួលបានភ្លាមៗ (លទ្ធផលសំខាន់ៗ គោលដៅ(milestone) សូចនាករ និងថវិកា)។ លទ្ធផលដែលទទួលបានភ្លាមៗនឹងត្រូវបង្ហាញនៅក្នុងសមាសភាគនីមួយៗនៃសមាសភាគទាំងបី។ ទិន្នន័យ និងរបាយការណ៍អនុវត្ត នឹងត្រូវរៀបចំដោយអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលដែលជួយសម្របសម្រួល អង្គការដែលអនុវត្តផ្នែកតម្រូវការ និងគ.ជ.អ.ប ដែលធ្វើការងារលើផ្នែកផ្គត់ផ្គង់។ ដៃគូជំនាញពាក់ព័ន្ធការសិក្សារៀនសូត្រ នឹងចងក្រងនូវព័ត៌មានទាំងនេះឲ្យបានគ្រប់ជ្រុងជ្រោយទៅក្នុងរបាយការណ៍រួមគ្នាប្រចាំត្រីមាស និងឆមាស។ របាយការណ៍ទាំងនេះមានបញ្ចូលនូវការពិនិត្យមើលឡើងវិញ និងការវាយតម្លៃរបស់ដៃគូជំនាញពាក់ព័ន្ធការសិក្សាបទពិសោធន៍លើបញ្ហា ឧបសគ្គ និងអនុសាសន៍នានា។ ការត្រួត

[31] បច្ចុប្បន្ននេះ មុខងារនេះបានបង្កើតឡើងនៅក្នុងក្រុងចំនួន ៣៥ និងបានសាកល្បងនៅក្នុងស្រុក១។ ការិយាល័យប្រជាពលរដ្ឋបង្កើតឡើងក្នុងគោលបំណងដើម្បីផ្តល់ការណែនាំ និងផ្តល់ការគោរព និងមិនចំណុះបុគ្គលណាមួយឡើយ។ ការិយាល័យប្រជាពលរដ្ឋកើតឡើងដោយការបោះឆ្នោតរបស់គណៈកម្មការនៅមូលដ្ឋានដែលមានសមាសភាពមកពីសមាជិកក្រុមប្រឹក្សាស្រុក រួមជាមួយនឹងតំណាងមកពីខាងអាជីវករ៣រូប និងតំណាងពីសង្គមស៊ីវិល៣ រូបទៀតដើម្បីធានានូវភាពស្របច្បាប់និងឯករាជ្យភាព។ មុខងារបច្ចុប្បន្នរបស់ការិយាល័យប្រជាពលរដ្ឋគឺទទួលដោះស្រាយនូវការប្តឹងផ្តល់របស់ប្រជាពលរដ្ឋ និងត្រួតពិនិត្យមើលដំណើរការប្រព្រឹត្តទៅរបស់ការិយាល័យច្រកចេញចូលតែមួយ។ ប្រសិនបើយន្តការនេះត្រូវបានយកទៅអនុវត្តនៅតំបន់ជនបទក្នុងដំណាក់កាលបន្ទាប់នៃការអនុវត្តជអ៣ គេត្រូវពិចារណាលើការបង្កើតឲ្យមានការិយាល័យប្រជាពលរដ្ឋដែលជាតួនាទីមួយដ៏សំខាន់។

ពិនិត្យមើលឡើងវិញ នេះអាចនឹងធ្វើឡើងដោយផ្តោតលើប្រធានបទជាក់លាក់ ឬក៏ប្រើប្រាស់នូវវិធីសាស្រ្ត ករណីសិក្សា (ឧទាហរណ៍ ការចងក្រងជាសហគមន៍) ជាជាងផ្តោតលើទិដ្ឋភាពទូទៅនៃការអនុវត្ត។ របាយការណ៍ទាំងនោះនឹងអាចរកបានជាសាធារណៈ និងយកមកធ្វើការពិភាក្សាក្នុងកិច្ចប្រជុំត្រីមាស ដែលធ្វើឡើងដើម្បីត្រួតពិនិត្យលើការអនុវត្ត ដែលដឹកនាំដោយដៃគូជំនាញពាក់ព័ន្ធសិក្សារៀនសូត្របទពិសោធន៍ និងមានអ្នកចូលរួមទាំងផ្នែកតម្រូវការ និងផ្នែកផ្គត់ផ្គង់។

លទ្ធផល ៤.៧៖ ការវាយតម្លៃលើផលប៉ះពាល់ ត្រូវបានអនុវត្ត

១២. ការវាយតម្លៃលើផលប៉ះពាល់ ត្រូវធ្វើឡើងដោយការប្រៀបធៀបនូវសូចនាករនៃសមិទ្ធផលទទួលបាន រវាងទិន្នន័យដើមគ្រា ជាមួយទិន្នន័យបណ្តាឆ្នាំក្រោយពេលអនុវត្តកម្មវិធី និងប្រៀបធៀបរវាងក្រុមដែលមិនបានអនុវត្តសកម្មភាពជាមួយក្រុមអនុវត្តសកម្មភាព[32]។ សូចនាករមួយចំនួនទៀត ក៏នឹងត្រូវយកមកធ្វើការប្រៀបធៀបដែរដូចជា៖

(១) សូចនាករកញ្ចប់ព័ត៌មាន I4Cs (អត្រាអ្នកចុះឈ្មោះចូលរៀន អត្រាទទួលបានវ៉ាក់សាំង ។ល។)

(២)សូចនាករប័ណ្ណដាក់ពិន្ទុនៅសហគមន៍ (ដែលប្រើសម្រាប់វាស់ស្ទង់ពីការពេញចិត្តរបស់ប្រជាពលរដ្ឋចំពោះសេវានានា)

(៣)សូចនាករស្តីពីការយល់ដឹងរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ ការលើកកម្ពស់សិទ្ធិអំណាច និងការវាយតម្លៃពីការឆ្លើយតបនានាដែលប្រមូលបានពីការធ្វើការអង្កេតលើប្រជាពលរដ្ឋ[33]។

លទ្ធផល ៤.៨៖ ដំណើរការចងក្រងជាឯកសារ និងសវនកម្មត្រូវបានរៀបចំអនុវត្ត

១៣. ដំណើរការនានាដូចជា ការបណ្តុះបណ្តាល ការសម្របសម្រួល ការទទួលយកអនុសាសន៍របស់ ប្រជាពលរដ្ឋ ការបញ្ច្រាបយុវវ័យ ការផ្តួចផ្តើមផ្សេងៗ និងនិរន្តរភាព នឹងត្រូវវាយតម្លៃតាមរយៈសវនកម្មលើដំណើរការអនុវត្ត។ ការត្រួតពិនិត្យមើលឡើងវិញលើគោលនយោបាយក្នុងមួយឆមាសម្តង ផ្តល់ឱកាសក្នុងការពិភាក្សាពីមេរៀនបទពិសោធន៍ដែលទទួលបាន។ មេរៀនបទពិសោធន៍ដែលទទួលបាននឹងផ្តោតទៅលើកម្រិតនៃការផ្លាស់ប្តូរប្រែប្រួល ដែលដំណើរការអនុវត្តធ្វើឲ្យប៉ះពាល់ដល់លទ្ធផលនានា។ ការសម្រេចចុងក្រោយនៃសវនកម្មលើដំណើរការអនុវត្ត នឹងធ្វើឡើងនៅពេលដែលយុទ្ធសាស្រ្តក្នុងការរៀនសូត្របទពិសោធន៍ និងស្រាវជ្រាវត្រូវបានបញ្ចប់។ ការធ្វើសវនកម្មលើដំណើរការរួមមាន ប្រសិទ្ធភាពនៃការបណ្តុះបណ្តាល និងដំណើរការ និងវិធីសាស្រ្តផ្សេងៗក្នុងការបណ្តុះបណ្តាលដែលមានប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់ ការរៀបចំផ្សេងៗក្នុងការសម្របសម្រួល វិធីសាស្រ្តប៉ះពាល់លើការអនុវត្ត អត្រាទទួលយកអនុសាសន៍របស់ប្រជាពលរដ្ឋមានកម្រិតប៉ុណ្ណា ការបញ្ច្រាបយេនឌ័រប្រសិទ្ធភាពមានប្រសិទ្ធភាពកម្រិតណា បញ្ហាយេនឌ័រត្រូវបានដោះស្រាយដោយជោគជ័យកម្រិតណា ការផ្តួចផ្តើមសកម្មភាពនៅមូលដ្ឋានទទួលបានលទ្ធផលកម្រិតណាហើយតើការសម្រេច

---

[32] ការប្រើប្រាស់វិធីសាស្រ្ត DD ដើម្បីឲ្យស្របទៅតាមបរិបទនីមួយៗ (DD) កាន់តែមានការប្រើប្រាស់ច្រើនឡើងនៅក្នុងវិស័យសេដ្ឋកិច្ចអភិវឌ្ឍ។ សម្រាប់ព័ត៌មានបន្ថែមអាចចូលទៅក្នុងគេហទំព័រ http://www.poertyactionlab.org/)។ គេទំនងជាលើកយកបច្ចេកទេសដែលប្រើប្រាស់សម្រាប់សិក្សាពីទំនាក់ទំនងខុសប្លែកគ្នា រវាងក្រុមដែលមិនទាន់បានអនុវត្តសកម្មភាព និងក្រុមដែលបានអនុវត្តសកម្មភាព ដោយសារតែការងាររបស់ឃុំទំនងជាមិនបានធ្វើឡើងដោយព្រាវៗឡើយ។

[33] ដើម្បីធ្វើការអង្កេតនេះ ចាំបាច់ត្រូវយកចិត្តដាក់ឲ្យបានច្រើនលើការវាស់វែងពីចំណេះដឹង ជាជាងសួរសំនួរនាំមុខដូចជា "តើអ្នកបានដឹងអំពីលុយរបស់សាលាដែរឬទេ?"។

ចិត្តនានាប៉ះពាល់លើនិរន្តរភាពកម្មវិធីកម្រិតណា។ គេរំពឹងថា ភាគច្រើននៃការសិក្សាទាំងនេះនឹងត្រូវចុះកិច្ចសន្យាបន្តពីដៃគូជំនាញពាក់ព័ន្ធការសិក្សារៀនសូត្របទពិសោធន៍ទៅឲ្យទីប្រឹក្សាជំនាញ និងអ្នកស្រាវជ្រាវផ្សេងៗទៀត។

១៤. **ចំពោះលទ្ធផលនានា** សមាសភាគដែលពាក់ព័ន្ធការសិក្សារៀនសូត្រ និងការត្រួតពិនិត្យតាមដាននឹងប្រឹងប្រែងបង្កើតទម្លាប់នៃការសិក្សារៀនសូត្របទពិសោធន៍ក្នុងចំណោមអ្នកពាក់ព័ន្ធនានា ហើយខិតខំធ្វើឲ្យមេរៀនបទពិសោធន៍ដែលទទួលបានជាក់ស្តែង ត្រូវបានដាក់បញ្ចូលក្នុងគោលនយោបាយ និងដំណើរការអនុវត្ត។ ភ្នាក់ងារអនុវត្តនានា នឹងមានទំនោរក្នុងការប្រើប្រាស់វិធីសាស្ត្រផ្ទាល់ខ្លួន និងផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់ពិសេសតែនៅក្នុងបរិបទនៃក្របខ័ណ្ឌ ដែលមាននៅក្នុង ISAF (ឧទាហរណ៍៖ ផលប៉ះពាល់លើស្ត្រី ឬយុវវ័យ)។ ស្របពេលជាមួយគ្នានោះ សមាសភាគនេះបង្កើតឲ្យមានគោលបំណងដោយឡែកៗ ការសិក្សារៀនសូត្របទពិសោធន៍អំពីអ្វីដែលអនុវត្តបាន និងអនុវត្តមិនបាន ព្រមទាំងធ្វើឲ្យមេរៀនបទពិសោធន៍នៅមូលដ្ឋាន ត្រូវបានយល់ដឹង និងមានការចែករំលែកទូទាំងប្រទេស។ សមាសភាគដែលពាក់ព័ន្ធការរៀនសូត្របទពិសោធន៍នឹងត្រូវ៖

(១) ធានាថាការផ្តួចផ្តើមច្នៃប្រឌិតដែលប្រើតាមស្ថានភាពនៅមូលដ្ឋាន និងតាមសហគមន៍ជាក់លាក់ ហើយអាចយកទៅអនុវត្តនៅកន្លែងផ្សេងៗទៀត

(២) ធានាថាគោលនយោបាយ និងគោលការណ៍ណែនាំនានារបស់រដ្ឋាភិបាលពាក់ព័ន្ធនឹងតម្លាភាព និងគណនេយ្យភាពមានការឆ្លើយតបទៅនឹងបញ្ហា និងទទួលបានជោគជ័យ។

តារាងសង្ខេប៖ សមាសភាគទី៤ក – ការសម្របសម្រួល និងការកសាងសមត្ថភាព

ផ្នែក	ការរៀបរាប់
គោលបំនង	• បង្កើតឲ្យមានវប្បធ៌មក្នុងការសិក្សារៀនសូត្រក្នុងចំណោមតួអង្គទាំងអស់ • ធានាឲ្យមានការរៀនសូត្រដោយផ្អែកលើភាពជាក់ស្តែង និងដាក់បញ្ចូលទៅក្នុងគោលនយោបាយ និងការអនុវត្ត • លើកកម្ពស់ការយល់ដឹង និងវាស់ស្ទង់ពីលទ្ធផល
អនុសមាសភាគ និងលទ្ធផល	**ក. ការសិក្សាពីមេរៀនដែលរៀនសូត្របាន និងយោបល់ត្រឡប់** **លទ្ធផល ៤.១៖**យុទ្ធសាស្រ្ត និងផែនការសកម្មភាពក្នុងការសិក្សារៀនសូត្រដែលមានលក្ខណៈច្នៃប្រឌិតត្រូវបានបង្កើតឡើង **លទ្ធផល ៤.២៖** ឧបករណ៍ និងឯកសារណែនាំនានាត្រូវបានរៀបចំ និងផ្សព្វផ្សាយ **លទ្ធផល ៤.៣៖** វេទិកាសិក្សារៀនសូត្រ និងការផ្តល់យោបល់ត្រឡប់ត្រូវបានរៀបចំជាទៀតទាត់ **លទ្ធផល ៤.៤៖** ការផ្តល់យោបល់ត្រឡប់ និងដំណើរការពិនិត្យកែសម្រួលគោលនយោបាយ ដើម្បីលើកកម្ពស់ការអនុវត្ត ISAF ត្រូវបានបង្កើត **លទ្ធផល ៤.៥៖** ការសិក្សាជាក់លាក់ត្រូវបានរៀបចំដោយដៃគូជំនាញលើការសិក្សារៀនសូត្រ ដើម្បីគាំទ្រដល់ការអភិវឌ្ឍគោលនយោបាយ និងការអនុវត្ត ISAF **ខ. ការត្រួតពិនិត្យតាមដាន និងលទ្ធផល** **លទ្ធផល ៤.៦៖** ការត្រួតពិនិត្យតាមដានលើលទ្ធផលត្រូវបានរៀបចំឡើងស្របតាមក្របខ័ណ្ឌការងារដែលបានព្រមព្រៀង **លទ្ធផល ៤.៧៖** ការវាយតម្លៃលើផលប៉ះពាល់ ត្រូវបានអនុវត្ត **លទ្ធផល ៤.៨៖** ដំណើរការចងក្រងជាឯកសារ និងសវនកម្មត្រូវបានរៀបចំអនុវត្ត

ផ្នែកទី៣ ការរៀបចំស្ថាប័ន

កំណត់សំគាល់: *ផ្នែកនេះរួមបញ្ចូលការរៀបចំការគ្រប់គ្រងចាត់ចែង និងការសម្របសម្រួលដែលមាននៅក្នុងសមាសភាគទី៥ នៃសេចក្តីព្រាងមុន។*

៣.១. ការរៀបចំស្ថាប័នទូទៅ

១. ការរៀបចំស្ថាប័ននឹងធ្វើឡើងដើម្បីអនុវត្តការងារនៅក្នុងដំណើរការ និងរចនាសម្ព័ន្ធដែលមានស្រាប់។ ដោយសារតែ ISAF គឺជាសកម្មភាពនៃកម្មវិធីទូទាំងប្រទេសដែលមានភាពជាក់លាក់ទាំងការគាំទ្រ និងពង្រឹងដល់កំណែទម្រង់ការអនុវត្តតាមបែបប្រជាធិបតេយ្យនៅថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដូច្នេះប្រព័ន្ធ និងរចនាសម្ព័ន្ធដែលមានស្រាប់នឹងត្រូវយកមកប្រើប្រាស់។

២. សកម្មភាពទាំងឡាយនឹងត្រូវអនុវត្តដោយស្ថាប័ន អង្គភាពរបស់រដ្ឋាភិបាល និងសង្គមស៊ីវិល ឬអនុវត្តដោយស្ថាប័នទាំងពីរ។ ក្នុងការអនុវត្តជាក់ស្តែង សកម្មភាពមួយចំនួនដែលបានរៀបរាប់នៅក្នុងសមាសភាគទាំងបួនរបស់ ISAF នឹងត្រូវអនុវត្តដោយផ្នែកផ្គត់ផ្គង់ សកម្មភាពខ្លះទៀតត្រូវអនុវត្តដោយផ្នែកតម្រូវការ ហើយសកម្មភាពផ្សេងទៀតត្រូវអនុវត្តរួមគ្នាដើម្បីទទួលបានប្រសិទ្ធភាពកាន់តែប្រសើរ។ ភស្តុតាងបង្ហាញថា សកម្មភាពមួយចំនួននៃការងារគណនេយ្យភាពសង្គម ត្រូវដឹកនាំដោយរដ្ឋាភិបាល (ឧទាហរណ៍៖ ការចេញគោលការណ៍ណែនាំនានាដើម្បីឲ្យមានការបិតផ្សាយព័ត៌មានរបស់ផ្នែកផ្គត់ផ្គង់) ចំណែកសកម្មភាពផ្សេងៗទៀត (ឧទាហរណ៍៖ ការត្រួតពិនិត្យតាមដាន និងការវាយតម្លៃរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ) ត្រូវបានអនុវត្តដោយឯករាជ្យ ដោយមានការគាំទ្រពីអង្គការសង្គមស៊ីវិល ហើយចំណេះដឹងនេះត្រូវប្រើប្រាស់ដើម្បីធ្វើការសម្រេចចិត្តថាអ្នកណាត្រូវធ្វើអ្វី និងត្រូវរៀបចំដោយរបៀបណា។ មានសកម្មភាពពីររបស់ ISAF ដែលត្រូវធ្វើស្របគ្នា និងមានការសម្របសម្រួលរវាងផ្នែកតម្រូវការ និងផ្នែកផ្គត់ផ្គង់។ ឧបសម្ព័ន្ធ១ បែងចែកសកម្មភាពណាដែលដឹកនាំដោយរដ្ឋាភិបាល សកម្មភាពណាដែលដឹកនាំដោយអង្គការសង្គមស៊ីវិល និងសកម្មភាពណាដែលត្រូវដឹកនាំរួមគ្នា។ ជាការសំខាន់ណាស់ដែលត្រូវធ្វើការកត់សំគាល់ថា បើទោះបីជាមានសកម្មភាពខ្លះត្រូវរដ្ឋាភិបាលមានតួនាទីនាំមុខក៏ដោយ ក៏សង្គមស៊ីវិលមានតួនាទីសំខាន់ក្នុងការគាំទ្រទៅវិញទៅមក។ ការធានាឲ្យមានការសម្របសម្រួលប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព និងការកសាងទំនាក់ទំនងការងារដើម្បីទទួលបានលទ្ធផលល្អប្រសើររវាងស្ថាប័ន អង្គភាពរបស់រដ្ឋ និងសង្គមស៊ីវិល (នៅគ្រប់កម្រិតថ្នាក់ទាំងអស់) គឺជាកត្តាចម្បងដែលធ្វើឲ្យការអនុវត្ត ISAF ទទួលបានជោគជ័យ។

៣. ភ្នាក់ងារអនុវត្តសម្រាប់សកម្មភាពផ្នែកផ្គត់ផ្គង់នៃ ISAF គឺ គ.ជ.អ.ប។ លេខាធិការដ្ឋាន គ.ជ.អ.ប គឺជាភ្នាក់ងារអនុវត្តរាល់ការសម្របសម្រួលទាំងអស់ សម្រាប់កំណែទម្រង់ការអភិវឌ្ឍតាមបែបប្រជាធិបតេយ្យនៅថ្នាក់ក្រោមជាតិ និងការអនុវត្តផែនការអនុវត្តបីឆ្នាំ (ផ.អ.៣) ដែលក្នុងនោះ ISAF ក៏ជាផ្នែកមួយនៃផែនការនេះដែរ។ រហូតមកដល់បច្ចុប្បន្ននេះ គ.ជ.អ.ប បានចូលរួមនៅក្នុងដំណើរការនេះយ៉ាងជិតស្និទ្ធ និងបានដឹកនាំបញ្ចប់ និងអនុម័តយល់ព្រមលើឯកសារក្របខ័ណ្ឌគណនេយ្យភាពសង្គមដែលជាផែនការយុទ្ធសាស្ត្រ

សម្រាប់ការងារ គណនេយ្យភាពសង្គមសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍតាមបែបប្រជាធិបតេយ្យនៅថ្នាក់ក្រោមជាតិ[34]។ លេខាធិការដ្ឋាន គ.ជ.អ.ប គឺជាអង្គភាពសមស្របបំផុតក្នុងការដឹកនាំការអនុវត្ត ដោយសារតែលេខាធិការដ្ឋាននេះមានតួនាទីក្នុងការគ្រប់គ្រងកំណែទម្រង់ការអភិវឌ្ឍតាមបែបប្រជាធិបតេយ្យនៅថ្នាក់ក្រោមជាតិ និងការរៀបចំគោលនយោបាយនានាសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍតាមបែបប្រជាធិបតេយ្យនៅថ្នាក់ក្រោមជាតិ។ នៅពេលដែលសកម្មភាពសម្រាប់ផ្នែកតម្រូវការនឹងត្រូវចាប់ផ្តើមរៀបចំ និងធ្វើការសាកល្បងនៅក្នុងដំណាក់កាលនៃការបិទបញ្ចប់គម្រោងអភិបាលកិច្ចល្អ (DFGG) គ.ជ.អ.ប នឹងសម្របសម្រួលជាមួយនាយកសម្របសម្រួលគម្រោងរបស់ក្រសួងមហាផ្ទៃក្នុងការរៀបចំតាក់តែងលំអិត ការសាកល្បង និងអនុវត្ត[35]។ តួនាទី និងការទទួលខុសត្រូវជាក់លាក់ នឹងត្រូវរៀបរាប់នៅក្នុងផ្នែក៣.២ខាងក្រោម។ **ខាងផ្នែកតម្រូវការ នឹងត្រូវចាត់ចែងដោយដោយភ្នាក់ងារ ឬចនាសម្ព័ន្ធ សម្របសម្រួលមួយ** (មិនទាន់កំណត់ជាក់លាក់នៅឡើយ) ដែលធ្វើការជាមួយក្រុមអង្គការដៃគូមួយចំនួននៅថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់មូលដ្ឋាន (សូមមើលរូបភាពលេខ ៣.១ និងផ្នែក ៣.៣)។

៣.២ នៅក្នុងស្ថាប័ន អង្គភាពមួយណារបស់រដ្ឋាភិបាលជាអ្នកទទួលខុសត្រូវ? តើសកម្មភាពនានាត្រូវបានរៀបចំដោយរបៀបណា?

៤. នៅក្នុងស្ថាប័នរដ្ឋ លេខាធិការដ្ឋាន គ.ជ.អ.ប ដែលជាអង្គភាពទទួលខុសត្រូវអនុវត្តជ.អ.៣ នឹងរៀបចំឲ្យមានគោលនយោបាយ និងលិខិតបទដ្ឋានចាំបាច់នានាដើម្បីអនុវត្ត ISAF នៅពេលចាប់ផ្តើម និងដើរតួនាទីសម្របសម្រួលជាទូទៅក្នុងពេលអនុវត្តក្របខ័ណ្ឌ នោះ។ តួនាទីទាំងនោះរួមមានៈ

- *ដឹកនាំ និងសម្របសម្រួលនៅថ្នាក់ជាតិ*ៈធ្វើជាអធិបតីដឹកនាំក្រុមការងាសម្របសម្រួលគ្រប់គ្រង SAF[36] ដើម្បីធានាឲ្យមានការចូលរួមពីក្រសួងសំខាន់ៗ និងតំណាងសង្គមស៊ីវិល។
- *ការដឹកនាំនៅថ្នាក់ក្រោមជាតិ*ៈបង្កើត និងលើកកម្ពស់តួនាទីរបស់ក្រុមប្រឹក្សាក្នុងការពិនិត្យមើលពីលើ និងតួនាទីជាតំណាងពាក់ព័ន្ធការផ្តល់សេវានានាបែបវិសហមជ្ឈការដែលស្ថិតក្រោមដែនសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួន។ មានតួនាទីគាំទ្រដល់សមាជិកក្រុមប្រឹក្សានៅក្នុងការត្រួតពិនិត្យតាមដានការអនុវត្ត SAF និងធ្វើសេចក្តីរាយការណ៍ពីលទ្ធផលសម្រេចបាន។
- *កិច្ចសហការ-* ធ្វើការសហការជាមួយក្រសួងអប់រំ និងក្រសួងសុខាភិបាល ដើម្បីធានាថាលិខិតបទដ្ឋានសំខាន់ៗត្រូវបានរៀបចំឡើង និងអនុវត្តដើម្បីលើកកម្ពស់ការផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈ និងការផ្តល់សេវាតាមរយៈការពង្រឹងគណនេយ្យភាព។
- *ការគាំទ្រផ្នែកបច្ចេកទេស៖* ផ្តល់ការគាំទ្រតាមរយៈអង្គភាពគោលនយោបាយ និងអង្គភាពត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃ ដើម្បីជួយរៀបចំបញ្ចប់ ដោយបញ្ចូលយន្តការសំខាន់ៗនៃយុទ្ធសាស្ត្រ ព័ត៌មាននៅក្នុង

---

[34] គ.ជ.អ.ប ស្នើសុំជំនួយពីធនាគារក្នុងការរៀបចំឲ្យមានក្របខ័ណ្ឌគណនេយ្យភាពសង្គម។ គ.ជ.អ.បធ្វើជាម្ចាស់ផ្ទះក្នុងសិក្ខាសាលាពិគ្រោះយោបល់ និងអនុម័តកិច្ចប្រជុំផ្សេងទៀតជាមួយអង្គការសង្គមស៊ីវិល ហើយក៏បានតាំងចិត្តយ៉ាងមុតមាំក្នុងការរៀបចំក្របខ័ណ្ឌគណនេយ្យភាពសង្គម និងផែនការអនុវត្ត។

[35] ទំនាក់ទំនងនេះដូចគ្នានឹងអ្វីដែលបានបង្កើតឡើងសម្រាប់គ.ជ.អ.ប ក្នុងការអនុវត្តសមាសភាគការិយាល័យច្រកចេញចូលតែមួយ។

[36]គណៈកម្មាធិការថ្នាក់ខ្ពស់មួយ ដែលធ្វើជាប្រធានដោយគ.ជ.អ.បនឹងត្រូវបង្កើតឡើងដើម្បីសម្របសម្រួលជាមួយក្រសួងអប់រំ និងក្រសួងសុខាភិបាល ក៏ដូចជាអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល។ ការពិភាក្សាបន្ថែមលើការរៀបចំការងារអភិបាលកិច្ចនេះត្រូវបានគ្រោងសម្រាប់ពេលខាងមុខ។

ក្របខ័ណ្ឌការងារគណនេយ្យភាពសង្គម កញ្ចប់ព័ត៌មាន(I4Cs) និងយន្តការចាំបាច់ដើម្បីឆ្លើយតបចំពោះការតាមដានរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ (កិច្ចប្រជុំរួមគ្នា ផែនការសកម្មភាពគណនេយ្យភាព គណៈកម្មាធិការតាមដានផែនការសកម្មភាពរួមគ្នា)។ យន្តការទាំងនេះមានបញ្ចូលផងដែរនូវការបង្កើតឲ្យមានគោលការណ៍ណែនាំពាក់ព័ន្ធនឹងការផ្សព្វផ្សាយព័ត៌មាន ការសម្រេចថាត្រូវធ្វើយ៉ាងណាដើម្បីពង្រឹងការអនុវត្តគោលការណ៍ទាំងនេះ ព្រមទាំងត្រូវមានការលើកទឹកចិត្តរបៀបណាដល់ ក្រុមប្រឹក្សាដើម្បីផ្តល់ព័ត៌មាន និងធ្វើគណនេយ្យភាពចំពោះប្រជាពលរដ្ឋឲ្យកាន់តែប្រសើរ។

៥. នៅថ្នាក់មូលដ្ឋាន ការចូលរួមរបស់អង្គភាពរដ្ឋនៅមូលដ្ឋានពិតជាមានសារៈសំខាន់ ដូចជា ឃុំ ស្រុក សាលារៀន និងមណ្ឌលសុខភាព (មានន័យថាសមាជិកក្រុមប្រឹក្សាឃុំ គ្រូបង្រៀន និងនាយកសាលា និងប្រធានមណ្ឌលសុខភាព)។ តួនាទីរបស់ពួកគេម្នាក់ៗទាមទារឲ្យមានគណនេយ្យភាពចំពោះប្រជាពលរដ្ឋដែលតាមរយៈនេះ ISAFនឹងជួយពួកគេឲ្យសម្រេចបានតួនាទីនេះ។

- ❖ **ក្រុមប្រឹក្សា និងរដ្ឋបាលស្រុក** មានតួនាទីក្នុងការផ្តល់ព័ត៌មាន ប្រមូលចងក្រងព័ត៌មាន និងសម្របសម្រួល។ តួនាទីនោះរួមមានៈ
  - ធ្វើការចងក្រងព័ត៌មាននៅថ្នាក់ស្រុក
  - ធ្វើការយ៉ាងសកម្មជាមួយអង្គការសង្គមស៊ីវិលនៅមូលដ្ឋាន (អ្នកសម្របសម្រួល គណនេយ្យភាពសហគមន៍ អង្គការសហគមន៍មូលដ្ឋាន និងអង្គការដៃគូនៅមូលដ្ឋាន) ក្នុងការទទួលបានកញ្ចប់ព័ត៌មាន (I4Cs)
  - គាំទ្រសកម្មភាពផ្សព្វផ្សាយព័ត៌មាន និងសម្របសម្រួលនៅថ្នាក់ស្រុក (ដូចជា ព្រឹត្តិការណ៍ព័ត៌មានដែលពាក់ព័ន្ធនឹងកញ្ចប់ព័ត៌មាន I4Cs លទ្ធផលប័ណ្ណដាក់ពិន្ទុ និងផែនការសកម្មភាពគណនេយ្យភាព ព្រមទាំងការបញ្ចូលផែនការសកម្មភាពគណនេយ្យភាពទៅក្នុងដំណើរការនៃសិក្ខាសាលាសមាហរណកម្មថ្នាក់ស្រុក)
  - ចូលរួមនៅក្នុងដំណើរការគណនេយ្យភាពសង្គម (ព័ត៌មាន ការងារថវិកា និងការត្រួតពិនិត្យតាមដានរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ) នៅពេលដែលមានមូលនិធិក្រុង ស្រុក។
- ❖ **ក្រុមប្រឹក្សាឃុំ** នឹងមានតួនាទីសំខាន់ពីរ ក្នុងនាមជាអ្នកដែលត្រូវមានគណនេយ្យភាពចំពោះអ្នកប្រើប្រាស់សេវារបស់ក្រុមប្រឹក្សាឃុំ និងក្នុងនាមជាតំណាងកើតឡើងដោយការបោះឆ្នោតដែលត្រូវមានគណនេយ្យភាពទៅកាន់អ្នកដែលបោះឆ្នោតឲ្យៈ
  - ធ្វើការយ៉ាងសកម្មជាមួយអង្គការសង្គមស៊ីវិលនៅមូលដ្ឋាន (អ្នកសម្របសម្រួល គណនេយ្យភាពសហគមន៍ អង្គការសហគមន៍មូលដ្ឋាន និងអង្គការដៃគូនៅមូលដ្ឋាន) ដើម្បីធានានូវការទទួលបាននូវព័ត៌មាន និងការងារថវិកា (I4Cs) ព្រមទាំងស្តាប់ និងឆ្លើយតបចំពោះលទ្ធផលការត្រួតពិនិត្យតាមដានរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ (កិច្ចប្រជុំរួមគ្នា)
  - ដើរតួនាទីយ៉ាងសកម្មក្នុងការបង្កើតឲ្យមានផែនការសកម្មភាព JAAPs ក្នុងនាមជាតំណាងប្រជាពលរដ្ឋ ជាអ្នកផ្តល់សេវា និងត្រួតពិនិត្យមើលការផ្តល់សេវានៅមូលដ្ឋាន
  - ដឹកនាំគណៈកម្មាធិការតាមដានការអនុវត្តផែនការសកម្មភាព JAAPs ។

❖ **អ្នកផ្តល់សេវា**[37] ក៏ដើរតួនាទីសំខាន់ផងដែរនៅក្នុងការធ្វើឲ្យប្រសើរឡើងក្នុងការទទួលបាននូវព័ត៌មាន សហការជាមួយនឹងការត្រួតពិនិត្យតាមដានរបស់សហគមន៍ និងសម្របសម្រួលក្នុងការកែលំអឲ្យកាន់តែប្រសើរតាមរយៈ៖

- ផ្តល់ព័ត៌មាន (ទាក់ទងនឹងការងារថវិកា ការបំពេញការងារ) តាមតម្រូវការក្នុងដំណាក់កាលនៃការប្រមូលព័ត៌មាន
- ធ្វើការយ៉ាងសកម្មជាមួយអង្គការសង្គមស៊ីវិលនៅមូលដ្ឋាន (អ្នកសម្របសម្រួល គណនេយ្យភាពសហគមន៍ អង្គការសហគមន៍មូលដ្ឋាន និងអង្គការដៃគូនៅមូលដ្ឋាន) ដើម្បីទទួលបានព័ត៌មាន និងការងារថវិកា (I4Cs) ដែលទាក់ទងនឹងសេវារបស់ខ្លួន ចូលរួមជាមួយប្រជាពលរដ្ឋក្នុងដំណើរការត្រួតពិនិត្យតាមដាន និងចូលរួមនៅក្នុងកិច្ចប្រជុំរួមគ្នា។
- បំពេញតួនាទីសកម្មនៅក្នុងការបង្កើត និងឆ្លើយតបចំពោះសកម្មភាពដែលបានលើកឡើងនៅក្នុងផែនការសកម្មភាព JAAPs និងធានាឲ្យមានការព្រមព្រៀងចំពោះសកម្មភាពដែលត្រូវបានអនុវត្ត
- ធ្វើឲ្យការផ្តល់សេវាមានភាពប្រសើរឡើង និងមាននិរន្តរភាព។

❖ **ការិយាល័យអប់រំ និងការិយាល័យសុខាភិបាលស្រុក៖** មន្ត្រីការិយាល័យអប់រំ និងការិយាល័យសុខាភិបាលស្រុក បានដើរតួនាទីសម្របត្រួតពិនិត្យមើលពីលើ។ ការអនុវត្តក្របខ័ណ្ឌគណនេយ្យភាពសង្គម នឹងធ្វើឲ្យមន្ត្រីទាំងនេះបំពេញការងារបានល្អប្រសើរជាងមុន តាមរយៈការផ្តល់មតិយោបល់កែលំអបានច្បាស់លាស់ជាងមុន ព្រមទាំងតាមរយៈការផ្តល់ធាតុចូលពីមូលដ្ឋាន ដើម្បីមន្ត្រីទាំងនោះបំពេញការងារដែលប្រគល់ឲ្យបានកាន់តែប្រសើរឡើង។ មន្ត្រីថ្នាក់ស្រុកនឹងបំពេញការងារចម្បងៗរួមមាន៖

- ផ្តល់ និងចងក្រងទិន្នន័យសម្រាប់កញ្ចប់ព័ត៌មាន I4Cs
- គាំទ្រការអនុវត្តសកម្មភាពនៅមូលដ្ឋានដែលបានកំណត់នៅក្នុងផែនការសកម្មភាព JAAPs
- ដើរតួជាអ្នកពាំនាំនូវព័ត៌មាន និងយោបល់ត្រឡប់ទៅកាន់ក្រសួងជំនាញដែលពាក់ព័ន្ធ។

៣. តើអង្គការសង្គមស៊ីវិលណាមួយជាអ្នកទទួលខុសត្រូវ? តើដៃគូសង្គមស៊ីវិលត្រូវរៀបចំរបៀបណា?

៦. អង្គការសង្គមស៊ីវិល នឹងមានអ្នកពាក់ព័ន្ធនៅកម្រិតផ្សេងៗគ្នាចូលរួមដូចរៀបរាប់នៅក្នុងរូបភាព ៣.១។

[37] តួនាទីរបស់គណៈកម្មការគ្រប់គ្រងមណ្ឌលសុខភាព និងគណៈកម្មការទ្រទ្រង់សាលានឹងត្រូវរៀបចំបន្ថែមដោយមានការប្រឹក្សាយោបល់ជាមួយក្រសួងសុខាភិបាល និងក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា។ ដើម្បីធានាឲ្យមានការទំនាក់ទំនងមួយដែលមិនមានការខ្វះចន្លោះ សំណើនឹងធ្វើឲ្យមានការទំនាក់ទំនងដោយផ្ទាល់រវាងអ្នកផ្តល់សេវានានា (ឧទាហរណ៍ រវាងគ្រូបង្រៀន និងនាយកសាលា ប្រធានមណ្ឌលសុខភាព និងបុគ្គលិក)។

រូបភាព ៣.១ ការរៀបចំការអនុវត្តសម្រាប់ផ្នែកតម្រូវការ

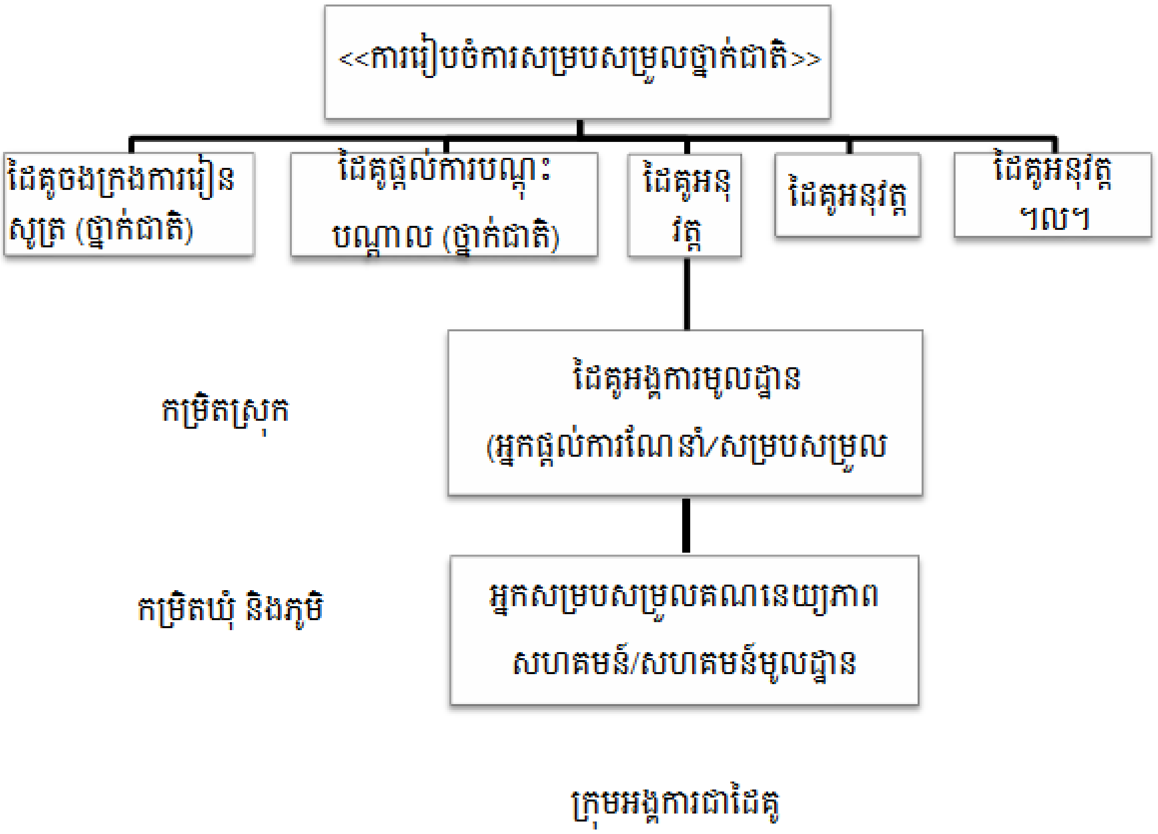

៧. **ការសម្របសម្រួលនៅថ្នាក់ជាតិ៖** រចនាសម្ព័ន្ធក្នុងការសម្របសម្រួលមួយ នឹងបង្កើតឡើងដើម្បីធានាឲ្យមានការសម្របសម្រួលជាទូទៅខាងផ្នែកតម្រូវការនៃក្របខ័ណ្ឌគណនេយ្យភាពសង្គម។ តួនាទីរបស់ភ្នាក់ងារ/គណៈកម្មាធិការសម្របសម្រួល នឹងមានទំនាក់ទំនងជាមួយ គ.ជ.អ.ប ក្រសួងមហាផ្ទៃ និងក្រសួងផ្សេងៗទៀតតាមការចាំបាច់ និងត្រូវរាយការណ៍ទៅកាន់ក្រុមសម្របសម្រួលថ្នាក់ជាតិ និងដៃគូផ្តល់ជំនួយហិរញ្ញប្បទាន។ ការងារជាក់លាក់រួមមាន៖

- **បង្កើតនីតិវិធី និងគោលការណ៍ណែនាំក្នុងការគ្រប់គ្រងលើផ្នែកតម្រូវការ សម្រាប់ការប្រើប្រាស់ដោយអង្គការអន្តរជាតិ។** ដើម្បីដំណើរការផ្នែកតម្រូវការ ក្រុមការងាររៀបចំតាក់តែង នឹងរៀបចំសៀវភៅណែនាំដើម្បីគាំទ្រដល់អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលនៅមូលដ្ឋាន ដៃគូអង្គការសហគមន៍មូលដ្ឋាន និងអ្នកសម្របសម្រួលគណនេយ្យភាពសហគមន៍ក្នុងការអនុវត្តនូវកម្មវិធី[38]។ ភាគីពាក់ព័ន្ធក្នុងការសម្របសម្រួលទូទៅ នឹងត្រូវរៀបចំសម្ភារៈធនធានចាំបាច់សម្រាប់ផ្នែកផ្គត់ផ្គង់។

[38]តាមរយៈដំណើរការរួមគ្នាដែលផ្តល់ការគាំទ្រដោយគម្រោងអភិបាលកិច្ចល្អមូលដ្ឋាន នៅក្នុងដំណាក់កាលដំបូងនៃការ រៀបចំតាក់តែង និងសាកល្បង ក្រុមរៀបចំតាក់តែង ISAF នឹងទទួលខុសត្រូវក្នុងការរៀបចំឲ្យមាន ឧបករណ៍ សម្រាប់ ផ្នែកតម្រូវការ ដូចជា ប័ណ្ណដាក់ពិន្ទុសហគមន៍ ដំណើរការក្នុងការកំណត់ និងវាយតម្លៃសកម្មភាពត្រួតពិនិត្យស៊ីជម្រៅ គោលការណ៍ណែនាំស្តីពីការចងក្រងសហគមន៍គោលការណ៍ណែនាំយុទ្ធនា ការលើកកម្ពស់ការយល់ដឹង និងការប្រើ ប្រាស់សារព័ត៌មាន ព្រមទាំងយុទ្ធសាស្ត្រក្នុងការរៀបចំស្ថាប័នផ្សេងៗសម្រាប់ការសម្របសម្រួល។

- **ផ្តល់ការសម្របសម្រួលទូទៅក្នុងផ្នែកតម្រូវការ៖** អង្គការ/រចនាសម្ព័ន្ធសម្របសម្រួល នឹង ទទួល ខុសត្រូវក្នុងការគាំទ្រដល់ក្រុមអង្គការដៃគូផ្សេងៗ ព្រមទាំងធ្វើឲ្យមានការសម្របសម្រួល និងការប្រាស្រ័យទាក់ទងឲ្យកាន់តែមានប្រសិទ្ធភាពរវាងអង្គការទាំងនោះ។ រចនាសម្ព័ន្ធក្នុងការសម្រប សម្រួល នឹងរាយការណ៍ពីវឌ្ឍនភាព មានការប្រជុំជាទៀតទាត់ជាមួយអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលនៅថ្នាក់ជាតិ ក្នុងការរៀបចំការងារអភិបាលកិច្ចរបស់គម្រោង និងជួយបង្កើតឲ្យមានឧបករណ៍ចាំបាច់នានា។

៨. ក្រុមអង្គការជាដៃគូ៖ ផែនការសកម្មភាពក្នុង ISAF នឹងធានាថាប្រជាពលរដ្ឋទទួលបានការ គាំទ្រ ពីបណ្តាអ្នកពាក់ព័ន្ធនានារបស់អង្គការសង្គមស៊ីវិល (ដូចជា អ្នកសម្របសម្រួលគណនេយ្យភាពសហគមន៍ អង្គការសហគមន៍មូលដ្ឋាន និងអង្គការដៃគូនៅមូលដ្ឋាន) ដើម្បីចូលរួម នៅក្នុងដំណើរការការងារគណនេយ្យភាពសង្គម។ ដូចបានរៀបរាប់ខាងលើ សកម្មភាព គណនេយ្យភាពសង្គមតាមសហគមន៍ នឹងនាំមុខដោយប្រជាពលរដ្ឋដែលមានការគាំទ្រដោយបណ្តាញអ្នកសម្របសម្រួលគណនេយ្យភាពសហគមន៍ ដែលទទួល បាន នូវការបង្ហាត់បង្ហាញ និងគ្រប់គ្រងដោយអង្គការដៃគូនៅមូលដ្ឋាន និងអង្គការនៅថ្នាក់ខេត្ត និងថ្នាក់ជាតិ ដែលមានជំនាញក្នុងការសម្របសម្រួល ជំរុញ និងគាំទ្រ ព្រមទាំងបង្ហាត់បង្រៀន។ រចនាសម្ព័ន្ធដែលបានស្នើ ឡើង នឹងបង្ហាញក្នុងរូបភាព ៣.១ ហើយមុខងារដែលបានស្នើឡើងមានរៀបរាប់ខាងក្រោម។

- **អង្គការនានាដែលអនុវត្តគម្រោង៖** ធ្វើការជាមួយអង្គការដៃគូនៅថ្នាក់មូលដ្ឋាន ដោយបង្កើតភាជាដៃគូថ្មីជាមួយអង្គការផ្សេងទៀតតាមការជាក់ស្តែង។ អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលនៅថ្នាក់ជាតិ/ខេត្ត នឹងអនុវត្តសកម្មភាពមួយចំនួនដូចជា គ្រប់គ្រងចាត់ចែងលើការប្រើប្រាស់មូលនិធិ ផ្តល់ការគាំទ្រ ផ្តល់ការបង្ហាត់បង្ហាញណែនាំ ផ្តល់ការបណ្តុះបណ្តាល និងដោះស្រាយបញ្ហាផ្សេងៗ ផ្តល់ការធានាលើគុណភាពការងារ ធ្វើរបាយការណ៍ ត្រួតពិនិត្យ និងបង្កើតបរិយាកាសឲ្យមានការសិក្សារៀនសូត្របទពិសោធន៍។ អង្គការដែលអនុវត្តគម្រោងនឹងផ្តល់មូលនិធិដល់ការចំណាយលើផ្នែកបុគ្គលិករបស់អង្គការនៅមូលដ្ឋាន (ក្នុងនោះមាន គ្រូបង្គោល/អ្នកផ្តល់យោបល់ដែលធ្វើការពេញម៉ោងបីនាក់ និងអ្នកគ្រប់គ្រងមួយរូបដែលធ្វើការក្រៅម៉ោង) ចំណាយដោយផ្ទាល់លើការបណ្តុះបណ្តាល ការផ្តល់យោបល់ និងការរៀនសូត្រតាមរយៈការអនុវត្តសកម្មភាពផ្ទាល់ (ដូចជា ការធ្វើដំណើរ ប្រាក់បេសកកម្ម និងចំណាយសម្រាប់ការប្រជុំ)។ សកម្មភាពសំខាន់ៗរួមមាន (១) រៀបចំលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យ និងលក្ខខ័ណ្ឌការងារសម្រាប់អង្គការនៅមូលដ្ឋាន (២) ជ្រើសរើសអង្គការដៃគូ និងចុះអនុសារណៈយោគយល់គ្នា ព្រមទាំងចុះកិច្ចសន្យាជាមួយអង្គការជាដៃគូទាំងនោះ និង (៣) រៀបចំកិច្ចប្រជុំប្រចាំត្រីមាសដើម្បីត្រួតពិនិត្យលើការបំពេញការងារ បញ្ហានានា និងការប្រឈមនានាក្នុងការអនុវត្តសកម្មភាពដែលពាក់ព័ន្ធនឹងផ្នែកតម្រូវការ។
- **អង្គការដៃគូនៅមូលដ្ឋាន៖**អង្គការដៃគូនៅមូលដ្ឋានដែលមានទំនាក់ទំនងស្រាប់ជាមួយ ឃុំគោលដៅ នឹងចាត់តាំងអ្នកសម្របសម្រួលដែលមានជំនាញ៣នាក់ក្នុងស្រុកនីមួយៗ ដើម្បីណែនាំ និងគាំទ្រសកម្មភាពគណនេយ្យភាពសង្គម និងការអភិវឌ្ឍសមត្ថភាព។ អ្នកសម្របសម្រួលត្រូវមានស្ត្រី យ៉ាងតិចពាក់កណ្តាល ហើយមួយភាគបួននៃអ្នកសម្របសម្រួលត្រូវមានអាយុក្រោម៣០ឆ្នាំ។ គេរំពឹងថាអ្នកសម្របសម្រួលជាទូទៅគឺជាអ្នកដែលធ្វើការជាបុគ្គលិករបស់អង្គការនៅមូលដ្ឋាន ឬស្ថិតនៅក្នុងបណ្តាញរបស់អង្គការដែលមានជំនាញក្នុងការសម្របសម្រួល ការបញ្ចុះបញ្ចូល និងតស៊ូមតិ ជំរុញ

ឲ្យមានសន្ទនាគ្នាក្នុងន័យស្ថាបនា និងយកចិត្តទុកដាក់បំពេញតួនាទី។ អ្នកសម្របសម្រួលរបស់អង្គការដៃគូនៅមូលដ្ឋាន នឹងបង្កើត ពង្រឹង ព្រមទាំងផ្តល់យោបល់ដល់បណ្តាញនៃអ្នកសម្របសម្រួលគណនេយ្យភាពសហគមន៍ និងអង្គការសហគមន៍មូលដ្ឋានដៃគូនានា ដូចដែលបានរៀបរាប់នៅផ្នែកខាងក្រោម។ តួនាទីអ្នកសម្របសម្រួលរបស់អង្គការនៅមូលដ្ឋានរួមមាន៖

- សម្របសម្រួលឲ្យមានការបង្កើតជាក្រុម និងការកសាងសមត្ថភាព
- អភិវឌ្ឍសមត្ថភាពរបស់ក្រុមអ្នកសម្របសម្រួលគណនេយ្យភាពសហគមន៍ (ដោយផ្តោតលើស្ត្រី និងយុវវ័យ)
- គាំទ្រដល់អ្នកសម្របសម្រួលគណនេយ្យភាពសហគមន៍ដើម្បីធ្វើការសម្របសម្រួលលើសកម្មភាពផ្នែកតម្រូវការពាក់ព័ន្ធកញ្ចប់ព័ត៌មាន I4C ដោយជំរុញឲ្យមានការទាមទារនិងស្វែងយល់ព័ត៌មាន រួមទាំងសមត្ថភាពយល់ដឹងអំពីថវិកា
- គាំទ្រដល់អ្នកសម្របសម្រួលគណនេយ្យភាពសហគមន៍ដើម្បីធ្វើការសម្របសម្រួល ការអនុវត្តការត្រួតពិនិត្យតាមដានរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ (រួមមាន ការសម្របសម្រួលឲ្យមានការជួបជុំប្រជាពលរដ្ឋនៅថ្នាក់ឃុំ ដើម្បីត្រួតពិនិត្យឡើងវិញ និងប្រមូលយកលទ្ធផលនានា និងបង្ហាញលទ្ធផលទាំងនេះនៅក្នុងទម្រង់ងាយយល់ក្នុងកិច្ចប្រជុំរួមគ្នា)
- គាំទ្រអ្នកសម្របសម្រួលគណនេយ្យភាពសហគមន៍ដើម្បីធ្វើការសម្របសម្រួលនៅក្នុងកិច្ចប្រជុំរួមគ្នារវាងប្រជាពលរដ្ឋ ក្រុមប្រឹក្សាឃុំ អ្នកផ្តល់សេវានានា (ដូចជា គ្រូបង្រៀន និងបុគ្គលិកសុខាភិបាល) និងមន្ត្រីថ្នាក់ស្រុក
- ធ្វើការជាមួយអ្នកពាក់ព័ន្ធនានាដើម្បីបញ្ចប់ផែនការសកម្មភាព JAAPs
- គាំទ្រឲ្យមានការអនុវត្តការត្រួតពិនិត្យស៊ីជម្រៅ និងដាក់ចូលទៅក្នុងដំណើរការអនុវត្តរួម (ដូចជា កិច្ចប្រឹងប្រែងដើម្បីបង្កើតទំនាក់ទំនងក្នុងការបំពេញប័ណ្ណដាក់ពិន្ទុសហគមន៍សម្រាប់សេវាសុខាភិបាល)
- ការរៀបចំ និងបង្ហាញពីលទ្ធផលពាក់ព័ន្ធនឹងការត្រួតពិនិត្យរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ និងផែនការសកម្មភាព JAAPs នៅក្នុងសិក្ខាសាលាសមាហរណកម្មថ្នាក់ស្រុក និងសម្រាប់ប្រព័ន្ធព័ត៌មាននៅថ្នាក់ស្រុក
- ត្រួតពិនិត្យមើលលើការផ្តល់កញ្ចប់ព័ត៌មាន (I4Cs) និងការអនុវត្តផែនការសកម្មភាពJAAPs

➢ **អង្គការសហគមន៍មូលដ្ឋាន និងអ្នកសម្របសម្រួលសហគមន៍៖** ISAF រំពឹងថានឹងមានការចូលរួមពីក្រុមប្រជាពលរដ្ឋ ក្រុមអ្នកប្រើប្រាស់ ឬអង្គការសហគន៍នៅថ្នាក់ឃុំ/ភូមិ ដើម្បី ប្រាស្រ័យទាក់ទងជាមួយស្ថាប័ន អង្គភាពរដ្ឋ និងផ្តល់ឱកាសសម្រាប់ប្រជាពលរដ្ឋធ្វើការបញ្ចេញមតិដោយ គ្មានការភ័យខ្លាច[39]។ សមាជិកសហគមន៍ចំនួន៤នាក់នឹងត្រូវជ្រើសរើស (ក្នុងនោះចំនួន២នាក់យ៉ាងតិចជាស្ត្រី) ពីក្នុងឃុំនីមួយៗ ដើម្បីទទួលការបណ្តុះបណ្តាលជាអ្នកសម្របសម្រួលគណនេយ្យភាពសហគមន៍ ដោយធ្វើឲ្យពួកគេអាចអភិវឌ្ឍចំណេះដឹង និងជំនាញចាំបាច់ក្នុងការធ្វើការសម្របសម្រួល និង

[39] នៅមូលដ្ឋានមានក្រុមជាច្រើនត្រូវបានបង្កើតឡើង ប៉ុន្តែមិនមានដំណើរការដោយប្រសិទ្ធភាពទេ (ដូចជា អ្នកទ្រទ្រង់សុខភាពភូមិ ដែលត្រូវបានបង្កើតឡើងមិនមែនសម្រាប់គោលបំណងនេះនៅឡើយ ហើយក្រុមផ្សេងទៀតដែលត្រូវមានគណនេយ្យភាពនោះគឺសមាជិកនានារបស់ក្រុម។

បង្រៀនដល់ប្រជាពលរដ្ឋ ជួយឲ្យប្រជាពលរដ្ឋទទួលបាននូវព័ត៌មាន សម្របសម្រួលការអនុវត្តគណនេយ្យភាពសង្គម ព្រមទាំងបង្កើតឲ្យមានទំនាក់ទំនងការងារប្រកបដោយការស្ថាបនារវាងប្រជាពលរដ្ឋ និងអាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន/អ្នកផ្តល់សេវានានា។ តួនាទីរបស់អ្នកសម្របសម្រួល គណនេយ្យភាពសហគមន៍ដែលស្ម័គ្រចិត្តទាំងនេះមានសារៈសំខាន់ណាស់ក្នុងការកសាងសមត្ថភាព នៅក្នុងសហគមន៍ ដើម្បីធ្វើឲ្យការអនុវត្តគណនេយ្យភាពសង្គមមាននិរន្តរភាពនៅពេលដែលកម្មវិធី នេះត្រូវបានបញ្ចប់ ឬនៅពេលដែលអង្គការដៃគូនៅមូលដ្ឋានធ្វើការកាត់បន្ថយការងារ របស់ពួកគេនៅតាមសហគមន៍។ អ្នកសម្របសម្រួលគណនេយ្យភាពសហគមន៍ ឬសិក្ខាកាម នឹងត្រូវបានជ្រើសរើស ដោយផ្អែកលើការប្រកួតប្រជែង។ នៅចុងបញ្ចប់នៃកម្មវិធីគោលដៅ គឺត្រូវឲ្យមានអ្នកសម្របសម្រួលគណនេយ្យភាពសហគមន៍ឲ្យបានច្រើន (ចំនួនប្រហែល៤០នាក់) ដែលមកពីសង្គមស៊ីវិល និង អង្គភាពរបស់រដ្ឋ សម្រាប់ស្រុកគោលដៅនីមួយៗ ដែលអាចផ្តល់ការគាំទ្រជាប្រចាំក្នុងការអនុវត្តគណ នេយ្យភាពសង្គម។ ។ អ្នកសម្របសម្រួលគណនេយ្យភាពសហគមន៍នឹងត្រូវៈ

- ចូលរួមដ៏សកម្មនៅក្នុងកម្មវិធីបណ្តុះបណ្តាលរយៈពេល១០ខែ និងចូលរួមកម្មវិធីសិក្សារៀនសូត្របទពិសោធន៍តាមរយៈការអនុវត្តបណ្តើររៀនបណ្តើរ
- គាំទ្រការកសាងសមត្ថភាពរបស់អង្គការសហគមន៍មូលដ្ឋានជាដៃគូ ដោយផ្តោតលើការពង្រឹងសមត្ថភាពរបស់ពួកគេក្នុងការចងក្រងសមាជិកសហគមន៍ កំណត់តម្រូវការ និងអាទិភាព និងគាំទ្រដល់ដំណើរការត្រួតពិនិត្យតាមដានរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ និងការងារគណនេយ្យភាពសង្គម
- អនុវត្តសកម្មភាពការលើកកម្ពស់ការយល់ដឹងនៅតាមភូមិដើម្បីឲ្យប្រជាពលរដ្ឋមានចំណាប់អារម្មណ៍នៅក្នុងការងារគណនេយ្យភាពសង្គម
- រៀបចំ និងសម្របសម្រួលឲ្យមានព្រឹត្តិការណ៍ "ព័ត៌មាន ការអប់រំ ការប្រាស្រ័យទាក់ទង" ការយល់ដឹងពីថវិកា
- រៀបចំ និងសម្របសម្រួលការបំពេញប័ណ្ណដាក់ពិន្ទុតាមវិស័យនានា
- ចូលរួមចំណែកដល់ការអនុវត្តសកម្មភាពត្រួតពិនិត្យតាមដានដោយប្រជាពលរដ្ឋឲ្យកាន់តែស៊ីជម្រៅ (មាន៣សកម្មភាពក្នុងស្រុកនីមួយៗ)
- រៀបចំ និងសម្របសម្រួលកិច្ចប្រជុំរួមគ្នា
- គាំទ្រដល់ការអនុវត្ត និងត្រួតពិនិត្យលើផែនការសកម្មភាព JAAPs

នៅចុងបញ្ចប់នៃការបណ្តុះបណ្តាល សិក្ខាកាមទាំងអស់ដែលបានបញ្ចប់វគ្គសិក្សា ដោយជោគជ័យ នឹងទទួលបានលិខិតបញ្ជាក់ការសិក្សា ដែលបញ្ជាក់ថាពួកគេទទួលបានការបណ្តុះបណ្តាលជាអ្នកសម្របសម្រួលគណនេយ្យភាពសង្គម។ អ្នកដែលបញ្ចប់វគ្គសិក្សាប្រកបដោយជោគជ័យត្រូវបានអញ្ជើញឲ្យចូលរួមនៅក្នុងក្រុមអនុវត្ត និងទទួលបានការគាំទ្រនៅក្នុងការផ្សព្វផ្សាយពីជំនាញរបស់ពួកគេ។ ថ្វីត្បិត អ្នកសម្របសម្រួលគណនេយ្យភាពសង្គមមិនបានទទួលប្រាក់កម្រៃក្នុងការចូលរួមក្នុងកម្មវិធី តែជំនាញដែលពួកគេបានរៀនសូត្រ មុខងារដែលទទួលនៅក្នុងសហគមន៍ និងការដែលគេទទួលបានលិខិតបញ្ជាក់ការសិក្សាត្រូវបានចាត់ទុកថា ជាការលើកទឹកចិត្តដ៏សំខាន់។

៩. ដូចបានរៀបរាប់នៅក្នុងសមាសភាគទី៣ និងទី៤ ការជ្រើសរើសស្ថាប័នដៃគូដែលមានជំនាញ២ ត្រូវបាន រំពឹងថានឹងចូលរួមក្នុងដំណើរការគាំទ្រការបណ្តុះបណ្តាល និងការសិក្សារៀនសូត្រ៖

- **ដៃគូផ្តល់ការបណ្តុះបណ្តាលដែលមានជំនាញ៖** តាមរយៈការប្រើប្រាស់វិធីសាស្រ្តបណ្តុះបណ្តាលគ្រូបង្គោល (ToT) អង្គការដៃគូដែលផ្តល់ការបណ្តុះបណ្តាលលើការអនុវត្ត ISAF នឹងត្រូវជ្រើសរើស ហើយដៃគូនោះត្រូវរៀបចំឲ្យមានកម្មវិធីសិក្សា សម្ភារៈសម្រាប់ការបណ្តុះ បណ្តាល និងរៀបចំឲ្យមានការបណ្តុះបណ្តាលពាក់ព័ន្ធនឹងផ្នែកផ្គត់ផ្គង់ និងតម្រូវការ។ សម្រាប់ផ្នែកតម្រូវការ ការបណ្តុះបណ្តាលរួមមាន៖ ការបណ្តុះបណ្តាលសម្រាប់អ្នកសម្របសម្រួលគណនេយ្យភាពសហគមន៍ (ការបណ្តុះបណ្តាលសម្រាប់ជនបង្គោលរបស់អង្គការនៅមូលដ្ឋាន អ្នកផ្តល់យោបល់) ដូចបានរៀបរាប់នៅក្នុងសមាសភាគ ៣ខ។ សម្រាប់ផ្នែកផ្គត់ផ្គង់ ការបណ្តុះបណ្តាលរួមមាន ការបណ្តុះបណ្តាលសម្រាប់អង្គភាព មន្រ្តីរដ្ឋនៅមូលដ្ឋាន និងផ្តល់ការបណ្តុះបណ្តាលដល់បុគ្គលិកក្រុមប្រឹក្សាស្រុក និងមន្រ្តីផ្សេងៗ ព្រមទាំងការិយាល័យសុខាភិបាល និងការិយាល័យអប់រំស្រុក។
- **ដៃគូជំនាញសិក្សារៀនសូត្រដែលឯករាជ្យ៖** ដៃគូឯករាជ្យសម្រាប់ការសិក្សារៀនសូត្រ និងត្រួតពិនិត្យនឹងត្រូវបានជ្រើសរើសដើម្បីគ្រប់គ្រងចាត់ចែងលើការរៀបចំវេទិកាសម្រាប់ការសិក្សារៀនសូត្រ និងចូលរួមអនុវត្តសមាសភាគត្រួតពិនិត្យតាមដាន និងការសិក្សារៀនសូត្រ។ ដោយផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់លើការផ្តល់យោបល់ត្រឡប់ជាប្រចាំ និងការសិក្សារៀនសូត្រ និងការកែសម្រួល កាតព្វកិច្ចដៃគូជំនាញសិក្សារៀនសូត្ររួមមាន៖ ប្រមូល និងចងក្រងមេរៀនបទពិសោធន៍ពីមូលដ្ឋាន ព្រមទាំងបញ្ចូលមេរៀនទាំងនេះ ទៅក្នុងដំណើរការនៃការកែសម្រួលលើគោលនយោបាយ និងការអនុវត្ត។ អង្គការដៃគូនៅថ្នាក់ជាតិ នឹងទទួលបានការគាំទ្រនូវវិធីសាស្រ្តសិក្សារៀនសូត្រ និងធ្វើការជាមួយអង្គការដៃគូនៅមូលដ្ឋានដើម្បីធ្វើការចងក្រង និងឆ្លុះបញ្ចាំងពីការងារនេះថា បានដំណើរការដូចម្តេចខ្លះ ដូចជាភាពជោគជ័យ បរាជ័យ ភាពរាំងស្ទះ និងឱកាសនានា ការផ្តួចផ្តើមនានាឲ្យមានវេទិកា រួមសម្រាប់ធ្វើការឆ្លុះបញ្ចាំង និងផ្តល់យោបល់ត្រឡប់លើដំណើរការ (ការធ្វើសវនកម្មលើដំណើរ) និងលទ្ធផលនានា ដែលបង្កើតឲ្យមានការត្រួតពិនិត្យមើលឡើងវិញ និងការវាយតម្លៃ ការផ្សព្វផ្សាយព័ត៌មាន ឧបករណ៍នានា ករណីសិក្សា និងលើកកម្ពស់ការយល់ដឹងពាក់ព័ន្ធនឹងគណនេយ្យភាពសង្គមក្នុងចំណោមស្ថាប័ន អង្គភាពរបស់រដ្ឋ និងមិនមែនរដ្ឋនៅប្រទេសកម្ពុជាដូចបានរៀបរាប់នៅក្នុងសមាសភាគទី៤ក។

១០.ការរៀបចំយន្តការសម្របសម្រួល៖ ISAF មានការពាក់ ព័ន្ធទាំងសកម្មភាពផ្នែកតម្រូវការ និងផ្នែកផ្គត់ផ្គង់ដែលត្រូវមានការសម្របសម្រួល និងតម្រូវឲ្យមានការរៀបចំ យន្តការអភិបាលកិច្ចកម្រិតខ្ពស់ សម្រាប់ ការសម្រេចចិត្តជាយុទ្ធសាស្រ្ត ការត្រួតពិនិត្យមើលពីលើ និងការ សម្របសម្រួលនានា។ ក្រុមសម្រប សម្រួលថ្នាក់ជាតិរួមមាន មន្រ្តីជាន់ខ្ពស់បីរូបមកពីស្ថាប័ន អង្គភាពរបស់រដ្ឋាភិបាល (គ.ជ.អ.ប ក្រសួងសុខាភិបាល និងក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា) តំណាងអង្គការសង្គមស៊ីវិលជានាយកប្រតិបត្តិបីរូប និងដៃគូអភិវឌ្ឍ ដែលផ្តល់ហិរញ្ញប្បទាន (ក្នុងនាម ជាអ្នកសង្កេតការណ៍ ឬជាសមាជិកសកម្ម)។ អ្នកសម្រប សម្រួល ផ្នែក តម្រូវការនឹងដើរតួជាលេខាធិការដ្ឋានសម្រាប់ក្រុមសម្របសម្រួលថ្នាក់ជាតិ (រៀបចំកំណត់ហេតុកិច្ចប្រជុំធ្វើបទបង្ហាញ និងផ្តល់សម្ភារៈនានាតាមការស្នើសុំ)។ អង្គការជាដៃគូនានា (រួមមានដៃគូផ្តល់ការបណ្តុះបណ្តាល

ដៃគូសិក្សារៀនសូត្របទពិសោធន៍ និងដៃគូអនុវត្ត) ជាតំណាងនៅក្នុងក្រុមការងារថ្នាក់ខ្ពស់ នឹងត្រូវស្នើឲ្យចូលរួមរួមក្នុងកិច្ចប្រជុំរួមសម្រាប់ធ្វើការរាយការណ៍ និងក្នុងគោលបំណងចែករំលែកព័ត៌មាន។ គ.ជ.អ.ប (រួមជាមួយនឹងអង្គភាពសម្របសម្រួលសម្រាប់ផ្នែកផ្គត់ផ្គង់) នឹងធ្វើការគ្រប់គ្រងចាត់ចែងលើសកម្មភាពដូចតទៅ៖ រៀបចំកិច្ចប្រជុំសម្របសម្រួលប្រចាំត្រីមាសជាទៀងទាត់ រៀបចំឲ្យមានការត្រួតពិនិត្យពាក់កណ្តាលកម្មវិធី ការវាយតម្លៃបញ្ចប់កម្មវិធី និងធ្វើសវនកម្មខាងក្រៅប្រចាំឆ្នាំ។

ផ្នែកទី៤ ការចាប់ផ្ដើមអនុវត្តគម្រោង

៤.១ ការចាប់ផ្ដើម

១១. ដំណាក់កាលនៃការចាប់ផ្ដើមនឹងធ្វើឡើងក្នុងចន្លោះខែ កក្កដា-ធ្នូ ឆ្នាំ ២០១៣ ដោយប្រើប្រាស់មូលនិធិនៃគម្រោងអភិបាលកិច្ចល្អ (សមាសភាគស្ថាប័នមិនមែនរដ្ឋ និងការិយាល័យច្រកចេញចូលតែមួយ) ដោយមានជំនួយបច្ចេកទេសពីធនាគារពិភពលោក។ ក្នុងអំឡុងពេលនេះ៖

- ឧបករណ៍សំខាន់ៗ និងដំណើរការនានានឹងត្រូវរៀបចំឡើង
- ទម្រង់បែបបទ និងឧបករណ៍សំខាន់ៗនឹងដាក់ឲ្យសាកល្បងនៅក្នុងស្រុកមួយចំនួនដើម្បីជាការត្រួតពិនិត្យផ្ទៀងផ្ទាត់ (ទម្រង់បែបបទ និងឧបករណ៍ទាំងនោះបានបង្កើតឡើងដោយផ្អែកលើឧបករណ៍ដែលប្រើប្រាស់ដោយអង្គការដៃគូនៅមូលដ្ឋានដែលធ្លាប់បានអនុវត្តពីមុន)
- វិធីសាស្ត្រការបណ្ដុះបណ្ដាល និងកសាងសមត្ថភាពនឹងត្រូវបង្កើតឡើង
- ប្រភពមូលនិធិ នឹងត្រូវបានកំណត់។

១២. ក្រុមការងាររៀបចំតាក់តែងឯកសារនេះនឹងធ្វើការយ៉ាងជិតស្និទ្ធិជាមួយសង្គមស៊ីវិល និងរដ្ឋាភិបាលក្នុងការរៀបចំចងក្រងឯកសារឲ្យទៅជាកម្មវិធីដើម្បីអនុវត្ត។ នៅក្នុងការបង្កើតឧបករណ៍ និងរៀបចំដំណើរការនានា ផែនការអនុវត្តក្របខ័ណ្ឌគណនេយ្យភាពសង្គមនឹងពង្រឹងឧបករណ៍ និងបទពិសោធន៍ដែលមានស្រាប់ក៏ដូចជាសិក្សារៀនសូត្រពីការអនុវត្តកន្លងមកដើម្បីចៀសវាងការធ្វើសកម្មភាពជដែលៗ។ ទោះបីយ៉ាងណាក៏ដោយ ដំណើរការនេះត្រូវធ្វើការពិភាក្សា និងសាកល្បងលើមធ្យោបាយ ឧបករណ៍សំខាន់ៗ និងឯកសារនានាសម្រាប់ធ្វើការណែនាំដូចដែលបានលើកឡើងនៅក្នុងសមាសភាគទី១ ទី២ និងទី៣ខាងលើ។ ឧទាហរណ៍ការអនុវត្តនានាដើម្បីធ្វើឲ្យប្រសើរឡើងនូវការយល់ដឹងពីព័ត៌មាន និងការងារថវិកា វិធីសាស្ត្របំពេញប័ណ្ណដាក់ពិន្ទុលើការផ្ដល់សេវារបស់វិស័យនានា ព្រមទាំងផែនការសកម្មភាពគណនេយ្យភាពរួមគ្នា។ វិធីសាស្ត្រទាំងនេះនឹងសាកល្បងនូវការរៀបចំយន្តការសម្របសម្រួល (យកបទពិសោធន៍ពីលក្ខណៈផ្សេងៗគ្នារបស់ស្ថាប័ននីមួយៗ)។

១៣. សម្រាប់ផ្នែកផ្គត់ផ្គង់ ការប្រើប្រាស់មូលនិធិរបស់គម្រោងអភិបាលកិច្ចល្អ, គ.ជ.អ.ប នឹងរៀបចំព្រមគ្នានូវសៀវភៅណែនាំ គោលការណ៍ និងឧបករណ៍នានាសម្រាប់ដំណើរការ។ ការខិតខំប្រឹងប្រែងបង្កើតឲ្យមានការណែនាំតម្រង់ទិសពាក់ព័ន្ធនឹងផ្នែកផ្គត់ផ្គង់ រួមជាមួយនឹងការកសាងសមត្ថភាពនានានៅមូលដ្ឋានគឺតម្រូវការចាំបាច់ក្នុងដំណើរការនេះ ដែលជួយដល់សកម្មភាពបណ្ដុះបណ្ដាលសម្រាប់ផ្នែកតម្រូវការដើម្បីអនុវត្តនៅដើមឆ្នាំ ២០១៤។

៤.២ ក្របខ័ណ្ឌពេលវេលាសម្រាប់អនុវត្ត

១៤. ដោយទទួលស្គាល់ថាការរៀបចំកិច្ចការនេះត្រូវការពេលវេលាច្រើនដើម្បីបញ្ចប់នូវសៀវភៅណែនាំយន្តការហិរញ្ញប្បទាន និងការសម្របសម្រួលនានា ហេតុនេះផែនការអនុវត្តក្របខ័ណ្ឌគណនេយ្យភាពសង្គមនឹងអាចអនុវត្តបាននៅក្នុងដំណាក់កាលបីសំខាន់ៗដែលត្រូវពង្រីកទៅដល់ស្រុកចំនួន ១២០ នៅឆ្នាំទី៣៖

- ២០១៤: ចំនួន ២០- ៣០ស្រុក
- ២០១៥: ចំនួន ៥០ស្រុកបន្ថែមទៀត (២០ (ឆ្នាំទី១) + ៥០ (ឆ្នាំទី២))
- ២០១៦: ចំនួន ៥០ស្រុកបន្ថែមទៀត (២០ (ឆ្នាំទី១) + ៥០ (ឆ្នាំទី២) + 50)
- ២០១៧: ផែនការអនុវត្តសម្រាប់សង្កាត់/ខណ្ឌ/ក្រុង នឹងត្រូវចាប់ផ្តើមឡើង
- តំបន់គ្របដណ្តប់អាស្រ័យលើធនធានដែលមានសម្រាប់ការអនុវត្តរបស់សង្គមស៊ីវិល។ សូមមើលផ្នែកទី៥ (កថាខ័ណ្ឌទី៨) "ការសម្រេចចិត្តចូលរួម"

ផ្នែកទី ៥ សង្ខេបការផ្តល់ហិរញ្ញវត្ថុ និងថវិកា

៥.១. ការចំណាយ

១. ក្នុងរយៈពេលពីឆ្នាំ២០១៣ ដល់ឆ្នាំ២០១៦ គម្រោងចំណាយក្នុងការអនុវត្ត ISAF ក្នុងរយៈពេល៣ឆ្នាំមានចំនួន១២.៨លានដុល្លារអាមេរិក ក្នុងនោះចំនួន៨.២លាន ដុល្លារសម្រាប់សកម្មភាពផ្នែកតម្រូវការ និង ២.៧លានដុល្លារសម្រាប់សកម្មភាពផ្នែកផ្គត់ផ្គង់ ហើយ ថវិកាចំនួន១.៨លានដុល្លារទៀតសម្រាប់ផ្តល់ឲ្យសកម្មភាពទាំងពីរផ្នែកនេះ ប៉ុន្តែ ប្រសិនថវិកានេះត្រូវបានផ្តល់ដល់ស្ថាប័ន ឬអ្នកជំនាញការឯករាជ្យគឺជាការប្រសើរ។

២. ផ្អែកលើការវាស់វែង ដែលបានកំណត់ក្នុងសមាសភាគទី ១និងទី២ ដែលមានគ្រប់សកម្មភាពនៅមូលដ្ឋានទាំងអស់ដូចជាការកសាងសមត្ថភាពនៅថ្នាក់ឃុំ ភូមិ និងសហគមន៍ ការចំណាយប្រចាំឆ្នាំក្នុងការអនុវត្តក្នុង១ ស្រុក គឺជាមធ្យមប្រហែល ៤០.០០០ដុល្លារ ក្នុងរយៈពេល៣ឆ្នាំ សម្រាប់ទាំងការចំណាយផ្នែកផ្គត់ផ្គង់ និងផ្នែកតម្រូវការ នៅថ្នាក់មូលដ្ឋាន (បើទោះបីការចំណាយមានការធ្លាក់ចុះបណ្តើរៗនៅឆ្នាំទី២ និងទី៣ក៏ដោយ)។

តារាង៥.១. គម្រោងចំណាយតាមសមាសភាគ (សម្រាប់រយៈពេល៣ ឆ្នាំ ២០១៤-២០១៦)

សមាសភាគ	2013	2014	2015	2016	សរុប	%
សមាសភាគទី១: ព័ត៌មាននានា និងព័ត៌មានថវិកា	$157,000	$265,000	$966,000	$1,365,000	$2,753,000	22%
សមាសភាគទី២: ការត្រួតពិនិត្យដោយប្រជាពលរដ្ឋ	$116,000	$545,000	$1,517,000	$2,389,000	$4,567,000	36%
សមាសភាគទី៣: ការសម្របសម្រួល និងសមត្ថភាព	$0	$271,000	$856,000	$1,229,000	$2,355,000	18%
សមាសភាគទី៤: ការសិក្សាស្វែងយល់	$0	$386,000	$265,000	$309,000	$960,000	8%
ការសម្របសម្រួល/ការគ្រប់គ្រង	$36,000	$172,000	$757,000	$1,141,000	$2,106,000	17%

សរុប	$309,000	$1,639,000	$4,361,000	$6,433,000	$12,742,000	100%
%	2%	13%	34%	50%	100%	

(ថវិកាគិតតាមឆ្នាំនីមួយៗ គឺឆ្នាំ២០១៤ សម្រាប់២០ស្រុកថ្មី ឆ្នាំ២០១៥សម្រាប់៥០ស្រុកថ្មី និងឆ្នាំ២០១៦ សម្រាប់ចំនួន៥០ស្រុកថ្មី) តាមផែនការគ្រោង ស្រុកដែលនឹងអនុវត្តគណនេយ្យភាពសង្គមនឹងមានចំនួន ១២០ ស្រុកគិតត្រឹមដំណាច់ឆ្នាំ២០១៧។)

តារាង ៥.២. ការចំណាយប្រចាំឆ្នាំ ២០១៣-២០១៦ សម្រាប់សកម្មភាពរបស់រដ្ឋាភិបាល និងអង្គការសង្គមស៊ីវិល

	សរុប	
ថវិកាសម្រាប់សកម្មភាពផ្នែកតម្រូវការ/ អង្គការសង្គមស៊ីវិល	**$8,205,000**	**64%**
ថវិកាសម្រាប់សកម្មភាពផ្នែកផ្គត់ផ្គង់/រដ្ឋាភិបាល (រួមទាំងសម្រាប់ការសិក្សារៀនសូត្រ និងការបណ្តុះបណ្តាល	**$3,538,000**	**36%**
សរុប	**$12,742,000**	

(ថវិកាគិតតាមឆ្នាំនីមួយៗ គឺឆ្នាំ២០១៤ សម្រាប់២០ស្រុកថ្មី ឆ្នាំ២០១៥សម្រាប់៥០ស្រុកថ្មី និងឆ្នាំ២០១៦ សម្រាប់ចំនួន៥០ស្រុកថ្មី) តាមផែនការគ្រោង ស្រុកដែលនឹងអនុវត្តគណនេយ្យភាពសង្គមនឹងមានចំនួន ១២០ស្រុកគិតត្រឹមដំណាច់ឆ្នាំ២០១៧។)

៣. តាម ISAF ទាំងរដ្ឋាភិបាល និងសង្គមស៊ីវិលត្រូវមានការប្តេជ្ញារចិត្តស្មើគ្នាក្នុងការអនុវត្ត ISAF ដែលមានន័យថា ភាគីទាំងពីរក៏ត្រូវការចំណាយដែលមានចំនួនស្មើគ្នាដែរ។។ តែតាមការអនុវត្តជាក់ស្តែង ការងារជាច្រើនរបស់ រដ្ឋាភិបាលពុំមានការផ្តល់ថវិកាទេពីព្រោះការងារទាំងនេះកំពុងបានអនុវត្តដោយមន្ត្រីរដ្ឋាភិបាលរួច ហើយក្នុងតួនាទីរបស់ខ្លួនដែលត្រូវបំពេញភារកិច្ចទាំងនោះ។

៥.២. ការផ្តល់ហិរញ្ញវត្ថុ

៤. **គោលការណ៍៖** ការផ្តល់ហិរញ្ញវត្ថុសម្រាប់ ISAF មានភាពស៊ាំញ៉ាំ ដោយសារការផ្តល់មូលនិធិត្រូវផ្តល់ឲ្យបានសមស្របទៅកាន់រដ្ឋាភិបាល និងអង្គការសង្គមស៊ីវិលដើម្បីអនុវត្តសកម្មភាពបាន និងត្រូវមានការប្តេជ្ញាចិត្តពីភាគីទាំង២។ គោលការណ៍ផ្តល់ហិរញ្ញវត្ថុខាងក្រោមនេះ ត្រូវអនុវត្តតាមលទ្ធភាព ៖

- មូលនិធិសម្រាប់រដ្ឋាភិបាលគួរត្រូវបញ្ចូលទៅក្នុងផែនការសកម្មភាព និងថវិកាប្រចាំឆ្នាំរបស់គ.ជ.អ.ប និងគម្រោងផអ៣

- ➢ មូលនិធិសម្រាប់អង្គការសង្គមស៊ីវិលគួរដាក់ដោយឡែកពីមូលនិធិសម្រាប់រដ្ឋាភិបាល ហើយត្រូវ គ្រប់គ្រងចាត់ចែងនិងប្រើប្រាស់ដោយអង្គការសង្គមស៊ីវិល។ (អ្នកដែលទទួលបានមូលនិធិសម្រាប់អនុវត្តសកម្មភាពត្រូវគោរពតាមគោលការណ៍តម្រូវរបស់ធនាគារពិភពលោក)
- ➢ មូលនិធិសម្រាប់ផ្នែកតម្រូវការ និងផ្នែកផ្គត់ផ្គង់គួររក្សាឲ្យមានតុល្យភាពតាមលទ្ធភាពដែលធ្វើបានដើម្បីបង្ហាញនូវការប្តេជ្ញាចិត្ត និងភាពជាម្ចាស់ (សូមពិនិត្យនូវលក្ខណៈសម្បត្តិដូចបង្ហាញខាងលើ)
- ➢ ការផ្តល់មូលនិធិសម្រាប់សមាសភាគទី៤ "ការសិក្សាស្វែងយល់ និងការត្រួតពិនិត្យតាមដាន" គួរកំណត់ជាក់លាក់យ៉ាងហោចណាស់សម្រាប់រយៈពេល២ឆ្នាំ
- ➢ ការផ្តល់មូលនិធិពីប្រភពផ្សេងៗ (រួមមានទាំងការផ្តល់ហិរញ្ញវត្ថុតាមវិស័យ) នឹងត្រូវបានសម្របសម្រួល និងលើកទឹកចិត្តបន្ថែមទៀតសម្រាប់ការចំណាយតាមផែនការអនុវត្ត
- ➢ ក្របខ័ណ្ឌសម្រាប់ការផ្តល់ហិរញ្ញវត្ថុប្រកបដោយនិរន្តរភាពសម្រាប់សកម្មភាពនានា គួរត្រូវបានបង្កើតឡើងតាមរយៈការអនុវត្តផ្ទាល់។

៥. ទំហំការងារត្រូវផ្សារភ្ជាប់នឹងការផ្តល់ហិរញ្ញវត្ថុ៖ ISAF បង្កើតនូវអភិក្រមប្រកបដោយនិរន្តរភាព និងកំណត់គោលដៅដែលអាចសម្រេចបានសម្រាប់កញ្ចប់សកម្មភាពចំនួនបីរួមមាន ព័ត៌មាននានា ព័ត៌មានថវិកា និងការត្រួតពិនិត្យតាមដានរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ (រួមទាំងការរៀបចំផែនការសកម្មភាពរួមគ្នា)។ ISAF បំពេញបន្ថែមការខ្វះចន្លោះនៃដំណើរការនានាដែលមានស្រាប់តាមរយៈការអនុវត្ត នូវកញ្ចប់សកម្មភាពរួមមួយចំនួន។ ដូច្នេះ ខណៈដែលទំហំការងារកាន់តែធំ នោះតម្រូវការថវិកា និងកាន់តែច្រើន។ចំនួនស្រុកដែលចូលរួមអនុវត្តនឹងត្រូវបានកំណត់ផ្អែកលើមូលនិធិ ដែលមានសម្រាប់រយៈពេល៣ឆ្នាំដំបូង។ ទិដ្ឋភាពសំខាន់មួយនៃ ISAF ដែលជាកម្មវិធី អនុវត្តទូទាំងប្រទេស គឺការណែនាំនូវរបៀបអនុវត្តប្រកបដោយនិរន្តរភាព ដែលអាចអនុវត្តបាននៅគ្រប់ស្រុកទាំងអស់នៅទូទាំងប្រទេស(ដែលខុសពីរបៀបអនុវត្តដែលធ្វើឲ្យប្រសើរលេចធ្លោប្រកបដោយការទាក់ទាញតែអនុវត្តបានសម្រាប់តែស្រុកមួយចំនួនដែលមានការផ្តល់មូលនិធិច្រើនលើសលប់ប៉ុណ្ណោះ)។

៦. **ការផ្តល់ហិរញ្ញវត្ថុក្នុងរយៈពេលចាប់ផ្តើមដំបូងនៃផែនការអនុវត្តក្របខ័ណ្ឌការងារគណនេយ្យភាពសង្គម៖** ក្នុងរយៈពេលចាប់ផ្តើមដំបូង ការងារនេះត្រូវបានផ្តល់ថវិកាគាំទ្រដោយគម្រោង DFGG សមាសភាគ ១D (គម្រោងច្រកចេញចូលតែមួយដែលចាត់ចែងដោយ គ.ជ.អ.ប ដែលរួមទាំងសមាសភាគសម្រាប់បង្កើនការយល់ដឹងសម្រាប់ប្រជាពលរដ្ឋ) និងសមាសភាគទី២ (សមាសភាគសម្រាប់តួអង្គមិនមែនរដ្ឋ (NSAC)។ ថវិកាប្រហែល ៤៣៥.០០០ដុល្លារ ត្រូវបានវិភាជសម្រាប់សកម្មភាពដូចខាងក្រោម៖

- ➢ សម្រាប់ការរៀបចំកញ្ចប់ព័ត៌មាន (ឧបករណ៍និងទម្រង់ព័ត៌មានរបស់ផ្នែកផ្គត់ផ្គង់សម្រាប់ព័ត៌មាន និងការងារថវិកា ព្រមទាំងការណែនាំចាំបាច់នានាសម្រាប់សកម្មភាពផ្សេងៗនៅក្នុងស្រុកគោលដៅក្នុងឆ្នាំ២០១៤ ចំនួន១៣៥.០០០ដុល្លារ (គ្រប់គ្រងចាត់ចែងដោយ គ.ជ.អ.ប)
- ➢ សម្រាប់សកម្មភាពផ្នែកតម្រូវការ (រួមទាំងការរៀបចំយន្តការត្រួតពិនិត្យតាមដានរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ ហើយសកម្មភាពផ្នែកតម្រូវការដែលពាក់ព័ន្ធជាមួយព័ត៌មាន និងថវិកា) ចំនួន២៥០.០០០ដុល្លារ (ចាត់ចែងដោយមូលនិធិអាស៊ី)

- សម្រាប់ការសិក្សានានា និងជំនួយបច្ចេកទេស ពីធនាគារពិភពលោកចំនួន១០០.០០០ដុល្លារ(ចាត់ចែងដោយធនាគារពិភពលោក)។

៧. **ការផ្តល់ហិរញ្ញវត្ថុសម្រាប់សកម្មភាពនៃផែនការអនុវត្តក្របខ័ណ្ឌការងារគណនេយ្យភាពសង្គមដែលអនុវត្តដោយរដ្ឋាភិបាល (នៅក្នុងសមាសភាគទី ១ និងទី២)។** សកម្មភាពផ្នែកផ្គត់ផ្គង់ត្រូវបញ្ចូលទៅក្នុងផែនការសកម្មភាព និងថវិកាប្រចាំឆ្នាំរបស់គម្រោងផអ៣ ព្រមទាំងទៅក្នុងផែនការអនុវត្តនានា។ សកម្មភាពនានានៃ ISAF ដែលមាននៅក្នុងផែនការសកម្មភាព និងថវិកាប្រចាំឆ្នាំរបស់គម្រោងផអ៣ឆ្នាំ២០១៤ របស់គ.ជ.អ.ប នឹងរៀបចំដោយអ្នកជំនាញការផ្នែកផ្គត់ផ្គង់ ហើយត្រូវអនុវត្តដោយរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ សាលារៀន និងមណ្ឌលសុខភាព។ ធនាគារ ពិភពលោកធ្លាប់បានពិភាក្សាជាមួយគ.ជ.អ.ប និងបានកំនត់ថា សម្រាប់គម្រោងអភិវឌ្ឍន៍ និងអភិបាលកិច្ចមូលដ្ឋាន (LGDP) នាពេលខាងមុខ នឹងបញ្ចូលសមាសភាគតម្លាភាព និងគណនេយ្យភាព ដើម្បីគាំទ្រសកម្មភាព ចាំបាច់នានារបស់រដ្ឋាភិបាល។

៨. **ការផ្តល់ហិរញ្ញវត្ថុសម្រាប់សកម្មភាពនៃផែនការអនុវត្តក្របខ័ណ្ឌការងារគណនេយ្យភាពសង្គមដែលអនុវត្តដោយអង្គការសង្គមស៊ីវិល (នៅក្នុងសមាសភាគ ទី១ ទី២ និងទី៣ក)។** ការផ្តល់ហិរញ្ញវត្ថុសម្រាប់សកម្មភាពអនុវត្តដោយអង្គការសង្គមស៊ីវិលមានលក្ខណៈស្មុគស្មាញ ហើយទាមទារនូវការសម្របសម្រួលជាមួយដៃគូមួយចំនួន។ យុទ្ធសាស្ត្រផ្តល់ហិរញ្ញវត្ថុសម្រាប់ការអនុវត្តរបស់ផ្នែកតម្រូវការរបស់ ISAF បច្ចុប្បន្នកំពុងតែរៀបចំ ព្រមទាំងផ្តល់មូលនិធិនៅដំណាច់ឆ្នាំ២០១៣។ យុទ្ធសាស្ត្រសំខាន់២រួមមាន៖

- **ជំរុញការចូលរួម៖** អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល ត្រូវបានលើកទឹកចិត្តឲ្យចូលរួមក្នុងការគាំទ្រការអនុវត្ត ISAF ។ អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលនានានឹងប្តេជ្ញាចិត្តក្នុងការអនុវត្តនូវកញ្ចប់សកម្មភាពសំខាន់ៗ នៅក្នុងស្រុកដែលបានកំនត់ រួចមកហើយ ហើយដែលភាគច្រើននៃអង្គការទាំងនោះមានទំនាក់ទំនង និងសកម្មភាពស្រាប់នៅទីនោះរួចហើយ។ គ.ជ.អ.ប ក៏ប្តេជ្ញាចិត្តអនុវត្តលើសកម្មភាពផ្នែកផ្គត់ផ្គង់នៅក្នុងស្រុកដែលបានកំនត់នោះផងដែរ។ ការប្តេជ្ញាចិត្តទាំងសងខាងនេះ នឹងធានាថាសកម្មភាពផ្នែកផ្គត់ផ្គង់ត្រូវបានគ្រោង និងអនុវត្តនៅក្នុងស្រុកទាំងនោះ ដែលក្នុងស្រុកទាំងនោះបានទទួលមូលនិធិសម្រាប់សកម្មភាពផ្នែកតម្រូវការ។ការអញ្ជើញឲ្យមានការចូលរួមនឹងធ្វើឡើងនៅក្នុងឆ្នាំ ២០១៤ ដើម្បីធ្វើការសម្រេចកំនត់ចំនួនស្រុក ដែលត្រូវអនុវត្ត ISAF។ ការរៀបចំឲ្យមានការចូលរួម ត្រូវរៀបចំក្នុងអំឡុងពេលចាប់ផ្តើម (ក្នុងនោះ មានអនុសារណៈយោគយល់គ្នា (MOU) ការកំណត់ពេលវេលាជាដើម នឹងត្រូវបានរៀបចំក្នុង រយៈពេលរៀបចំចាប់ផ្តើម)។

- **ការបង្កើនថវិកា៖** ISAF មិនមានការផ្តល់ថវិកាតាមរយៈគម្រោងដាច់ដោយឡែកផ្សេង ដូចដែលធ្លាប់បានអនុវត្តនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជាកន្លងមកនោះទេ។ ផ្ទុយទៅវិញ អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលដែលកំពុងអនុវត្តសកម្មភាពរបស់ខ្លួននៅក្នុងឃុំ/ស្រុកទាំងនោះ ត្រូវបានបន្ថែមថវិកាលើថវិការបស់ខ្លួនដែលមានស្រាប់ដើម្បីអនុវត្តកញ្ចប់សកម្មភាពសំខាន់ៗ។ ការបន្ថែមថវិកានេះ អាចមានចំនួនពី ៨.០០០-១២.០០០ដុល្លារសម្រាប់១ស្រុកក្នុង១ឆ្នាំ (ប្រហែល១.០០០ដុល្លាសម្រាប់១ឃុំក្នុង១ឆ្នាំ)។ របៀបអនុវត្តបែបនេះ គឺដើម្បីធានាប្រសិទ្ធភាព និងនិរន្តរភាព ព្រមទាំងដើម្បីឲ្យអង្គការមិនមែនរដ្ឋា ភិបាលទាំងនោះបញ្ចូលក្របខ័ណ្ឌការងារគណនេយ្យភាពសង្គមទៅក្នុងកម្មវិធី ដែលមានស្រាប់ នៅតាម

តំបន់ដែលអង្គការទាំងនោះមានទំនាក់ទំនង និង សកម្មភាពការងារស្រាប់នៅទីនោះ។ ការ អនុវត្ត បែបនេះ អាចជួយជំរុញឲ្យមានមធ្យោបាយថ្មី ក្នុងការអនុវត្តកិច្ចការអ្វីមួយ ជៀសជាងធ្វើគម្រោងតូចៗ និងមានលក្ខណៈដាច់ដោយឡែក។

➢ **ការផ្តល់ហិរញ្ញវត្ថុដោយដៃគូអភិវឌ្ឍន៍៖** ដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ណាក៏ដោយ អាចចូលរួមក្នុងការផ្តល់មូលនិធិសម្រាប់ការអនុវត្ត ISAF។ ដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ម្នាក់ៗដែលមានតម្រូវការផ្សេងៗគ្នាសម្រាប់ការផ្តល់ មូលនិធិគាំទ្រដល់អង្គការសង្គមស៊ីវិល និងអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល នឹងត្រូវបានលើកទឹកចិត្តដើម្បីពិភាក្សាជាមួយដៃគូផ្តល់ជំនួយនានា (បន្ទាប់ពីពិភាក្សាអាចសម្រេចចូលរួម)។ ការគាំទ្ររបស់ដៃគូអភិវឌ្ឍន៍មានដូចខាងក្រោម៖

- **ធនាគារពិភពលោក - ត្រូវចាត់ចែងមូលនិធិ Trust Fund៖** ក្រុមធនាគារពិភពលោក កំពុងរៀបចំសំណើការផ្តល់ហិញ្ញវត្ថុ Trust Fund ដែលចាត់ចែងដោយធនាគារពិភពលោក សម្រាប់សកម្មភាពអង្គការសង្គមស៊ីវិល។ នេះគឺជាដំណើរការដែលត្រូវការពេលវេលាច្រើន និងទាមទារការអនុម័តជាច្រើនដំណាក់។ មូលនិធិនេះ នឹងត្រូវបានអនុវត្តដោយអ្នកទទួល ប្រសិនបើដៃគូអនុវត្តន៍មានប្រព័ន្ធត្រួតពិនិត្យសុចរិតភាពតាមលក្ខខ័ណ្ឌតម្រូវ។ ធនាគារពិភពលោក នឹងកំណត់អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលអន្តរជាតិមិនលើសពី២ ធ្វើជាអ្នកគ្រប់គ្រងចាត់ចែង ក្រុមអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលក្នុងស្រុក ហើយនឹងលើកទឹកចិត្តអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលអន្តរជាតិ ដើម្បីរួមចំណែកមូលនិធិ ព្រមទាំងបញ្ចូលនូវប្រតិបត្តិការកាន់តែទូលំទូលាយស្រប តាមគោលបំណង និងការអនុវត្ត ISAF។

- **សហភាពអឺរ៉ុប៖** មូលនិធិសម្រាប់សង្គមស៊ីវិលរបស់សហភាពអឺរ៉ុប នឹងផ្តល់ជាឱកាសសម្រាប់អង្គការសង្គមស៊ីវិល ស្នើសុំគណទានសម្រាប់អនុវត្តសកម្មភាពនានានៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា។ ការអនុវត្ត ISAF គឺស្របជាមួយលក្ខណវិនិច្ឆ័យសម្រាប់ការផ្តល់ហិរញ្ញវត្ថុនេះ ហើយសហភាពអឺរ៉ុបអាចប្រកាសឲ្យមានការដាក់សំណើរមកខ្លួនដើម្បីអនុវត្ត ISAF។ សហភាពអឺរ៉ុបបានបើកឱកាសគាំទ្រដល់សង្គមស៊ីវិល ដែលប្រការនេះស្របទៅនឹងការគាំទ្ររបស់ខ្លួនលើការងារកំណែទម្រង់ការអភិវឌ្ឍតាមបែបប្រជាធិបតេយ្យនៅថ្នាក់ក្រោមជាតិ ហើយការងារនេះក៏គាំទ្រដល់ការចូលរួមរបស់ប្រជាពលរដ្ឋដូចបានបរិយាយក្នុង ឯកសារក្របខ័ណ្ឌការងារគណនេយ្យភាពសង្គម។

- **គម្រោងភាពជាដៃគូសកលសម្រាប់គណនេយ្យភាពសង្គម (GPSA)៖** ធនាគារពិភពលោកក៏គ្រប់គ្រងចាត់ចែង (នៅទីស្នាក់ការកណ្តាលរបស់ខ្លួន) មូលនិធិដែលផ្តោតជាពិសេសលើសកម្មភាពគណនេយ្យភាពសង្គម។ ដើម្បីឲ្យអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលអាចទទួលបានមូលនិធិនេះ (គ.ជ.អ.ប) ត្រូវចុះហត្ថលេខាធ្វើជាដៃគូជាមួយ GPSA។ តំណាងអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលបានចាប់ផ្តើមពិភាក្សាជាមួយគ.ជ.អ.ប ដើម្បីរៀបចំកិច្ចព្រមព្រៀង ប៉ុន្តែតម្រូវឲ្យមានកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងបន្ថែមទៀតដើម្បីមានកិច្ចព្រមព្រៀងនៅដំណាក់កាលបន្ទាប់។ កិច្ចព្រមព្រៀងនេះ គួរផ្តោតលើសកម្មភាព ISAF ។ ការផ្តល់មូលនិធិតាមរយៈយន្តការនេះ មិនមានចំនួនច្រើននោះទេ

(ថវិកាប្រហែល ៥០០.០០០ដុល្លារក្នុងរយៈពេល៣ឆ្នាំ) ប៉ុន្តែអ្នកទទួលថវិកា ត្រូវចូលរួមជាមួយដៃគូផ្សេងៗទៀតដើម្បីសិក្សារៀនសូត្រពីគ្នាទៅវិញទៅមក។ ដូច្នេះហើយ នេះជាយន្តការមួយដែលមានលក្ខណៈស្ថាបនា និងគាំទ្រគ្នាទៅវិញទៅមក។

- **ទីភ្នាក់ងារអភិវឌ្ឍន៍អន្តរជាតិរបស់ប្រទេសស៊ុយអែត (SIDA)** បានប្រកាសរួចហើយនូវគម្រោងលើកកម្ពស់ការចូលរួមរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ ឈ្មោះ PROCEED ដែលអនុវត្តនៅក្នុងស្រុកចំនួន៨ ក្នុងការសាកល្បងដំណើរការចូលរួមរបស់ប្រជាពលរដ្ឋក្នុងដំណើរការនៃកំណែទម្រង់ការអភិវឌ្ឍតាមបែបប្រជាធិបតេយ្យតាមរយៈដៃគូជាអង្គការសង្គមស៊ីវិលក្នុងស្រុក។ SIDA បានបញ្ជាក់ថា អង្គការសង្គមស៊ីវិលទទួលបានថវិកាតាមរយៈគម្រោងនេះ អាចសម្រេចចូលរួម ដើម្បីអនុវត្តសកម្មភាពក្របខ័ណ្ឌការងារគណនេយ្យភាពសង្គម។ គេមិនទាន់ដឹងនៅឡើយទេ តើអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលទាំង៥ នឹងបន្តតាមរបៀបដែលអនុវត្តកន្លងមក ឬបង្វែរមក អនុវត្តតាមគោលនយោបាយនៃក្របខ័ណ្ឌការងារគណនេយ្យភាពសង្គមវិញ។
- **ទីភ្នាក់ងារ USAID នឹងផ្តល់មូលនិធិសម្រាប់គម្រោង២ លើវិស័យសុខាភិបាលក្នុងរយៈពេលពីឆ្នាំ២០១៤-២០១៨៖** ការផ្តល់សិទ្ធិអំណាចដល់សហគមន៍សម្រាប់កែលំអស្ថានភាពសុខភាព និងព័ត៌មានពាក់ព័ន្ធសុខភាព គោលនយោបាយនិងការតស៊ូមតិ ជួយពង្រឹងការអនុវត្តសកម្មភាព ISAF ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងសកម្មភាពលើកកម្ពស់សុខភាព។ មានការពិភាក្សាពីរបៀបដើម្បីបញ្ចូលគម្រោងនេះទៅ ក្នុង ISAF។

៩. ការផ្តល់ហិរញ្ញវត្ថុសម្រាប់អ្នកផ្តល់ការបណ្តុះបណ្តាលស្តីពី ISAF (នៅក្នុងសមាសភាគទី៣ខ) នឹងត្រូវពិភាក្សាបន្តទៀត។ ទាំងនេះគឺអាស្រ័យលើការផ្តល់ ហិរញ្ញវត្ថុពី LGDP ឬការផ្តល់ពីដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ផ្សេងទៀត។ ទាល់តែមានការផ្តល់ហិរញ្ញវត្ថុនេះជាក់ស្តែង ទើបអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលដែលអនុវត្តការងារនេះអាចធ្វើការបណ្តុះបណ្តាលបន្តទៀត។ តាមការគ្រោង ចាប់ពីពេលនេះរហូតដល់ឆ្នាំ២០១៤ ត្រូវមានការរៀបចំ និងផ្តល់នូវវិធីសាស្ត្រ និងមេរៀនជាមូលដ្ឋានសម្រាប់ការបណ្តុះបណ្តាល (នេះគឺអាស្រ័យលើគម្រោង DFGG ក្នុងការផ្តល់ហិរញ្ញវត្ថុឲ្យបានឆាប់ ហើយការងារនេះត្រូវបញ្ចប់មុនដំណាច់ខែមិនា ឆ្នាំ២០១៤។

១០. **ការផ្តល់ហិរញ្ញវត្ថុសម្រាប់ការសិក្សាស្វែងយល់ និងអ្នកត្រួតពិនិត្យតាមដានផែនការអនុវត្តក្របខ័ណ្ឌការងារគណនេយ្យភាពសង្គម (សមាសភាគទី ៤)**។ សមាសភាគនេះ ត្រូវផ្តល់ហិរញ្ញវត្ថុដាច់ដោយឡែក ដើម្បីធានាថា ការសិក្សាស្វែងយល់ និងការត្រួតពិនិត្យតាមដាន ត្រូវបានអនុវត្តដោយប្រុងប្រយ័ត្ន និងមាននិរន្តរភាព។ ប្រភពនៃការផ្តល់ហិរញ្ញវត្ថុនឹងត្រូវពិភាក្សាជាមួយដៃគូអភិវឌ្ឍន៍នានា។

១១. ជំហានបន្ទាប់

- **អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលកំពុងដំណើរការប្រជុំជាមួយដៃគូអភិវឌ្ឍន៍នានា៖** ដៃគូអភិវឌ្ឍន៍នានាអាចផ្តល់មូលនិធិដល់អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលដើម្បីអនុវត្ត ISAF ដោយអនុវត្តតាមគោល

ការណ៍ណែនាំ និងលក្ខខ័ណ្ឌកំនត់នានា។ ដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ទាំងអស់ ប្រហែលមិនរួមគ្នាផ្តល់មូលនិធិដល់សង្គមស៊ីវិលទេ ប៉ុន្តែពួកគេអាចចូលរួមក្នុងផែនការសម្របសម្រួលដើម្បីការអនុវត្តសកម្មភាពពាក់ព័ន្ធនានានៅមូលដ្ឋានឲ្យមានប្រសិទ្ធភាព។

- **ក្រុមរៀបចំតាក់តែងផែនការអនុវត្តសម្រាប់ក្របខ័ណ្ឌការងារគណនេយ្យភាពសង្គម នឹងរៀបចំយន្តការសម្រាប់ការចូលរួម** ព្រមទាំងពិគ្រោះយោបល់ជាមួយអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល និង គ.ជ.អ.ប អំពីរបៀបនៃការអនុវត្ត។ ក្រុមការងាររបស់ធនាគារពិភពលោក នឹងបន្តផ្តល់នូវការគាំទ្រផ្សេងៗ។

- **ធនាគារពិភពលោកកំពុងរៀបចំនូវឯកសារទស្សនទាន សម្រាប់ទទួលបានឥណទានពីមូលនិធិអភិវឌ្ឍន៍សង្គមរបស់ប្រទេសជប៉ុន (JSDF)សម្រាប់គាំទ្រសកម្មភាពផ្នែកតម្រូវការៈ** មានការរៀបចំនូវសំណើសុំ២ដែលមានថវិកាប្រហែល ៤.៥លានដុល្លារអាមេរិច ដើម្បីគាំទ្រសកម្មភាពផ្នែកតម្រូវការសម្រាប់ ISAF។ ទម្រង់នៃការផ្តល់ឥណទាននេះ ទាមទារឲ្យអ្នកទទួលគឺមកពីសង្គមស៊ីវិល រីឯភ្នាក់ងាររដ្ឋាភិបាលមិនមានសិទ្ធិស្នើសុំឥណទាននេះទេ។ គេរំពឹងថាអ្នកទទួលបានឥណទាន នេះគឺជាអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលអន្តរជាតិ ដែលមានសមត្ថភាពគ្រប់គ្រងចាត់ចែងហិរញ្ញវត្ថុ ស្របតាមការទទួលខុសត្រូវផ្នែកសុចរិតភាពរបស់ធនាគារពិភពលោក។

- ដោយមានការគាទ្រពីការិយាល័យប្រចាំប្រទេសរបស់ធនាគារពិភពលោក អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលនឹងស្វែងរកឲ្យមានការព្រមព្រៀងគ្នាជាមួយរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ដើម្បីក្លាយជាសមាជិកនៃក្រុមដៃគូសកលសម្រាប់ការងារគណនេយ្យភាពសង្គម។ មូលនិធិសម្រាប់ក្រុមដៃគូសកលសម្រាប់ការងារគណនេយ្យភាពសង្គម ត្រូវបានបង្កើតឡើងនាពេលថ្មីៗនេះនៅក្នុងធនាគារពិភពលោក។ ប្រទេសនានាអាចចូលរួមក្នុងក្រុមដៃគូសកលសម្រាប់ការងារគណនេយ្យភាពសង្គម ដើម្បីក្លាយជាប្រទេសសមាជិក និងដើម្បីអាចឲ្យអង្គការសង្គមស៊ីវិលស្វែងរកមូលនិធិសម្រាប់ អនុវត្តសកម្មភាពគណនេយ្យភាពសង្គម។ ក្រៅពីដំណើរការនេះ ប្រទេសកម្ពុជា នឹងព្រមព្រៀងលើយុទ្ធសាស្ត្រសម្រាប់ការផ្តល់មូលនិធិ។ គេរំពឹងថាយុទ្ធសាស្ត្រនេះ នឹងផ្តោតលើសកម្មភាពក្របខ័ណ្ឌការងារគណនេយ្យភាពសង្គម។ ការផ្តល់មូលនិធិតាមរយៈយន្តការនេះមិនមាន ចំនួនច្រើនទេ (ប្រហែល ៥០០.០០០ដុល្លារសម្រាប់រយៈពេល៣ឆ្នាំ)។

- ក្រុមការងាររបស់ធនាគារពិភពលោក និងក្រុមតាក់តែងឯកសារ នឹងរៀបចំ ក្របខ័ណ្ឌការងារ (TOR) សម្រាប់ការ ផ្តល់ហិរញ្ញវត្ថុដល់ដៃគូដែលទទួលខុសត្រូវក្នុងការបណ្តុះបណ្តាល និងការសិក្សានានា។ ក្រុម រៀបចំការតាក់តែងឯកសារ មាន TOR រួចហើយសម្រាប់ដៃគូគាំទ្រក្នុងស្រុកចំនួន២។

- ធនាគារពិភពលោក នឹងសម្របសម្រួលជាមួយ USAID ដើម្បីពិនិត្យមើលតើគម្រោងផ្នែកសុខភាពដែលគាំទ្រដល់សហគមន៍មូលដ្ឋាន និងសកម្មភាពអភិបាលកិច្ចដែលនឹងអនុវត្តនា ពេល

ខាងមុខ អាចបញ្ចូលទៅក្រោមក្របខ័ណ្ឌនៃផែនការអនុវត្តក្របខ័ណ្ឌការងារគណនេយ្យភាពសង្គមបានដែរឬទេ។

ផ្នែកទី ៦ ការគ្រប់គ្រងហានិភ័យ

១២. ការអនុវត្តក្របខ័ណ្ឌការងារគណនេយ្យភាពសង្គម គឺជាកម្មវិធីដែលមានមហិច្ឆតា ហើយក៏មាន ហានិភ័យផងដែរ។ មានវិធានការមួយចំនួនអាចកាត់បន្ថយបាននូវហានិភ័យចម្បងៗដូចបានបង្ហាញខាង ក្រោមនេះ៖

តារាង ១៖ ហានិភ័យ និងវិធានការកាត់បន្ថយ

ហានិភ័យ	ការវាយតម្លៃ	វិធានការកាត់បន្ថយ
1. **សមត្ថភាព (របស់ភ្នាក់អនុវត្ត)**	មធ្យម	• ហានិភ័យទាក់ទងនឹងសមត្ថភាពកើតមានឡើងនៅក្នុងការផ្តល់គណទានបន្តទៅឲ្យអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល ហើយហានិភ័យនេះនឹងកាន់តែរីកធំឡើងនៅពេលដែលមិនមានមូលនិធិគ្រប់គ្រាន់ក្នុងការគ្រប់គ្រងហិរញ្ញវត្ថុ ការអនុវត្តការងារ ការត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃ។ ហានិភ័យនេះអាចកាត់បន្ថយបានតាមរយៈការជ្រើសរើសអង្គការដៃគូណាដែលធ្លាប់មានប្រវត្តិការងារល្អក្នុងការកសាងសមត្ថភាព និងគ្រប់គ្រងហិរញ្ញវត្ថុ។ • ភ្នាក់ងាររដ្ឋាភិបាល (NCDD) កំពុងអនុវត្តសមាសភាគគម្រោង DFGG ដែលអាចមានហានិភ័យតិចតួច។ កម្រិតនៃហានិភ័យនឹងមិនកើនឡើងទេ។
2. **នយោបាយ**	មធ្យម	• ក្នុងប្រព័ន្ធនយោបាយដែលមិនមានការប្រកួតប្រជែងខ្លាំង ការផ្តល់ព័ត៌មានអាចជាបញ្ហាលំបាកដែលកំពុងជំរុញដោយគណបក្សប្រឆាំង។ គណបក្សប្រឆាំងបានជំរុញឲ្យមានច្បាប់ជាតិស្តីពីសេរីភាពសារព័ត៌មាន។ • ម្យ៉ាងវិញទៀត ការផ្តល់ព័ត៌មាននៅមូលដ្ឋាន និងការចូលរួមរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ គឺមានចែងនៅក្នុងច្បាប់ និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តផ្សេងៗសម្រាប់រដ្ឋបាលមូលដ្ឋាន។ ក្របខ័ណ្ឌការងារគណនេយ្យភាពសង្គមអាចជាមធ្យោបាយមួយដើម្បីអនុវត្តនូវគោលការណ៍នានាដែលមានចែង។
3. **ការសម្រប សម្រួលកម្មវិធី**	បង្គួរ	• សកម្មភាពនានានឹងត្រូវអនុវត្តដោយរដ្ឋាភិបាលនិងសង្គមស៊ីវិល។ សកម្មភាពទាំងនេះ ស្របគ្នាជាមួយវដ្តនៃការងារគណនេយ្យភាពសង្គម។ កម្មវិធីនេះ ពាក់ព័ន្ធទាំងផ្នែកផ្គត់ផ្គង់ និងផ្នែកតម្រូវការក្នុងការរួមចំណែកដល់ដំណើរការរួម ដល់ការសម្រេចបានលទ្ធផល និងគោលបំណងនានា។ ក្រុមការងារថ្នាក់ជាតិ (រួមមានរដ្ឋាភិបាល សង្គមស៊ីវិល និងដៃគូអភិវឌ្ឍន៍) ត្រូវបានបង្កើតឡើងប៉ុន្តែនៅមិនទាន់ដឹងតើមានប្រសិទ្ធភាពកម្រិតណានៅឡើយទេ។ • ការពន្យាពេលនៃការអនុវត្តដោយរដ្ឋាភិបាល នឹងមានផលប៉ះពាល់លើ

		កម្មវិធីទាំងមូល និងអាចធ្វើឲ្យការអនុវត្តគម្រោងផអ៣មិនបានទៅតាមកាលវិភាគ។ ការរៀបចំមេរៀន និងការផ្ដល់ការបណ្ដុះបណ្ដាលសម្រាប់ទាំងរដ្ឋាភិបាល និងសង្គមស៊ីវិល នឹងត្រូវអនុវត្តដោយភាគីទី៣។ • សកម្មភាពគណនេយ្យភាពសង្គមមួយចំនួនផ្សេងទៀតនៅមូលដ្ឋានកំពុងដំណើរការដោយដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ និងសង្គមស៊ីវិលមួយចំនួន។ សកម្មភាពខ្លះបានជួយ សម្របសម្រួលនិងគាំទ្រដល់ផែនការអនុវត្តក្របខ័ណ្ឌការងារគណនេយ្យ ភាពសង្គម ហើយមួយចំនួនទៀតនឹងបន្តតាមយន្តការស្របគ្នា។ សកម្មភាពទាំងនោះ នឹងមិនប៉ះពាល់ដល់ការអនុវត្តក្របខ័ណ្ឌ ISAFទេ លើកលែងតែធនធានសម្រាប់ISAF មិនបានទទួលពីដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ដើម្បីយកទៅអនុវត្តសកម្មភាពទាំងនោះ។
4. ភាពជាម្ចាស់របស់រដ្ឋាភិបាល	មធ្យម	• ISAF ត្រូវបញ្ចូលក្នុងកម្មវិធីដែលអនុវត្តដោយរដ្ឋាភិបាល ហើយយុទ្ធសាស្ត្ររបស់ផ្នែកផ្គត់ផ្គង់ត្រូវបញ្ចូល ទៅក្នុងផែនការសកម្មភាពរបស់រដ្ឋាភិបាល។ ដំណើរការរៀបចំ និងការ ចូលរួមផ្សេងៗត្រូវបានចំណាយពេលយ៉ាងយូរ ហើយផែនការសកម្មភាព និង ថវិកាមានចំនួនតិចជាងតម្រូវការដែលបានស្នើឡើងក្នុងការអនុវត្តក្របខ័ណ្ឌគណនេយ្យភាពសង្គម។ • នៅមូលដ្ឋាន ការអនុវត្តនឹងមានការយឺតយ៉ាវ ប៉ុន្តែមានការណែនាំពីថ្នាក់ជាតិ។
5. ការផ្តល់សេវាការត្រួតពិនិត្យ និងនិរន្តរភាព	បង្គួរ	• ការអនុវត្តសកម្មភាពគណនេយ្យភាពសង្គមគឺមានការលំបាកខ្លាំងដោយសារអ្នកចូលរួមមិនសូវយល់ពីទស្សនទានរបស់វា ដែលតម្រូវឲ្យមានការអភិវឌ្ឍទាំងជំនាញ និងការផ្លាស់ប្តូរឥរិយាបថ។ ដោយសារ ដំណើរការនេះពាក់ព័ន្ធការបណ្តុះបណ្តាលគ្រូបង្គោល ហើយពាក់ព័ន្ធយន្តការបណ្តុះបណ្តាលពីលើដល់ក្រោមរបស់រដ្ឋាភិបាល ដូច្នេះហានិភ័យក្នុងផ្តល់សេវាគឺមានកម្រិតបង្គួរ។ ជំនួយបច្ចេក ទេសនឹងត្រូវផ្តល់ដល់រដ្ឋាភិបាលក្នុងអំឡុងពេលអនុវត្តកម្មវិធីនេះដោយសារទស្សនទាននេះ អាចជារឿងថ្មីដែលទាមទារនូវការយល់ដឹងបន្ថែមទៀត ។ • ដូច្នេះការងារជាអាទិភាព គឺបង្កើតយន្តការជាក់លាក់មួយដើម្បីធានានូវការត្រួតពិនិត្យ និងការសិក្សាស្វែងយល់ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព។ • ហានិភ័យនៃនិរន្តរភាពគឺមានកម្រិតមធ្យមសម្រាប់សកម្មភាពផ្នែកផ្គត់ផ្គង់ដោយសារការងារនេះត្រូវបានបញ្ចូលក្នុងការងាររបស់រដ្ឋាភិបាល ប៉ុន្តែមានកម្រិតបង្គួរសម្រាប់សកម្មភាពរបស់ផ្នែកតម្រូវការដោយសារ សកម្មភាពទាំងនោះតម្រូវឲ្យមានការផ្តល់មូលនិធិតាមយន្តការឯករាជ្យ ឬតាមយន្តការរបស់រដ្ឋាភិបាល (ដូចជាយន្តការមូលនិធិឃុំ សង្កាត់) ដែលងាយ

		ក្នុងការជាប់គាំង។
6. ថវិកាមិនគ្រប់គ្រាន់ និងវិសាលភាពមានទំហំតូច	ទាប-មធ្យម	• ផែនការអនុវត្តក្របខ័ណ្ឌការងារគណនេយ្យភាពសង្គម បានបង្កើតឡើងតាមរបៀបមួយដែលងាយស្រួលក្នុងការពង្រីកសកម្មភាពប្រសិនបើមានការផ្តល់ហិរញ្ញវត្ថុបន្ថែម។ • ថវិកាដែលមានស្រាប់ មានចំនួនគ្រប់គ្រាន់ក្នុងការអនុវត្តសកម្មភាពសំខាន់ៗនៃការងារគណនេយ្យភាពសង្គម និងមានការកត់ត្រាត្រឹមត្រូវដែលនឹងទាក់ទាញការចាប់អារម្មណ៍របស់ដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ក្នុងការផ្តល់ថវិកាគាំទ្រ។

ផ្នែកទី ៧ លទ្ធផលនានា

លទ្ធផលដែលរំពឹងទុកបានឆ្លុះបញ្ចាំងនៅក្នុងឯកសារក្របខ័ណ្ឌគណនេយ្យភាពសង្គម (ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១២)។

សកម្មភាពគណនេយ្យភាពសង្គម ទទួលបានលទ្ធផលដូចខាងក្រោម៖

- មានការប្រែប្រួល ឬការឆ្លើយតបដោយរដ្ឋាភិបាល ដោយសារការបង្កើតឲ្យមានទំនាក់ទំនងគ្នាទៅវិញទៅមក និងមានការចូលរួមពីប្រជាពលរដ្ឋ និង/ឬ តំណាងប្រជាពលរដ្ឋ
- សមត្ថភាពប្រជាពលរដ្ឋ (ទាំងស្ត្រី និងបុរស) និងអង្គការតំណាងរបស់ពួកគាត់កើនឡើង ដែលអាចបន្តការលើកកម្ពស់ទំនាក់ទំនងជាមួយរដ្ឋាភិបាល ក្នុងការពង្រឹងគោលដៅគណនេយ្យភាពតាមបែបប្រជាធិបតេយ្យ។

ការអនុវត្តការងារក្របខ័ណ្ឌគណនេយ្យភាពសង្គមរួមចំណែកដល់៖

- **ការផ្តល់សេវា និងការវិភាជន៍ធនធានកាន់តែមានប្រសិទ្ធិភាព សមធម៌ និងកាន់តែមានគណនេយ្យភាព។** ការចូលរួមរបស់ស្ថាប័ន អង្គភាពផ្តល់សេវាសាធារណៈ គួរត្រូវបានគ្រប់គ្រងឲ្យកាន់តែប្រសើរ កាន់តែមានការឆ្លើយតប មានគណនេយ្យភាព និងតម្លាភាព។ សកម្មភាពរបស់ស្ថាប័ន អង្គភាពទាំងនោះគួរឆ្លើយតបឲ្យកាន់តែប្រសើរតាមតម្រូវការអាទិភាពរបស់ម្ចាស់ឆ្នោត ហើយត្រូវខិតខំការពារ និងបម្រើផលប្រយោជន៍របស់ក្រុមជនងាយរងគ្រោះ។
- **ការផ្តល់សិទ្ធិអំណាចកាន់តែប្រសើរ៖** សហគមន៍ និងប្រជាពលរដ្ឋ ពិសេសស្ត្រី និងយុវវ័យ ដែលត្រូវបានចាត់ទុកជាភ្នាក់ងារផ្លាស់ប្តូរយ៉ាងសំខាន់ គួរត្រូវបានផ្តល់សិទ្ធិអំណាចដើម្បីអាចយល់ដឹងនូវសិទ្ធិ និងការទទួលខុសត្រូវរបស់ពួកគាត់ ក្នុងការបង្កើនទំនាក់ទំនងជាមួយរដ្ឋាភិបាល។
- **មូលធនសង្គមកាន់តែប្រសើរ៖** ការកសាងមូលធនសង្គម និងការកើនឡើងនូវទំនុកចិត្តរវាងសមាជិកសហគមន៍ និងរវាងប្រជាពលរដ្ឋ ជាមួយអង្គភាពរបស់រដ្ឋ គឺមានសារៈសំខាន់ណាស់សម្រាប់ទាំងការអភិវឌ្ឍសង្គម និងការរីកចំរើនផ្នែកសេដ្ឋកិច្ច។
- **ការរួបរួម និងឯកភាពគ្នាក្នុងសង្គមកាន់តែប្រសើរ៖** មូលធនសង្គមកាន់តែបានពង្រឹងនឹងនាំដល់ការឯកភាពក្នុងសង្គម មានអត្តសញ្ញាណ និងទំនុកចិត្តរបស់សង្គមកាន់តែរឹងមាំ ដែលជាសមាសធាតុដ៏ចាំបាច់ក្នុងការអភិវឌ្ឍមូលដ្ឋាន។
- **សមធម៌សង្គម និងការអភិវឌ្ឍកាន់តែមានការចូលរួម៖** មានការចូលរួមជាមតិយោបល់ប្រកបដោយសមធម៌ និងគ្រប់ ជ្រុងជ្រោយរបស់ស្ត្រី យុវវ័យ និងក្រុមជនងាយរងគ្រោះនៅក្នុង៖ (ក) ដំណើរការនយោបាយនៅមូលដ្ឋាន និង(ខ) ការរៀបចំសម្រាប់ការផ្តល់សេវា និងការកែលំអស្ថានភាពរូបវ័ន្តដែលមានឥទ្ធិពលដល់ក្រុមប្រជាពលរដ្ឋក្រីក្រ។

៧.១. គោលបំណង និងសូចនាកររួម

តើការផ្លាស់ប្តូរប្រែប្រួលមានអ្វីខ្លះដែលគេរំពឹងទទួលបានពីការអនុវត្ត ISAF?

១. **គោលបំណងអភិវឌ្ឍន៍៖** គោលបំណងអភិវឌ្ឍន៍នៃផែនការ ISAF គឺដើម្បីធ្វើឲ្យប្រសើរនូវគណនេយ្យភាព និងការឆ្លើយតបរបស់អ្នកផ្តល់សេវា និងរដ្ឋបាលមូលដ្ឋាន សម្រាប់ការផ្តល់សេវា និងការវិភាជន៍ធនធានឲ្យកាន់តែប្រសើរ (ពិសេសសម្រាប់ស្ត្រី យុវវ័យ និងក្រុមជនងាយរងគ្រោះ)។

២. សូចនាករនៃគោលបំណងខាងលើ អាចវាស់វែងបានតាមរយៈការផ្លាស់ប្តូរប្រែប្រួលលើ៣ទិដ្ឋភាពៈ

- ភាពឆ្លើយតបៈ សេវាត្រូវបានផ្តល់ប្រកបដោយសមធម៌
- គណនេយ្យភាពៈ កម្រិតនៃការបើកទូលាយ និងការឆ្លើយតបចំពោះការផ្តល់យោបល់ត្រឡប់របស់សហគមន៍
- សម្លេង និងការផ្តល់សិទ្ធិអំណាច
- បរិយាកាសគាំទ្រ

៧.២ សមាសភាគគោលបំនង និងសូចនាករ

៣. គោលបំណង និងសូចនាកររបស់សមាសភាគនីមួយៗ នឹងវាស់វែងនូវការផ្លាស់ប្តូរប្រែប្រួល ដើម្បីសម្រេចបាននូវលទ្ធផល ។ គោលបំណង និងសូចនាករភាគច្រើនមានការផ្សារភ្ជាប់គ្នា ដែលនឹងនាំឲ្យមានការផ្លាស់ប្តូរប្រែប្រួល។

- **សមាសភាគទី១៖ ធ្វើឲ្យកាន់តែងាយស្រួលក្នុងការទទួលបានព័ត៌មានក្នុងមូលដ្ឋាន និងព័ត៌មានពាក់ព័ន្ធថវិកាដើម្បីឲ្យសមត្ថភាព និងចំណេះដឹងរបស់អ្នកពាក់ព័ន្ធកាន់តែប្រសើរ។** ការផ្លាស់ប្តូរប្រែប្រួលនឹងត្រូវបានវាស់វែងតាមរយៈលំហូរព័ត៌មាន ការបើកទូលាយថវិកាមូលដ្ឋាន និងការប្រើប្រាស់ព័ត៌មាននានា និងព័ត៌មានថវិកា
- **សមាសភាគទី២៖ ធ្វើឲ្យប្រសើរនូវការផ្តល់យោបល់ត្រឡប់របស់ប្រជាពលរដ្ឋ ការត្រួតពិនិត្យតាមដានលើការផ្តល់សេវានានា និងការវិភាជន៍ធនធាន។** ត្រូវបានវាស់វែងតាមរយៈការប្រែប្រួលនៅក្នុងកម្រិតនៃការចូលរួមត្រួតពិនិត្យតាមដាន និងការផ្តល់យោបល់ត្រឡប់របស់ប្រជាពលរដ្ឋ និងអ្នកទទួលផល សមធម៌ ការវិភាជន៍ធនធាន និងឥរិយាបថ/ទង្វើផ្សេងៗ។
- **សមាសភាគទី៣៖ បង្កើនសម្លេងរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ ផ្តល់សិទ្ធិអំណាច និងសមត្ថភាព សម្រាប់ដំណើរការគណនេយ្យភាពសង្គម។** ត្រូវបានវាស់វែងការប្រែប្រួលតាមរយៈការទទួលបានសិទ្ធិអំណាច និងសមត្ថភាពរបស់សហគមន៍ ក៏ដូចជាសមត្ថភាពរបស់តួអង្គផ្សេងៗទៀតនៅមូលដ្ឋាន។
- **សមាសភាគទី៤៖ បង្កើនសមត្ថភាពអ្នកពាក់ព័ន្ធនានាឲ្យមានការយល់ដឹង និងការចូលរួមក្នុង ដំណើរការផ្លាស់ប្តូរប្រែប្រួល។** ត្រូវបានវាស់វែងតាមរយៈការចូលរួមរបស់អ្នកពាក់ព័ន្ធនានានៅក្នុង ដំណើរការផ្លាស់ប្តូរប្រែប្រួល និងជំរុញឲ្យមានការផ្លាស់ប្តូរប្រែប្រួលលើគោលនយោបាយ និងទង្វើ ផ្សេងៗ។

តារាង ៧.១. លទ្ធផលសំខាន់ៗ និងការវាស់វែង

តើការប្រែប្រួលអ្វីខ្លះនឹងទទួលបានពី I-SAF?	តើលទ្ធផលអ្វីខ្លះនឹងទទួលបានបន្ទាប់ពីរយៈពេល ៣ឆ្នាំ?	តើអ្វីជាខ្នាតវាស់វែង?	តើការវាស់វែងត្រូវធ្វើដូចម្តេច?
សូចនាករ			
ការប្រែប្រួលក្នុងការផ្តល់សេវា និងសមធម៌ក្នុងការផ្តល់សេវា	ប្រជាពលរដ្ឋទទួលបាលសេវាកាន់តែប្រសើរ និងទទួលបាននូវសេវាផ្សេងៗទៀតនៅមូលដ្ឋាន។	ភាគរយប្រជាពលរដ្ឋដែលរាយការណ៍ចំពោះការពេញចិត្តមានការកើនឡើងស្របនឹងកញ្ចប់សេវា ដែលបានផ្តល់ដោយរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ និងអ្នកផ្តល់សេវា	លទ្ធផលប័ណ្ណដាក់ពិន្ទុប្រចាំឆ្នាំដែលបានចងក្រងនឹង ធ្វើការប្រៀបធៀបជាមួយក្រុមដែលមិនទាន់បានអនុវត្តសកម្មភាព
	មានការផ្លាស់ប្តូរប្រែប្រួលជារួមទាំងស្ត្រី យុវវ័យ និងប្រជាពលរដ្ឋក្រីក្រក្នុងការទទួលបានផលប្រយោជន៍ពីការផ្តល់សេវា	ភាគរយស្ត្រី យុវវ័យ និងក្រុមប្រជាពលរដ្ឋងាយរងគ្រោះដែលរាយការណ៍ចំពោះការពេញចិត្តមានការកើនឡើងស្របនឹងកញ្ចប់សេវា ដែលបានផ្តល់ដោយរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ និងអ្នកផ្តល់សេវា	លទ្ធផលប័ណ្ណដាក់ពិន្ទុប្រចាំឆ្នាំដែលបានចងក្រងនឹង ធ្វើការប្រៀបធៀបជាមួយក្រុមដែលមិនទាន់បានអនុវត្តសកម្មភាព
ការប្រែប្រួល លើការបញ្ចេញសម្លេង និងសិទ្ធិអំណាច	ដំណើរការផ្លាស់ប្តូរប្រែប្រួលនឹងផ្តល់សិទ្ធិអំណាចដល់ប្រជាពលរដ្ឋក្នុងការលើកយកកង្វល់របស់ខ្លួន និងទាមទារឲ្យមានគណនេយ្យភាពពីអ្នកផ្តល់សេវា និងមន្ត្រី រដ្ឋាភិបាល	ភាគរយស្រុកដែលប្រជាពលរដ្ឋអាចបញ្ចេញសម្លេងរបស់គាត់ក្រៅពីស្រុកគោលដៅ I-SAF	ការវាយតម្លៃលើការផ្តល់សិទ្ធិអំណាច និងសមត្ថភាព (បែងចែកតាមស្ត្រី និងយុវវ័យ)
ការប្រែប្រួល លើបរិយាកាសគាំទ្រ (អភិបាលកិច្ចមូលដ្ឋាន)	ស្ថានភាព យន្តការអនុវត្តច្បាប់អាចឲ្យសង្គមស៊ីវិលចូលរួមក្នុងការត្រួតពិនិត្យលើការបំពេញការងាររបស់រដ្ឋាភិបាល។ ថវិកាត្រូវបានវិភាជន៍សម្រាប់ការអនុវត្ត។	(ការផ្លាស់ប្តូរគោលនយោបាយ) ភាគរយនៃសកម្មភាពធ្វើឲ្យមានការផ្លាស់ប្តូរផ្អែកលើការរាយការណ៍របស់អង្គការសង្គមស៊ីវិល។ (ថវិកាដើម្បីអនុវត្តគោលនយោបាយ)	ការកត់ត្រារបាយការណ៍ប្រចាំខែពីការរីកចំរើនលើការរៀបចំគោលនយោបាយ។ របាយការណ៍ប្រចាំត្រីមាសពី NGOsនៅមូលដ្ឋានរបាយការណ៍

តើការប្រែប្រួលអ្វីខ្លះនឹងទទួលបានពី I-SAF?	តើលទ្ធផលអ្វីខ្លះនឹងទទួលបានបន្ទាប់ពីរយៈពេល ៣ឆ្នាំ?	តើអ្វីជាខ្នាតវាស់វែង?	តើការវាស់វែងត្រូវធ្វើដូចម្តេច?
	ការប្តេជ្ញាចិត្តរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ក្នុងផ្តល់ឱកាសសម្រាប់ការចូលរួមរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ	ភាគរយស្រុកដែលមានថវិកាគាំទ្រសកម្មភាពដើម្បីលើកកម្ពស់ការទទួលបានព័ត៌មាននៅមូលដ្ឋាន ថវិកា និងការត្រួតពិនិត្យតាមដានរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ។ (ការប្រតិបត្តិគោលនយោបាយ) ភាគរយស្រុកគោលដៅ ដែលអនុវត្តគោលនយោបាយ ស្របតាមលិខិតបទដ្ឋាននានា។ (និរន្តរភាព) គ.ជ.អ.ប បន្តផ្តល់អាទិភាពលើការងារគណនេយ្យភាពសង្គមក្នុងផែនការ៣ឆ្នាំ។	របស់ គ.ជ.អ.ប(ការធ្វើសវនកម្មលើព័ត៌មាន) ការវាយតម្លៃលើការផ្តល់សិទ្ធិអំណាច និងសមត្ថភាព។
សមាសភាគទី១ ព័ត៌មានអំពីថវិកា និងព័ត៌មាននៅមូលដ្ឋាន			
ការប្រែប្រួល អំពីតម្លាភាព និងភាពបើកទូលាយ	កញ្ចប់ព័ត៌មាន (I4Cs) ត្រូវបានចងក្រងស្របតាមសេចក្តីណែនាំ	ភាគរយស្រុកដែលមានរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ និងអ្នកផ្តល់សេវាមូលដ្ឋាន ច្រើនជាង៧០% បានប្រមូល និងចងក្រងកញ្ចប់ព័ត៌មាន (I4Cs) ស្របតាមសេចក្តីណែនាំ	ដៃគូអង្គការសង្គមស៊ីវិលធ្វើរបាយការណ៍ប្រចាំត្រីមាស ឬរបាយការណ៍អធិការកិច្ចប្រចាំឆ្នាំ? ព័ត៌មានសវនកម្ម
	ថវិកាត្រូវបានបិតផ្សាយជាសាធារណៈ ស្របតាមទម្រង់គំរូ	(ការវាស់វែងពីព័ត៌មានដែលមាន) ភាគរយស្រុកដែលមានរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ និងអ្នកផ្តល់សេវាមូលដ្ឋាន ច្រើនជាង៧០%	ដៃគូអង្គការសង្គមស៊ីវិលធ្វើរបាយការណ៍ប្រចាំត្រីមាស របាយការណ៍អនុវត្ត

តើការប្រែប្រួលអ្វីខ្លះនឹងទទួលបានពី I-SAF?	តើលទ្ធផលអ្វីខ្លះនឹងទទួលបានបន្ទាប់ពីរយៈពេល ៣ឆ្នាំ?	តើអ្វីជាខ្នាតវាស់វែង?	តើការវាស់វែងត្រូវធ្វើដូចម្តេច?
	ការអនុវត្តលិខិតបទដ្ឋាននានាត្រូវបានពង្រឹង	បានបង្ហាញថវិកាស្របតាមទម្រង់គំរូដែលផ្តល់ឲ្យ។ ភាគរយស្រុកដែលមានមន្ត្រីមានសមត្ថភាពកើនឡើង ក្នុងការយល់ដឹងពីថវិកា និង តម្លាភាពថវិកា (ការវាស់វែងតាមការអនុវត្ត) ភាគរយស្រុកអនុវត្តតាមគោលការណ៍ និងលិខិតបទដ្ឋាននានា	របស់ស្រុក អាចធ្វើប្រចាំឆ្នាំ? របាយការណ៍អធិការកិច្ច
ការប្រែប្រួល លើភាពងាយស្រួលទទួលបានព័ត៌មាន និង ការយល់ដឹងអំពីថវិកា	ប្រជាពលរដ្ឋអាចទទួលបានកញ្ចប់ព័ត៌មាន (I4Cs) ហើយបានយល់ដឹងពីខ្លឹមសារនិងអាចប្រើប្រាស់ព័ត៌មានបាន	(ការវាស់វែងពីការយល់ដឹង) ភាគរយប្រជាពលរដ្ឋយល់ដឹងថាមានព័ត៌មាន និងយល់ពីខ្លឹមសាររបស់កញ្ចប់ព័ត៌មាន (I4Cs)។ (ការវាស់វែងការប្រើប្រាស់) លើភាគរយកិច្ចប្រជុំដែលបានយកកញ្ចប់ព័ត៌មាន (I4Cs)ទៅប្រៀបធៀបជាមួយបទដ្ឋានស្តង់ដារ ការបំពេញការងារ និងគោលនយោបាយ ក្នុងដំណើរការត្រួតពិនិត្យតាមដាន។	គំរូកំណត់ហេតុនៃកិច្ចប្រជុំស្តីពីប័ណ្ណដាក់ពិន្ទុ។ ដៃគូអង្គការសង្គមស៊ីវិលធ្វើរបាយការណ៍ ប្រចាំត្រីមាសដាក់ជូន ស្ថាប័នសម្របសម្រួលថ្នាក់ជាតិ។
	ប្រជាពលរដ្ឋមានការយល់ដឹងអំពីថវិកា និងចេះប្រើប្រាស់ព័ត៌មានទាំងនោះ	ភាគរយស្រុកដែលមានប្រជាពលរដ្ឋពិភាក្សាពីបញ្ហាថវិកា និងការចំណាយ ក្នុងការកិច្ចប្រជុំត្រួតពិនិត្យតាមដាន។ ភាគរយស្រុក ដែលបញ្ហាថវិកាត្រូវបានលើឡើងក្នុងវេទិកាធំៗ	មានគំរូកំណត់ហេតុនៃកិច្ចប្រជុំសម្រាប់កត់ត្រានូវប្រធានបទពិភាក្សា។របាយការណ៍អនុវត្ត ប្រចាំត្រីមាសរបស់ដៃគូអង្គការសង្គមស៊ីវិលធ្វើដាក់ជូនស្ថាប័ន

តើការប្រែប្រួលអ្វីខ្លះនឹងទទួលបានពី I-SAF?	តើលទ្ធផលអ្វីខ្លះនឹងទទួលបានបន្ទាប់ពីរយៈពេល ៣ឆ្នាំ?	តើអ្វីជាខ្នាតវាស់វែង?	តើការវាស់វែងត្រូវធ្វើដូចម្តេច?
		នានា។	សម្របសម្រួលថ្នាក់ជាតិ។
សមាសភាគទី២ ការត្រួតពិនិត្យតាមដាន			
ការប្រែប្រួល លើការចូលរួមរបស់ប្រជាពលរដ្ឋក្នុងការត្រួតពិនិត្យការបំពេញការងារ និងផ្តល់យោបល់ត្រឡប់ (គណនេយ្យភាព)	ការត្រួតពិនិត្យតាមដានដោយសហគមន៍ ប្រជាពលរដ្ឋដោយមានផែនការសកម្មភាពគណនេយ្យភាពរួមគ្នា (JAAPs) ក្លាយជាផ្នែកនៃវដ្តអនុវត្តប្រចាំឆ្នាំរបស់រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ និងភ្នាក់ងារផ្តល់សេវានានា។	ភាគរយស្រុកដែលមានរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិនិងអ្នកផ្តល់សេវានៅមូលដ្ឋាន បានបញ្ចប់រួចប័ណ្ណដាក់ពិន្ទុប្រចាំឆ្នាំ។ ភាគរយនៃJAAPs ដែលបានបញ្ចប់ស្របតាមសេចក្តីណែនាំធ្វើប្រចាំឆ្នាំ (ជាឧទាហរណ៍ មានសកម្មភាពចំនួន៤៖ សហគមន៍ ក្រុមប្រឹក្សាឃុំ/ស្រុក អ្នកផ្តល់សេវា និងសកម្មភាពរបស់មន្ត្រីស្រុក)។ ភាគរយនៃJAAPsដែលត្រូវបានអនុវត្ត (ឧទាហរណ៍ ជាង ៧០%នៃសកម្មភាពត្រូវបានអនុវត្ត)។ ភាគរយនៃJAAPs ក្នុងតំបន់គោលដៅដែលបានស្នើសុំឲ្យបំពេញប័ណ្ណដាក់ពិន្ទុស៊ីជម្រៅប្រចាំឆ្នាំក្នុងវិស័យអាទិភាព។	របាយការណ៍អនុវត្តប្រចាំត្រីមាសរបស់ដៃគូអង្គការសង្គមស៊ីវិល

តើការប្រែប្រួលអ្វីខ្លះនឹងទទួលបានពី I-SAF?	តើលទ្ធផលអ្វីខ្លះនឹងទទួលបានបន្ទាប់ពីរយៈពេល ៣ឆ្នាំ?	តើអ្វីជាខ្នាតវាស់វែង?	តើការវាស់វែងត្រូវធ្វើដូចម្តេច?
ការប្រែប្រួលលើការរួបរួមបញ្ចូលគ្នា (ភាពឆ្លើយតប)	JAAPs ឆ្លុះបញ្ចាំងនូវ ការព្រួយបារម្ភរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ និងក្រុមជនងាយរងគ្រោះ	ភាគរយរដ្ឋបាលឃុំ ស្រុក ដែលមានការចំណាយរបស់ឃុំ ស្រុក សាលា រៀននិងមណ្ឌលសុខភាព ឆ្លុះបញ្ចាំងពីដែលមានក្នុង JAAPs។ ភាគរយនៃJAAPsដែលបានដោះស្រាយប្រចាំឆ្នាំនូវចំនួនសកម្មភាពអាទិភាពរបស់ ស្ត្រី/យុវវ័យ	របាយការណ៍អនុវត្តប្រចាំត្រីមាសរបស់ដៃគូអង្គការសង្គមស៊ីវិល
ការប្រែប្រួល លើការវិភាជន៍ធនធាន (ភាពឆ្លើយតប)	ឯកសារថវិកា/ការចំណាយរបស់រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ និងអ្នកផ្តល់សេវាមានការប្រែប្រួលដែលឆ្លុះបញ្ចាំងពីបញ្ហា និងសកម្មភាពជាអាទិភាពដែលបានកំណត់ក្នុងដំណើរការបំពេញប័ណ្ណដាក់ពិន្ទុ/JAAPs	ភាគរយឃុំ ស្រុក ដែលមានថវិកា/ការចំណាយរបស់ឃុំ ស្រុក សាលា រៀននិងមណ្ឌលសុខភាព ត្រូវឆ្លុះបញ្ចាំងពីអាទិភាពដែលមានក្នុង JAAPs។	របាយការណ៍អនុវត្តប្រចាំត្រីមាសរបស់ដៃគូអង្គការសង្គមស៊ីវិល
ការប្រែប្រួល លើឥរិយាបថ/ ទង្វើនានា (ភាពឆ្លើយតប)	ការត្រួតពិនិត្យតាមដានរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ និងសកម្មភាពជំរុញ JAAPs ជាមួយអ្នកពាក់ព័ន្ធកំណត់នូវ: ➢ អ្នកផ្តល់សេវា ដើម្បីកែលអរឥរិយាបថ និងទង្វើនានា ➢ សមាជិកក្រុមប្រឹក្សាប្រើប្រាស់កាន់តែប្រសើរនូវតួនាទីរបស់	(ការបំពេញការងារ) ភាគរយសាលារៀន មណ្ឌលសុខភាព មានការកែលំអឥរិយាបថបន្ទាប់ពីការអនុវត្ត JAAPs (ដូចជាពេលម៉ោងបំពេញការងារ អត្តចរិកចំពោះអ្នកជម្ងឺ លទ្ធភាពចុះបញ្ជីកំណើត/បញ្ជីមរណភាព) (សិទ្ធិអំណាច និងទង្វើរបស់សមាជិកក្រុមប្រឹក្សា)	របាយការណ៍អនុវត្ត JAAPs របស់ដៃគូអង្គការសង្គមស៊ីវិល។ ការប្រៀបធៀបប័ណ្ណដាក់ពិន្ទុជាមួយក្រុមដែលមិនទាន់បានអនុវត្តសកម្មភាព ការសិក្សាពីការផ្តល់

តើការប្រែប្រួលអ្វីខ្លះនឹងទទួលបានពី I-SAF?	តើលទ្ធផលអ្វីខ្លះនឹងទទួលបានបន្ទាប់ពីរយៈពេល ៣ឆ្នាំ?	តើអ្វីជាខ្នាតវាស់វែង?	តើការវាស់វែងត្រូវធ្វើដូចម្ដេច?
	ខ្លួនក្នុងការជំរុញឲ្យមានការផ្លាស់ប្ដូរប្រែប្រួល ➢ មន្ត្រីស្រុកកែលំអនូវរបៀបរបបអនុវត្ត ➢ សហគមន៍ចូលរួមចំណែកយ៉ាងសកម្មក្នុងការអនុវត្តសកម្មភាព ➢ រដ្ឋបាលស្រុកធ្វើជាស្ថាប័ននីយកម្មនូវគ្រប់ដំណើរការនានា	ភាគរយឃុំ ស្រុក ដែលសមាជិកក្រុមប្រឹក្សាត្រូវបានផ្ដល់សិទ្ធិអំណាចក្នុងការលើកកម្ពស់ការបំពេញការងាររបស់អ្នកផ្ដល់សេវានៅមូលដ្ឋាន។ (ការអនុវត្តតាម/អធិការកិច្ច) ភាគរយស្រុកដែលមន្ត្រីមន្ទីរសុខាភិបាល និងមន្ទីរអប់រំកែលំអការអនុវត្តតាម/អធិការកិច្ចរបស់សាលារៀន និងមណ្ឌលសុខភាព។ (មូលធនសង្គម/ភាពជាដៃគូ) ភាគរយនៃJAAPsដែលបានអនុវត្ត និងរួមបញ្ចូលសកម្មភាពសហគមន៍	សិទ្ធិ អំណាច? របាយការណ៍អនុវត្ត JAAPs របស់ដៃគូអង្គការសង្គមស៊ីវិល។ របាយការណ៍អនុវត្ត JAAPs របស់ដៃគូអង្គការសង្គមស៊ីវិល។
សមាសភាគទី៣ ការសម្របសម្រួល និងការកសាងសមត្ថភាព			
ការប្រែប្រួលលើសិទ្ធិអំណាច និងសមត្ថភាពរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ	ការចូលរួមរបស់សហគមន៍ (ពិសេសស្ត្រី និងយុវវ័យ) ត្រូវបានផ្លាស់ប្ដូរពីភាពអសកម្មទៅជាការចូលរួមយ៉ាងសកម្មវិញ ប្រជាពលរដ្ឋកាន់តែមានការយល់ដឹងអំពីសិទ្ធិទទួលបានសេវា និងការបំពេញនូវការផ្ដល់សេវា	ភាគរយនៃការប្រែប្រួលតាមរយៈឯកសារនៃកិច្ចប្រជុំ និងអ្នកចូលរួម ភាគរយកិច្ចប្រជុំរបស់សហគមន៍ដែលពិភាក្សាពីគម្លាតរវាងបទដ្ឋានស្តង់ដារ ជាមួយការបំពេញការងារជាក់ស្តែង	របាយការណ៍អនុវត្ត JAAPs របស់ដៃគូអង្គការសង្គមស៊ីវិល។ មានការសិក្សាអំពីសិទ្ធិអំណាចនិងសមត្ថភាព

តើការប្រែប្រួលអ្វីខ្លះនឹងទទួលបានពី I-SAF?	តើលទ្ធផលអ្វីខ្លះនឹងទទួលបានបន្ទាប់ពីរយៈពេល ៣ឆ្នាំ?	តើអ្វីជាខ្នាតវាស់វែង?	តើការវាស់វែងត្រូវធ្វើដូចម្តេច?
		ភាគរយស្រុកដែលតាមរយៈការវិភាគពីគម្លាតនាំឲ្យមានសកម្មភាពបញ្ចូលទៅក្នុងJAAPs។	
ការប្រែប្រួលផ្នែកសមត្ថភាពរបស់អ្នកពាក់ព័ន្ធនានា នៅមូលដ្ឋាន	អ្នកសម្របសម្រួលសហគមន៍កាន់តែមានឆន្ទៈ និងសមត្ថភាពលើដំណើរការសម្របសម្រួលនិងបញ្ជ្រាបការងារគណនេយ្យភាពបានដល់គ្រប់កន្លែង។ ដៃគូអង្គការសង្គមស៊ីវិលនៅមូលដ្ឋានកាន់តែមានលទ្ធភាពហ្វឹកហ្វឺន និងគាំទ្រដល់សកម្មភាពសហគមន៍។ អង្គភាពនានារបស់រដ្ឋបាល មូលដ្ឋានកាន់តែបានយល់ច្បាស់នូវគណនេយ្យភាពរបស់ខ្លួនហើយ មានលទ្ធភាពក្នុងការធ្វើសកម្មភាព។	ភាគរយនៃប័ណ្ណដាក់ពិន្ទុត្រូវបាន ប្រែក្លាយជាផែនការសកម្មភាពជាក់ស្តែង។ ចំនួនប័ណ្ណដាក់ពិន្ទុ និងដំណើរការJAAPs ត្រូវបានពង្រីកទៅវិស័យផ្សេងៗទៀត។ ការវាយតម្លៃចំណេះដឹង និងលទ្ធភាពប្រើប្រាស់យន្តការគណនេយ្យភាពសង្គម	មានការសិក្សាអំពីសិទ្ធិអំណាចនិងសមត្ថភាព
សមាសភាគទី ៤ ការសិក្សារៀនសូត្រ			

តើការប្រែប្រួលអ្វីខ្លះនឹងទទួលបានពី I-SAF?	តើលទ្ធផលអ្វីខ្លះនឹងទទួលបានបន្ទាប់ពីរយៈពេល ៣ឆ្នាំ?	តើអ្វីជាខ្នាតវាស់វែង?	តើការវាស់វែងត្រូវធ្វើដូចម្តេច?
ការផ្លាស់ប្តូរលើទម្លាប់នានានៃការសិក្សាស្វែងយល់/រៀនសូត្រ (សមត្ថភាព)	សមត្ថភាពនិងឆន្ទៈចូលរួមក្នុងការរៀនសូត្រនូវមេរៀននានា គុណភាពនៃការទុកដាក់ឯកសារ និងការពិគ្រោះយោបល់ស្តីពីដំណើរការផ្លាស់ប្តូរ ត្រូវបានធ្វើឲ្យប្រសើរឡើង។	ការវាយតម្លៃមេរៀននានាពីដំណើរការអនុវត្តដែលត្រូវបានចងក្រងជាឯកសារ និងអាចរកបាន។ ការវាយតម្លៃចំណងទាក់ទងនានា ត្រូវបានធ្វើឡើង មេរៀននានាត្រូវបានចងក្រង និងអនុវត្តតាម។ ការវាយតម្លៃការបណ្តុះបណ្តាល និងកម្មវិធីកសាងសមត្ថភាពនានាដែលប្រើប្រាស់មេរៀនទាំងនោះ។	របាយការណ៍ប្រចាំត្រីមាសរបស់អង្គការសង្គមស៊ីវិល។ របាយការណ៍ប្រចាំត្រីមាសស្តីពីដំណើរការសិក្សារៀនសូត្រ។ មានការសិក្សាអំពីសិទ្ធិអំណាចនិងសមត្ថភាព
ការផ្លាស់ប្តូរលើរបៀបនៃរៀបចំបង្កើតគោលនយោបាយ	មេរៀន និងយោបល់ត្រឡប់នានាជំរុញឲ្យមានការផ្លាស់ប្តូរនៅក្នុងគោលនយោបាយ និងការអនុវត្ត	ចំនួនមេរៀន ដែលជំរុញឲ្យមានការផ្លាស់ប្តូរនានានៅក្នុងគោលនយោបាយ និងការអនុវត្ត	